

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
30. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице, да утврдимо колико има посланика у сали.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 86 народних посланика и да имамо услове за даљи рад.

Настављамо са радом.

Прелазимо на тачке 1–62. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ОБАВЕЗНОГ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЦАРИНСКОГ ЗАКОНА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, СА ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН

РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2019. ГОДИНУ И ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2019. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦАРИНСКОЈ СЛУЖБИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ АДМИНИСТРАТИВНИМ ТАКСАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИГРАМА НА СРЕЋУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕСКОМ ПОСТУПКУ И ПОРЕСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОМ ДУГУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДУВАНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗИМА НА ИМОВИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О НАКНАДАМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ГАРАНЦИЈИ (ПРОЈЕКАТ ТЕХНИЧКО-ПУТНИЧКЕ СТАНИЦЕ (ТПС) ЗЕМУН – ФАЗА 2) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ДРЖАВНОМ КОНЦЕСИОНАЛНОМ ЗАЈМУ ЗА ПРОЈЕКАТ ИЗГРАДЊЕ ОБИЛАЗНИЦЕ ОКО БЕОГРАДА НА АУТО-ПУТУ Е-70/Е-75,

ДЕОНИЦА: МОСТ ПРЕКО РЕКЕ САВЕ КОД ОСТРУЖНИЦЕ – БУБАЊ ПОТОК (СЕКТОРИ 4, 5 И 6) ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈУ ПРЕДСТАВЉА МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА, КАО ЗАЈМОПРИМЦА И КИНЕСКЕ *EXPORT-IMPORT* БАНКЕ, КАО ЗАЈМОДАВЦА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ОКВИРНОГ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ О ОБЕЗБЕЂЕЊУ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ КОНЦЕСИОНАЛНОГ ЗАЈМА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ КИНЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ ОСНОВИЦА ЗА ОБРАЧУН И ИСПЛАТУ ПЛАТА, ОДНОСНО ЗАРАДА И ДРУГИХ СТАЛНИХ ПРИМАЊА КОД КОРИСНИКА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *BANCA INTESA* АД БЕОГРАД, ЗА ИЗМИРИВАЊЕ ОБАВЕЗА ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ РАЗВОДНОГ ГАСОВОДА АЛЕКСАНДРОВАЦ – БРУС – КОПАОНИК – РАШКА – НОВИ ПАЗАР – ТУТИН (II ФАЗА);

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДАВАЊУ ГАРАНЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У КОРИСТ *SOCIETE GENERALE* БАНКЕ СРБИЈА АД БЕОГРАД, КОМЕРЦИЈАЛНЕ БАНКЕ АД БЕОГРАД, БАНКЕ ПОШТАНСКА ШТЕДИОНИЦА АД БЕОГРАД, ОТП БАНКЕ СРБИЈА АД НОВИ САД И ВОЈВОЂАНСКЕ БАНКЕ АД НОВИ САД ПО ЗАДУЖЕЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА „СРБИЈАГАС“ НОВИ САД, ПО ОСНОВУ УГОВОРА О КРЕДИТУ ЗА ИЗГРАДЊУ ГАСОВОДА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ОД ГРАНИЦЕ СА РЕПУБЛИКОМ БУГАРСКОМ ДО ГРАНИЦЕ СА МАЂАРСКОМ И ДРУГИМ СУСЕДНИМ ЗЕМЉАМА СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ АНЕКСА БРОЈ 1 ФИНАНСИЈСКОГ УГОВОРА ЖЕЛЕЗНИЧКА ПРУГА НИШ–ДИМИТРОВГРАД ОД 31. ЈАНУАРА 2018. ГОДИНЕ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕДНИМ ДРУШТВИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УЛАГАЊИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДСКИМ ТАКСАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДНОМ ВРЕМЕНУ ПОСАДЕ ВОЗИЛА У ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ И ТАХОГРАФИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О КОМУНАЛНИМ ДЕЛАТНОСТИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФОНДУ ЗА НАУКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПАТЕНТИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПРИВРЕМЕНОМ УРЕЂИВАЊУ НАЧИНА НАПЛАТЕ ТАКСЕ ЗА ЈАВНИ МЕДИЈСКИ СЕРВИС;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА И ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА У ОРГАНИМА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О НАЧИНУ ОДРЕЂИВАЊА МАКСИМАЛНОГ БРОЈА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПЛАТАМА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНИМ АГЕНЦИЈАМА И ДРУГИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАЛА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ИЛИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИНСПЕКЦИЈСКОМ НАДЗОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОДАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О РАДИЈАЦИОНОЈ И НУКЛЕАРНОЈ СИГУРНОСТИ И БЕЗБЕДНОСТИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СТИЦАЊУ ПРАВА СВОЈИНЕ НА ЗЕМЉИШТУ, ОБЈЕКТИМА И ВОДОВИМА РУДАРСКО-ТОПИОНИЧАРСКОГ БАСЕНА РТБ БОР ДОО БОР;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА И ПОСЕБНИМ ПОСТУПЦИМА ЕКСПРОПРИЈАЦИЈЕ И ПРИБАВЉАЊА ДОКУМЕНТАЦИЈЕ РАДИ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ИЗГРАДЊЕ СИСТЕМА ЗА ТРАНСПОРТ ПРИРОДНОГ ГАСА „ЈУЖНИ ТОК“;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА, СА СПОРАЗУМОМ О СПРОВОЂЕЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ СТРАНА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О АУТОМАТСКОЈ РАЗМЕНИ ДНК ПОДАТАКА, ДАКТИЛОСКОПСКИХ ПОДАТАКА И ПОДАТАКА О РЕГИСТРОВАНИМ ВОЗИЛИМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ИНДИЈЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, УМЕТНОСТИ, МЛАДИХ, СПОРТА И МЕДИЈА;

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДАБА ЧЛАНА 37. СТ. 1–3, СТАВ 4. ТАЧКА 4) И ЧЛАНА 147. ЗАКОНА О РАДУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–УС И 113/17);

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 22. ЗАКОНА О ОПШТЕМ УПРАВНОМ ПОСТУПКУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 18/16);

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА АКТА ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ БИРАЈУ НА СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ВРХОВНОГ КАСАЦИОНОГ СУДА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА РЕПУБЛИЧКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИЗМЕНЕ ПОЈЕДИНИХ РАСХОДА БЕЗ ПРОМЕНЕ УКУПНИХ РАСХОДА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2019. ГОДИНУ.

Реч има посланик Александар Стевановић. Није ту.

Јахја Фехратовић.

Изволите, посланиче.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Поштована председавајућа, поштовани министри са сарадницима и остали предлагачи, даме и господо народни посланици, веома смо обрадовани што је буџетом предвиђена реконструкција пута Нови Пазар – Тутин, једног од најугроженијих државних путева у Србији, „пута смрти“, на коме је животе трагично изгубило више особа.

Путна инфраструктура у овом делу државе је катастрофална и напори које подузима Влада да се последице тог умање јесу за похвалу, поготово уколико имамо у виду и скоро започете радове на пештерском подручју, изградњу деонице од Рашковића до Тузиња, коју инвестира држава, на молбу академика Зукорлића. Тај путни правац, као и сви остали путеви у Санцаку, требало је одавно да буде урађен, да смо имали одговорне представнике локалне власти. У истом „пакету“ одобрена је целокупна изградња још 23 улице у Новом Пазару, за које су грађани годинама уназад писали захтеве локалним властима о неопходности њиховог сређивања, сами финансирани пројектну документацију, упорно чекали, неки и преко десет година, да одређене интересне групе почну радити свој посао. Међутим, уз то да је држава обезбедила инвеститора, пронашла извођача и подизвођача радова, Град није дао сагласност за реализацију тих пројеката.

Ово је вероватно јединствен случај у свету, да једна локална самоуправа одбије директне инвестиције, поготово путну инфраструктуру. Позадина тога јесте што се тиме нарушава систем пљачке грађана, узимање новца од њих за изградњу путева, што локалне

власти Расима Љајића и Сулејмана Угљанина већ деценијама раде у Санцаку. Кад је то споменуто овде у Скупштини, премијер и министри нису могли веровати. Међутим, сада су се појавиле и признанице на којима су печати јединица локалних самоуправа и њихових органа којим се потврђује да је од грађана узиман новац за изградњу путева, и ту се ради о вишемилионским цифрама. Изградња пештерског пута била би заустављена да је исти под ингеренцијом локалних власти, но, срећом, потпада под бригу државе и локални шерифи нису могли зауставити радове. Ово је организовани криминал, чије су жртве напаћени и ојађени становници Новог Пазара, Тутина, Сјенице и других градова. У том криминалу учествују Љајићеви и Угљанинови кадрови њихове локалне власти. Зато се ових дана покушавају великонационалним темама, спиновањима и неистинама „вадити“ и скренути пажњу са себе и свог криминала. То се мора зауставити.

Када су у питању кладионице и коцкарнице, то је једна од највећих пошаста, која је у експанзија у нашем друштву, поготово што су власници тих објеката осииони, заштићени појединим деловима локалних тужилаштва и судова, па не поштивају законом прописана одстојања од образовних институција, као ни верских објеката.

Ми смо предводили грађане у покушају заустављања ове бахатости и прикупили петицију са преко десет хиљада потписа, коју смо предали надлежним министарствима. Овде се морам посебно захвалити министру Шарчевићу, који је лично примио петицију грађана Новог Пазара и исказао спремност да, онолико колико је у његовој надлежности, помогне. Међутим, проблем је у томе што Пореска управа, у чијој надлежности је досад био надзор легалности рада кладионица и коцкарница, није на терену довољно радила. А, исто тако, постоји и спрега политике и појединих делова полиције, тужилаштва и судова. Тако данас имамо још већи број кладионица и коцкарница које, нелегално и супротно закону, раде у близини образовних институција и додатно уништавају омладину.

Посебна охрабрења таквим појединцима дају политичари који на директан или индиректан начин и сами учествују у промовисању истог и охрабрују те људе. Како другачије да коментаришемо чињеницу да у самом центру Новог Пазара, у локалу брата потпредседника Владе Расима Љајића, послује једна велика коцкарница и кладионица, на чијем је излогу приликом отварања стајао натпис „Коза ностра“? Или да градоначелник Новог Пазара отвара спортско игралиште под називом „Моцарт“ и тиме промовише ову кладионицу?

На крају, због ових и других организованих криминалних послова Угљанин и Љајић нашли су заједнички именоватељ, заједничку реч, која се садржи у лажним и оркестрираним нападима на академика Зукорлића,

Странку правде и помирења, Исламску заједницу. Тиме хоће да прикрију свој криминал, који полако долази на наплату. Отуда она јучерашња навала, небулоза припадника странке која је поцепала Исламску заједницу у Србији и заједничка жеља Угљанина и Љајића да наставе са том идејом.

(Председник: Хвала, време.)

Ја знам да то наш народ неће дозволити. Неки су то већ покушали и пропали, а ако наставе, само ће разбити зубе о Исламску заједницу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

По Пословнику, Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице Народне скупштине. Рекламирам Пословник, члан 107, флагрантно кршење Пословника и достојанства Народне скупштине.

Могу да разумем претходног говорника да је фрустриран, заједно с његовом партијом и лидером странке, јер губе све могуће изборе и испите код грађана како Новог Пазара, Санцака, Рашке области тако и Републике Србије, од 2008. године до данас, али није то проблем. Проблем је што у овом високом и цењеном дому он ословљава лидера своје партије са – академик. Које академије наука? Ово је флагрантна увреда Српске академије наука. Да ли је то академија наука дукљанска, нека измишљена академија наука?

Молим вас да уозбиљимо расправу овде и да поштујемо и ценимо једну од најзначајнијих институција за државу Србију и за грађане Републике Србије, а то је Српска академија наука. Немојте да дозволимо оваквим људима и колегама да се фактички фрљају оваквим озбиљним титулама и озбиљним стварима и поигравају институцијама које су од кључног значаја за развој наше земље и које су увек биле један од стубова наше државности и наше земље. Па не може свако да уђе и буде члан Српске академије наука! Па не могу ни дописни чланови такви да буду. Имате процедуре, имате конкурсе, пријавите се. Немојте да будете чланови, да се дичите, да будете чланови дукљанске академије наука или неке друге академије наука. Поштујте Републику Србију, поштујте Српску академију наука.

Хвала, уважена председнице. Не тражим да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Повреда Пословника, Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Захваљујем.

Члан 106. Дакле, претходник уопште није слушао шта сам ја казао. Нисам ја споменуо САНУ, нисам споменуо никакву другу академију, само сам рекао – академик. Не мора свако у овој држави да буде члан Српске академије наука и уметности. Очекивао сам да нешто каже о овим

криминалима свог председника, о његовој дипломи докторској, о којој је било речи у овој скупштини, о нечему другом. Међутим, немајући било каквих других аргумената, колега је кренуо да удара онамо где је мислио да нешто може постићи.

Хвала Богу, у овој држави има довољно слободних, храбрих, достојанствених људи, који знају шта је истина и који неће насести на овакве провокације, овакве глупости, покушај скретања с теме, као што је сада урадио дотични господин, који би можда више требало да размисли о свему овоме што се наводи за његовога председника, о томе што се наводи о криминалима његове политичке партије.

Нисам чуо да се он икада оградио од свог народног посланика који је истеран из овог парламента, који је украо оне парфеме и кармине. Нису га истерали из њихове политичке партије, нису ништа урадили да на било који начин поправе достојанство, које сами својим понашањем угрожавају у овој скупштини. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Претпостављам да ни у једном ни у другом случају не треба да гласамо за повреду Пословника? (Не.)

Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Поштована председнице, знате, кад неко изгуби, онда се он служи свим могућим средствима.

Иначе, муфтија Зукорлић се служи свим могућим нечасним средствима да би дошао до политичке власти.

Е па нећете доћи до политичке власти, јер народ у Санцаку или Рашкој области зна ко сте ви, зна шта узимате, зна шта радите, зна како сте изневерили веру и како сте изневерили политику за коју сте се залагали. Због тога ви немате поверење у том делу.

Ја не бих даље причао, мислим да нема потребе објашњавати губитницима шта значи политика. Политика значи част, значи поштење, значи веру у државу у којој се налазите, а ви све то немате али желите због политичких интереса да то урадите.

Даље, ако смо партија која јесмо, а часна смо партија, тачно имамо разрађена мерила и знамо се одредити шта је часно, шта је поштено и знамо се одредити шта значи држава Србија. То је оно што вас боли и зато сте вечни губитници.

Ја наравно нећу карикирати шта значи академија. Академија има колико год хоћете. И сам сам могао бити академик, за 120 долара, Њујоршке академије наука. Нисам хтео да платим јер то би било понижавање Српске академије наука, и да свако се качи. Друго, знате, носити титуле а докторирати код сопствене жене, то је врхунац неморала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Повреда Пословника.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Захваљујем.

Ја сам очекивао мало више од доктора наука, међутим... Поготову на овај део када је у питању вера. О вери могу говорити само они који верују. И поготову о туђој вери. Зато је ово дно дна, што смо сада чули. Нико нема право да говори о туђој вери и изневери вере, поготову ако не припада тој религији.

С друге стране, овде се упорно избегава да се каже нешто о властитим криминалима, да се обрачуна с криминалом у својим редовима. Ја разумем ову нервозу и једног и другог претходника, међутим, они треба прво да утврде да ли је диплома њиховог председника странке легална и легитимна, а онда да се говори о другим стварима и другим људима.

Друго, дођите ви, господине, па на било који начин оспорите било шта што је написао било ко од нас који смо на том универзитету докторирали и научно елаборирали то чињеницама, па онда можемо говорити о оваквим вашим речима. До тада, посветите се чишћењу властитог дворишта, посветите се томе да кажете зашто још нисте искључили из странке онога који је у ваше име, као члан ваше партије, као члан овог парламента, украо парфеме и кармине на аеродрому у Франкфурту. Посветите се томе да очистите све оне друге криминале који вам се стављају на терет. Хвала.

(Наташа Јовановић: Зашто, председнице, не реагујете? Нападају човека без разлога, и то на основу његове вероисповести. Ви као председник морате да реагујете.)

ПРЕДСЕДНИК: Даћу реч Владимиру Маринковићу и онда ћемо да завршимо.

Ког човека нападају?

(Наташа Јовановић: Па нападају човека на основу његове вероисповести. То је нечувено!)

Само полако. Ја нисам баш неко ко може то добро да оцењује, али немојте да будете тако осетљиви. Ништа не брините, никоме неће бити угрожена ни национална припадност, ни верска, верујте ми, у овом парламенту, бар док сам ја ту. Само ме пустите мало да водим седницу, покушавам.

Господин Владимир Маринковић.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Рекламирам повреду Пословника, чл. 108. и 109, уз то да морам да истакнем да је мој колега др Мијатовић човек који је познат по толерантности и, наравно, да ове оптужбе које имамо с ове десне стране

не стоје и нису у реду. Иначе, једна од крилатица наше странке је – брат је мио, које вјере био. Тако да су нама сви једнаки. Нама импутирати било какве аспекте, да некога вређамо на верској, етничкој или било којој другој основи и припадности, то стварно нити је озбиљно нити је у реду, нити изражава поштовање према овој скупштини и грађанима Републике Србије.

Стварно је више излишно одговарати на оптужбе оваквих људи, који су изводили на улице своје фаланге у зеленим кошуљама, који су реметили ред и мир, који су реметили стабилност на једном делу територије наше земље. Говорити и дозволити им да говоре о Расиму Љајићу, који је увек био државотворан, који је толико урадио за државу Србију, и дан-данас то ради доводећи инвеститоре...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, спустите ту слику. Невероватно!

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ... Радећи заједно са председником наше државе.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли могу да замолим обезбеђење да ради свој посао?

Не знам шта још нисмо уносили у Парламент, и камен и слике.

(Народни посланик Миладин Шеварлић улази у салу са сликом.)

Верујем, лепа је слика, дајте да је изложимо у холу Скупштине, немојте овде у клупама. Не знам уопште како сте ушли у салу са тако великом сликом.

Знам да је „Плава гробница“, дајте да је изложимо, да виде сви људи. Немојте да правимо од Парламента сад и галерију, молим вас.

(Миладин Шеварлић: Ја се извињавам, о чему се ради, кога ја угрожавам тиме што сам унео ову слику?)

Не могу више стварно, људи, ја не знам шта да радим више.

Лепа је слика, верујем, сви комплименти и вама што сте је донели и аутору слике. Дајте то служби едукације да изложимо у холу Парламента. Не видим посланика од вас, нити неко може да седне.

(Миладин Шеварлић: Наведите ми члан Пословника по коме не треба да држим ову слику...)

Нећу да се расправљам уопште.

Дајте, узмите ту слику. Да ли смо се разумели?

(Миладин Шеварлић: ... За све оне жртве којима Скупштина није хтела да ода почаст.)

Два минута пауза, да посланици схвате да се налазимо у скупштинској сали, да ћемо да разговарамо о буџету. Нећемо да правимо ни галерију ни перформансе, ништа. Све има своје место. Одрасли смо људи.

Лепо је стварно, знам све. Ја вас молим да не би сада одузимали то.

Слободно само, хоћете да сиђем ја да узмем господину слику из руке? Није то никакав проблем. Ево, мораћу ја да сиђем.

Нема у Пословнику ни да унесете пиштољ, нож, камен, не знам ни ја шта... Ваљда знамо шта може а шта не може.

(Миладин Шеварлић: Ја опет кажем, зато што ова скупштина није хтела да ода почаст свим оним жртвама.)

Знате, посланиче, поред нас се налази музеј, тај музеј зврји празан. Има фантастичну изложбу о Првом светском рату. Ви нисте крочили тамо. Немојте да ми држите лекције о патриотизму и како треба нешто да се обележи. Посланици нису били у том музеју, што није баш да се похвали.

Молим вас, посланиче.

(Председник Народне скупштине Маја Гојковић силази и одлази до народног посланика Миладина Шеварлића да га замоли да изнесе слику из сале, након чега је он то и урадио.)

(После паузе – 10.35)

ПРЕДСЕДНИК: Молим службу обезбеђења Министарства унутрашњих послова, који су овде само због тога да би био ред и да бисмо ми могли да радимо, да раде свој посао или да напусте Парламент јер нам нису више потребни.

Заиста, нема смисла да председник Парламента прави ред у сали и да износи предмете. Ја сам шокирана који пут се дешава да посланици могу да унесу некакав предмет коме није место овде и није предвиђен за рад. Који пут се дешава? И то су све пропусти ваше службе, одмах да вам кажем. Овде се уносило камење, прешли смо преко тога. Свашта се овде уносило. И сада, слика тако великих габарита да ја не могу да видим посланика иза. Шта је следеће што ћете дозволити?

И онда кажем „одузмите“, а њих двојица стоје поред посланика. Па невероватно! И треба председник Парламента да се бламира овде... Ја то нисам видела још.

Узмите снимке, када имате времена, погледајте шта се десило када су посланици у Француском парламенту кренули према председавајућем – служба обезбеђења је само мирно стала испред, а није их звао председник парламента.

Ово је грешка обезбеђења, а не председника Парламента или других посланика.

Молим вас да наставимо да дискутујемо о предлогу закона који имамо испред себе.

Реч има Чедомир Јовановић.

Извините што сте чекали.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Госпођо Гојковић, поштовано председништво, даме и господо народни посланици, господине Мали, ја ћу се фокусирати на оно што је у вашем предлогу буџета мени веома важно, о чему сам говорио већ досад, а на шта ми нисте у потпуности одговорили. Ту бих пре свега издвојио однос Владе према приватном сектору. Наравно да нисам направио превид, знам за смањење пореза за незапосленост од 1% и не мислим да је то бесмислен потез, али хтео бих да вам објасним из ког угла ја посматрам ваш буџет.

Ви сте овде у Парламенту у истом тренутку и законодавац и послодавац, је л' тако? У томе је разлика између вас и некога ко са стране, из угла приватног сектора, посматра буџет. Разумем потребу радника, и државе да кроз борбу за стандард подиже минималну цену рада. Врло често наводите као аргументе, позивате се на прошлост па цитирате колика је била цена рада пре пет или десет година. Мислим да вам то нису добри аргументи. Замислите данас, Цереми Пауел брани политику ФЕД-а тако што цитира колики је сада индекс на Дау Џоунсу у односу на Гринспена из 2008. године. То није аналогија која може да издржи нешто.

Хоћу да вам кажем где видим проблем и зашто сам рекао да мислим да сте ви донели један изборни буџет. Немам ништа против избора, баш напротив, имам још један аргумент више за њих након јучерашње расправе у Парламенту, али су они увек шок за економију. Ви имате врло амбициозне планове и интересује ме шта сте припремили да се ефекти тог шока минимализују. Подигли сте цену рада за 9%, јесам ли у праву? Тачније, 8,6%, да заокружимо на 9%. За колико, с друге стране, повећавате плате својим запосленима у јавном сектору? За исто толико. Да ли је тако? Значи, овде сте као законодавац дигли минималну цену рада, али овде као послодавац дајете себи 9% више новца из буџета и тиме анулирате ефекте повећања цене рада као свој трошак за 1%, то сам прво рекао.

(Синиша Мали: Дванаест милијарди се поклапа.)

Из угла приватног сектора, прво питање, одговорите ми на њега – ко је пресудно утицао на раст наше привреде и изнео економију Србије у претходних неколико година? Не мислим да јавна предузећа нису пријавила добит, остварила добит, уплатила добит у буџет, не мислим на то. Али, хајде, ако се говори о аграру, да покуша неко овде у Парламенту, или ви из Владе, реците ми три доминантне државне компаније у аграру.

Зашто нисам нападао приватизацију ПКБ-а иако имам примедбе на ту тајновитост? Није лоше купити нешто повољно. Ја нисам видео те који су купили ПКБ, нема их у нашем свакодневном животу, не видим их као партнере других људи који се баве бизнисом у аграру. Али реците ми на примеру ПКБ-а и приватизације о којој ћутите док и представници парламентарне већине, подразумева се и већег дела опозиције, критикују

приватизацију. Ево, пример ПКБ-а. Приватизован је „Фриком“, фантастична компанија; приватизован је „Имлек“, можемо да видимо како ради „Имлек“, и да упоредимо те две компаније с оним секторима ПКБ-а који су остали у државном, тј. друштвеном власништву, је л’ тако. Зато приватизација није нешто чиме треба плашити ову државу. Слажем се да треба увести контролу и учинити све да она буде законита, али то су све ваши послови, као министра финансија.

Кажете ми да нивелишете са неким другим умањењима пореза то оптерећење на приватном сектору, али шта се дешава ако имамо у виду све оно што је сада карактеристика наше економије? Ми не знамо, нити ви то можете да знате, како ће се завршити самит Г20 у Аргентини, али како год да се заврши, то ће имати или позитивне или негативне последице по глобалну економију и самим тим то ће се рефлектовати као проблем овде код нас.

Нисмо ми 2008. године сами од себе пропали. Година 2007. је фантастична, зашто? Зато што се у Србију преливала та позитивна слика светске економије. Период најдинамичнијег развоја наше цивилизације зауставља пропаст *Lehman Brothers* банке. Тог тренутка је почела наша агонија. Тако смо стигли до минус три, тако смо стигли до задуживања. Ја се сећам врло добро расправа са премијером Цветковићем – нисам га ја подржао, господине Јовановићу – када смо се задужили милијарду долара у Америци са каматном стопом од 11%, али је то био једини начин да преживимо тада. Као што је једини начин да преживимо 2014. године било смањење плата и пензија за 10%. Наравно да је тиме прекршено то правило по коме су пензије неприкосновене, али је тада само констатовано нешто што је било јасно много година пре тога. Деведесете су имале своју економску цену. Парадокс је у томе што у највећој мери они који су одговорни за хаос деведесетих испостављају друштву фактуру 2014. године настојећи да исправе оно што је била аномалија нашег економског система и привредног живота.

Дакле, шта се дешава са приватним сектором? Он ће евидентно бити под већим притиском него што је био досад, између осталог, и кроз повећање цене рада. Више нема квантитативног попуштања, расту камате у свету, расте камата на долар, расте камата на евро.

Наравно да је фантастичан резултат онај који описује директне стране инвестиције овде код нас у Србији, а да притом ништа озбиљно и велико нисмо продали. Ми нисмо продали ни ЕПС, ни „Телеком“. Немам ништа против да се прода, само говорим да је тај резултат, резултат великих инвестиција, респектабилан.

Ја сам из опозиције и за мене је катастрофа кад схватим да би, да се данас гласа у Америчко-српској привредној комори, ваша влада добила

моју опозицију, јер смо ми у тоталу много ретрограднији него ви, на економском плану. Али управо у оном што радите ја хоћу да укажем на слабости, и не мислим да су оне случајне. Нема развојне банке, неефикасан Фонд за развој. Влада је дозволила некадашњем министру привреде да разори Фонд за развој. Ми смо у том смислу препуштени тржишту. Нема проблема, али није тржиште формирало минималну цену рада, него Влада, у преговору са синдикатима и послодавцима. Ја не знам пуно послодаваца који се радују да кажу „не“ држави, него свако негде гледа да савије шију па онда, како ће се после снаћи, бог те пита.

Што се тиче аграра као развојног потенцијала Србије, тачно, он јесте наш развојни потенцијал, али ми немамо агроиндустријски комплекс. Постоје поједини сегменти који су сачувани, ревитализовани, који су динамични, али то није целина. Ми не можемо да водимо озбиљну аграрну политику ако смо таоци демагогије. Јесмо ли донели прошле године закон који омогућава приватизацију пољопривредног земљишта? Да ли је то можда неки ресурс, господине Мали? Није популарно. Немамо пуно ресурса за развој ове земље. Је л' ту неки капитал? Јесте. Шта се ради са тим? Шта чините да отклоните тај баук који прати идеју приватизације пољопривредног земљишта? То су теме које нису само раздели у буџету, на које сте ви свели ову расправу.

И, опет да се вратим на нешто што мислим да је веома важно и против тога сам се борио од првог тренутка – то је забрана запошљавања у јавном сектору. Дајте да видимо прво које све послове очекујемо да нам тај јавни сектор ради; дајте да поштујемо правила и да знамо ко може да ради у јавном сектору, ко не може. Одлуком да се забрани запошљавање ми смо уништили конкурентност. Они који су на послу знају да су на послу и да им нико ништа не може. Неко ко је добар може да бира или да оде код приватника, где ће му плата расти 50% мање него у јавном сектору (где не може да добије посао), или да оде напоље. Ако дође код приватника, делиће судбину приватног сектора у Србији, а то је живот од данас до сутра. Није за то одговорна само власт, нити је за то одговорна само Србија, то је судбина приватног бизниса. Ти можеш да добијеш све и да изгубиш све врло лако. Али питам вас – зашто држите ту одлуку још увек на снази? Поготово што мислим да је ММФ рекао да више нема разлога за њу. Дајте да рашчистимо с тим, да уведемо неки систем ефикасности, да поштујемо нека правила.

Још једно питање за вас – јавна предузећа. Зашто се борим за корпоративно управљање? Па сва јавна предузећа су нам у в. д. статусу. Зашто су у в. д. статусу? Како можемо да говоримо о њиховом стратешком развоју ако је све у в. д. стању? Немам уопште жељу сад да жонглирам појединцима, али постоји закон и врло је јасан. Без корпоративног

управљања јавним предузећима, она ће остваривати добит, али да вас питам – колико од те добити је заправо само камуфлажа и новац који је трансферисан, а компаније су лишене инвестиције и развоја? Неколико таквих примера имам. Уосталом, могли смо да видимо шта се прошле године десило са ЕПС-ом. То је велики систем, тешко га је трансформисати. Али, знате шта, неко мора да одговара због тога што је земљана откритка тада била на минималном нивоу, на историјски минималном нивоу. Није тачно да је била само лоша година.

Гледамо како се мења свет; у новембру ходамо у шортсевима и мајицама кратких рукава. Па како онда улазимо у наредну годину? Нема стратегије развоја нашег агроиндустријског сектора, нема стратегије наводњавања, нема стратегије комасације земљишта.

Па, најуспешнији сектор нашег аграра је приватни, корпоративни. Успех српског аграра има своје име, колико год се то некоме допадало или не, то су: Костић, Мишковић, Матијевић, да не набрајам даље. Ви то врло добро знате.

Исто тако је и у преосталим секторима наше економије. Онда то овде мора да се каже. И, да се каже – приватни сектор је остао без посла. Те стотине хиљаде које се помињу као људи без посла у последњих неколико година, то је приватни сектор. Приватни сектор је на својим леђима изнео ову реформу и он заслужује више пажње. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Ако је алиби да господин Јовановић није гласао за тадашњег премијера Цветковића за све оно што је учињено 2001. године, када је донет Закон о приватизацији, онда стварно господин Јовановић треба да се замисли шта је рекао.

Ја нисам добио одговор на питање које сам јуче поставио овде врло јавно, да грађани чују. Спроведено је 2.400 приватизација на основу Закона из 2001. године, 128 милијарди долара је унето у Србију по основу тих приватизација. Где су те паре? Где је тај новац од којег је требало да Србија нешто искористи, да направи неки препород, да унесе нове инвестиције у она предузећа која су опустошена? Поменуо сам „Магнохром“, господине Јовановићу. Нећу да помињем „Фиделинку“, то ви много боље знате него ја. То ћете ви да одговорите, ја немам потребе да одговарам за „Фиделинку“ јер ви најбоље знате шта је било с том фирмом. Али вас питам – шта се дешавало тамо где сте ви деловали, и како сте деловали? Шта се десило с огромним бројем запослених из тих фирми? Због чега се на стотине хиљада људи нашло на улици? Зашто није унета

нова инвестиција у та предузећа? Зашто нису сачувана радна места? Где сте ви били? Шта сте ви радили? Где сте се налазили?

Ја немам намеру да овде говорим о пристojности или непристойности приликом обраћања министрима или било ком другом, то је одраз васпитања и у то се не упуштам, али говорим о чињеницама. А чињенице су сурове и кажу: од 2.400 приватизација, за 640 је био одговор – раскида се. Зашто?

Вратите у Ужицу „Ракети“ тридесет изузетно опремљених туристичких аутобуса. Вратите имовину свима онима којима је украдена. То вратите и онда имате право да кажете – ја нисам гласао за некога. Хвала.

(Чедомир Јовановић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника, па ћу вам дати реплику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чл. 106. и 107. Господини Јовановић се баш није држао теме, што мени не смета, чак ми је одговарало, али је изречено неколико полунеистина.

Дакле, ја верујем да је аграр био у ситуацији коју је он описивао у тренутку када је нека друга власт вршила власт у овој земљи, али морам да кажем да је ова власт имала храбрости да 30% пољопривредног државног земљишта предвиди за инвестиције. То је неспорно. Такође, ова власт је имала храбрости да 20% пољопривредног земљишта предвиди за продају да би се увећали поседи и пољопривреда била конкурентна. Због тога нас критикују – и то треба да кажете, господине Јовановићу – ови тамо што седе десно од вас. Свакодневно трпимо критике због тога.

Такође, морам вам рећи, уместо подстицаја од 19 милијарди, сада су 41. И не само да су дупло већи, и више него дупло већи, него су инвестициона улагања из подстицаја такође значајна. Ове године, од те 41 милијарде ми смо решили да не дајемо то за стимулацију пољопривредних култура које служе за развој сточарства и прераду у иностранству, него смо у инвестиције гурнули 14 милијарди. Дакле, од 41, 14 милијарди иде у инвестиције, тако да те ваше критике стоје у одређеном односу на бившу власт, јер ова власт је окренула лист и кренула у инвестиције у аграру. И морате да знате, то што смо ми урадили, то је као када садите садницу – она неће одмах дати неки род, али за три-четири године ће се и те како осетити да ће друштвени производ из аграра бити далеко већи него што је био претходних година. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Народни посланик Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Транзиција је процес, господине Јовановићу, без преседана. Србија никада пре тога кроз њу није пролазила. Да ли ви знате који је проценат успешности приватизације у другим источноевропским друштвима? Између 70 и 75% приватизованих компанија је пропало кроз транзицију. Ја нисам срећан због тога.

Питате ме за „Фиделинку“, јесам експерт, ви сте били парламентарна већина када је приватизована 2004. године. Приватизована, злоупотребљена, што се дешава у сваком свету, радници остали без посла. У стечају је – овде је бивша директорка Агенције за лиценцирање стечајних управника – била годинама, била је индустријско-археолошко налазиште. Из стечаја сам узео у закуп један погон, као и десет других компанија, и радио тамо док ме политика оданде није најурила. Ево, и сада је празна, четврту годину иза мене. Нико више никада неће покренути тај млин, јер више нема тржишта, као ни за „Житко“, као ни за „Мицидес“, као ни за Кикиндски млин, као ни за „Клас“.

„Магнохром“ – десет година санкција, без тржишта је остао, у бомбардовању уништен. Стотине хиљада људи са радном књижицом и десет година принудног одмора, то смо ми добили.

Сто двадесет осам милијарди. Хиљаду милијарди би било мало да се надокнади, да се попуни она рупа која је настала током деведесетих. Знате где је то завршило? Плата нам је била 5. октобра, знате колико? Тридесет марака. Те паре су отишле у много већу потрошњу од оне која би била адекватна друштвеном производу који стварамо. Да ли је тако, господине Мали, ви сте министар финансија? Односно, годинама смо трошили више него што смо стварали, а и то више што смо трошили било је много мање од оног на шта имамо право и што је овој земљи потребно.

Тачно је да су неке одлуке донете, није спорно, али их браните. Браните приватизацију овде, јер без приватизације нема здраве економије. Без здраве економије нема Србије. А после тих одлука, као и после свега што се у земљи десило у последњих неколико година, атмосфера у друштву је луђа него икада. Овде се данас чују поруке – кад дођемо на власт, све ћемо одузети. Па то је у Кинеској културној револуцији била реторика.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реплику има Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, госпођо Гојковић, само неколико примедба.

Нисам најбоље разумео оно што је рекао господин Чедомир Јовановић, речи које су упућене Синиши Малом да је он истовремено и законодавац и послодавац. Законодавац је Народна скупштина, није

законодавац Влада и није законодавац Министарство финансија. То је једна ствар.

(Чедомир Јовановић: Законописац.)

Причали сте о приватном сектору и о томе да је он практично ишчупао нашу економију из кризе од 2014. године, то је тачно, али нисте рекли да је тај приватни сектор развијен захваљујући чињеници да смо имали једну активну државу, да смо имали једног веома активног премијера, Александра Вучића, захваљујући коме су те инвестиције и дошле у Републику Србију. И захваљујући тој активној држави, ми смо за мање од четири године отворили стотину нових фабрика у Србији и запослили око 150.000 људи и успели да спустимо стопу незапослености са преко 26% на неких 11%.

Причате о узимању кредита. Тачно је да је цена капитала 2008, 2009. и 2010. године била много виша него данас, то је тачно, али није проблем само цена капитала, проблем су мотиви зашто су узимани кредити. Ти кредити нису узимани да би се подигла производња у Србији, него да би се на нереалним основама повећале плате и пензије, да би тадашњи режим могао да победи и на следећим изборима. То је оно што нисте рекли, а што је јако важно да грађани Србије знају.

Питате где нам је развојна банка. Имали смо, господине Јовановићу, једну Развојну банку Војводине. Питајте ове који седе поред вас шта је било са Развојном банком Војводине и чему је служила Развојна банка Војводине. Развојна банка је служила томе, и зато треба бити обазрив, по мом мишљењу, сад износим своје лично мишљење, кад год држава размишља да ли да уведе или да не уведе развојну банку...

(Председник: Време.)

Завршавам. Развојна банка Војводине служила је томе да у време изборне кампање упумпава на вештачки начин новац Демократској странци и странкама које су са њима биле у коалицији да би имале више пара и да би побеђивале на изборима. То су све последице једне погубне економске политике са којима смо ми морали да се суочавамо.

ПРЕДСЕДНИК: Желите да одговорите?

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам навикао на такву атмосферу у Скупштини, ем што сам био критикован због тога што мислим тада када су узимали те кредити, ем сам сада.

Кад говорим о развојној банци, најмање мислим на Развојну банку Војводине, ону у коју су одлазили са партијском меницом, излазили са три милиона. Не мислим на то, али мислим да министар финансија зна о чему ја говорим. Имамо пример у Хрватској. Која је улога озбиљне развојне банке? Постоје међународни механизми, које само треба да применимо,

који спречавају партијску злоупотребу. Због тога и говорим о корпоративизацији привреде, јавних предузећа. Не кажем да су сви неодговорни, али док год не буде корпоративног управљања, остајаће могућност за неке грешке које постоје, рано фактуришу превисоку цену. Апсолутно је то тако.

Тачно је да су узимани кредити 2008, 2009. и 2010. године да би се финансирала држава која одбија да се реформише. То што други пристају на ту ненормалну атмосферу у Скупштини, ја нећу. Нећу никоме да држим лекције због нечега од пре десет година, али врло добро знам ко је тада био у парламентарној већини, ја нисам. Критиковао сам тада то, као што критикујем и данас.

Хоћу да кажем, нема ваше и наше економије. Ја немам проблем да кажем да је Закон о раду био нужан у овој земљи. Немам проблем да кажем да је фантастична стопа директних страних инвестиција у Србији, и када то упоредимо са другим земљама, можда ћемо више разумети. Притом, када видимо где доводимо те што раде и улажу своје паре, у земљу за коју не знамо да ли ће сутра бити у Европи или ће бити на некој другој страни, у земљу у којој не знаш да ли ћеш изгубити тржиште од два милиона људи сутра или ћеш га добити, у земљу у којој не знаш да ли ће када дође неко на власт поништити све уговоре које си ти претходно склопио, ја поштујем те резултате, али то није довољно, прво. Морате тим да се браните. То што разумем ја, 90% Србије не разуме. Зато сам ја издајник и за ваше бираче и за већину оних који се данас налазе у опозицији. Али нема ваше и наше економије, СНС и ЛДП, ДС, СПС, као што нема СНС или ЛДП Србије, само једна. О томе треба водити рачуна. А ово су расправе када то треба да се каже, када министар то треба да каже.

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Знаете шта, теза „нисам ја крив, крива је транзиција“ је, најблаже речено, бесмислена. Господине Јовановићу, ја вас питам, постављам врло једноставно питање – зашто сте дозволили да се исисава имовина из фирми које сте приватизовали? То су фирме које су пословале са већинским друштвеним капиталом. Имовина тих фирми је отишла у имовину других фирми, тајкунских, што ви много добро знате. Зашто то нисте спречили? Зашто нисте спречили да се богате тајкуни у ваше време? Да се богате они којима сте дозволили да из државних предузећа која су се наша у реструктурирању имовина нестане, а да се нађе огромно богатство у другим, приватним предузећима?

ФАП у Прибоју је 25 година у реструктурирању! Све из ФАП-а је исисано.

(Чедомир Јовановић: Ко је исисао?)

Је л' нисте ви?

(Чедомир Јовановић: Кроз шта сам исисао?)

На који начин сте спречили, само ми објасните, да се било шта што је било приватизовано пренесе у туђе џепове? Због чега нисте успоставили контролу?

(Чедомир Јовановић: Зато што је приватно.)

Због чега нисте спречили оно што је представљало пљачку, што је представљало криминал? Ко је то процесуиран за све оно што се дешавало у то време? Ко је одговарао за нестанак огромне имовине у овој држави?

Немојте стално као мантру понављати шта је било деведесетих година. Знамо ми шта је било деведесетих година, свесни смо и ми тога. То није проблем. Шта је било од 2000. године? Октобар, 5. октобар је био октобар превеликих обећања. Након тог 5. октобра имали сте годину за годином разочарања, разочарања и разочарања. И немојте о томе више грађане да замајавате. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Морам да пратим реплике.

Мартиновић, реплика, па ћете ви добити, па министар.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Прво, господине Јовановићу, нисам вам рекао да сте издајник и заиста немам намеру да тим речником...

(Чедомир Јовановић: Нисам ни рекао да сте ви, него ваши бирачи.)

Добро, добро. Значи, нисам вам рекао да сте издајник, нити желим да на тај начин комуницирам с вама.

Хоћу да вам кажем само једну ствар: мислим да бисте морали врло јасно и децидирано да кажете ко су ти у Србији који прете грађанима Србије да ће, кад дођу на власт, да затворе све фабрике. То сигурно није СНС. То су Драган Ђилас, Вук Јеремић, Бошко Обрадовић, то су исти они или делимично исти они са којима сте ви 5. октобра 2000. године преузимали власт.

Драго ми је што сте се од њих дистанцирали, али мислим да би било фер и поштено да кажете ко су људи који мисле да Србију врате у стање у коме је била 2012. године, у коме сте имали преко 400.000 људи без посла, у коме нисте имали скоро ниједну озбиљну страну инвестицију, у коме нисте имали ниједну озбиљну и било какву производњу.

У том смислу, Српска напредна странка је одговорна према грађанима Србије. Све инвестиције које су дошле у Србију, без обзира на то ко их је довео, а највећим делом смо их довели ми, односно довела их је Влада коју подржава СНС, док смо ми на власти, те инвестиције ће и остати у Србији. Не због нас, због грађана Србије. Јер ви не затварате фабрике због Александра Вучића или због било ког посланика Српске напредне странке; ако затворите фабрику, онда морате да објасните људима који у тим фабрикама рада где ће сутра да раде. То је једна ствар.

Друга ствар, Српска напредна странка је успела оно што су многи причали, али на томе ништа нису урадили. Ми смо извршили, упркос тешким мерама фискалне консолидације, нешто што се зове реиндустријализација Србије. Србија више није само аграрна земља, Србија је земља која има високоразвијену индустрију.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Не може.

(Бошко Обрадовић: Не може ни реплика ни повреда Пословника? Имам право на повреду Пословника.)

Ви сте сада ушли ко зна одакле и дигли повреду Пословника. Из ходника не може. Пустите ме да водим седницу. Ви сте дошли у 11.06 часова унутра, овако с врата и кажете – повреда Пословника.

(Бошко Обрадовић: Шта то вас брига када сам ја дошао?)

Шта сте рекли?

(Бошко Обрадовић: Немам право на повреду Пословника?)

Немојте да се свађате. Тај улични речник и манир не може да прође овде у Парламенту. Смирите се, полако. Немојте се нервирати.

(Бошко Обрадовић: Ви сте нервозни.)

Знам ја шта вас данас нервира, али полако.

(Бошко Обрадовић: Ви избацујете слику „Плава гробница“ из сале.)

Срам вас било.

(Бошко Обрадовић: Срам вас било.)

Нећу вам дозволити то. Посланиче Обрадовићу, ви сте особа која ће сада да прави циркус од овог парламента и од једног трагичног историјског догађаја. Такође сте посланик, заједно с оним ко је дошао овде да држи лекцију Парламенту Србије и свима колегама овде о трагичним догађајима и величанственим догађајима из наше историје... Ја сам последња особа којој треба то да говорите јер је 86 чланова моје породице дало животе у Првом светском рату, од тога ми је прадеда оставио живот управо у Плавој гробници. Али вас који ћете овде данас да нам држите лекције мрзи да, барем у паузи, пређете преко, у Историјски музеј Србије, да погледате једну феноменалну, фантастичну изложбу о тим догађајима. Мислите да ћете да правите хаос у Парламенту тиме што ћете да уносите у ову салу све што вам падне на памет, од камења до уметничких слика. А та слика је тридесет дана била изложена у холу овог парламента, не овде него у холу Парламента, па сте пролазили поред ње као поред турског гробља, како каже наш народ.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Немате права то да радите.

Реч има министар Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Уважени посланици, ја ћу се укратко осврнути на економску политику Владе Републике Србије, на основе те економске политике и одговорити о односу Владе Републике Србије према приватном сектору, дефакто и према целој привреди наше земље.

Мислим да се однос Владе према приватном сектору али и према привреди уопште материјално изменио од 2014. године наовамо, од када је председник Владе био Александар Вучић, са пар потеза који су потпуно променили окружење или дефинисали нова правила игре. Превасходно ту мислим на један реформски, потпуно нови Закон о раду из 2014. године. Ту мислим на тешке мере фискалне консолидације које је држава спровела у свом дворишту како би показала приватном сектору да јој није терет, него жели да реши проблеме код себе како би и приватни сектор растао. И, с треће стране, кроз велики раст инвестиција, поготово инвестиција у инфраструктуру, где подижете квалитет инфраструктуре, којом дајете могућност и приватном сектору и привреди у целини да се развија, како би брже, боље и ефикасније промет роба, услуга и капитала ишао преко границе и како би, наравно, и приватни сектор растао.

За оне који не знају, држава у свом портфељу инструмената има две политике: има фискалну политику и има монетарну политику. Монетарном политиком бави се НБС, и то је питање курса, питање инфлације. Као што знате, НБС изузетно успешно, наравно у сарадњи са Владом Републике Србије, у протеклих пар година има и контролу над инфлацијом и контролу над девизним курсом. Никада динар није био стабилнији, а нама је инфлација међугодишња ове године 2,3%, што је стварно за похвалу и много боље него чак и у неким земљама ЕУ.

С друге стране, фискална политика, то је одговор на питање посланика, може да буде... Има више праваца на основу којих можете да развијате вашу фискалну политику. Оно за шта смо се ми определили, дакле један корак уназад, извињавам се, вашу фискалну политику можете да мењате на два начина, то је и у теорији и у пракси. Једно је дискрециона политика, дакле мењате законе, одлуке, правилнике итд., и то обично траје мало више времена, и имате тзв. аутоматске стабилизаторе. Аутоматски стабилизатори, као што је рецимо прогресивно опорезивање, као што је трансферна политика, као што је ниво јавних расхода, јесу они који управо треба да буду тај фактор који у условима рецесије, пошто је ваше питање било шта се дешава у условима шока, кризе итд., аутоматски реагује и покушава да вашу економију доведе у ред или да доведе у склад с оним што се дешава у окружењу.

Простијим речима, шта то значи? Влада Републике Србије се у 2019. години, у буџету који је данас пред вама, одлучила на два

стабилизатора фискалне политике, а то су јавна потрошња и јавне инвестиције. Јавна потрошња – сматрамо да ћемо кроз повећање плата у јавном сектору од 7 до 12% имати могућност да избегнемо рецесију или да повећамо стопу раста коју смо остварили током 2018. године, управо имајући у виду потенцијалне шокове који могу да дођу са стране. Сматрамо да ћемо, уколико буде глобалног шока, са стране домаће тражње, кроз повећање плата, дакле оно што је инструмент фискалне политике који је у рукама Владе Републике Србије, имати ту врсту стабилизатора по питању тражње, односно подршку стопи раста.

С друге стране, имамо никада веће инвестиције, дакле 30% веће инвестиције, у инфраструктуру, што је такође стабилизатор на начин на који доприноси расту БДП-а независно од екстерних шокова који могу да се десе у окружењу. И то говори у прилог томе да смо се определили за такозвану, у теорији се тако зове, у пракси такође, стимулативну фискалну политику. Стимулативна фискална политика треба да допринесе даљем расту нашег БДП-а, даљем расту наше економије, која подразумева, с једне стране, повећање инвестиција (још је Кејнс причао о томе почетком прошлог века). С друге стране, треба да допринесе кроз смањење пореских оптерећења – дакле, смањење јавних прихода али, с друге стране, и растерећење привреде – као што имате могућности да видите у законима који су данас пред вама, и у смислу пореских олакшица и у смислу смањења накнада и, на крају, у смислу смањења оптерећења на зараде.

Оно што је последња ствар коју желим да кажем, извињавам се ако сам одузео много времена вама, јесте сам процес утврђивања минималне цене рада. Мислим да су немали број пута представници репрезентативних синдиката који учествују у раду Социјално-економског савета рекли да имају никада бољу сарадњу са Владом Републике Србије. Све одлуке које доносимо и сви преговори и разговори које имамо око тога нису нимало лаки ни једноставни: имате представнике Уније послодаваца, дакле свих послодаваца на територији Републике Србије, с друге стране имате представнике синдиката, имате и представнике Владе Републике Србије, и онда консензусом, колико је могуће, направите и донесете одлуку око повећања минималне цене рада. Управо смо се притом водили чињеницом да ћемо кроз повећање минималне цене рада с једне стране утицати на повећање стандарда становништва, али смо аутоматски донели одлуку око растерећења зарада, и то на терет послодавца, како би њима остало више новца и како бисмо компензовали ту меру повећања минималне цене рада.

Подсетићу вас, 2018. године, дакле ове године, на снагу је ступио сет мера који је подразумевао повећање неопорезивог дела дохотка са 11.000 и нешто динара на 15.000 динара. То значи да је прошле године

држава у потпуности преузела на себе терет повећања минималне цене рада. Дакле, минимална цена рада је повећана, али аутоматски или истовремено је повећан и неопорезовани део дохотка.

Ове године смо урадили нешто другачије, ишли смо са минималном ценом рада. Део тога је преузела држава, део тога приватни сектор, али то је урађено у консензусу и мислим да је Социјално-економски савет... Рад тог савета, који је нама веома важан, управо показује опредељење ове владе да заједно свим снагама кренемо напред и да нам буде боље и да одлуке које доносимо доносимо управо у консензусу, који ће нам дати прилику и да послодавци буду делимично задовољни али и да синдикати буду делимично задовољни. Никада не треба да буду презадовољни ни једни ни други, то је једноставно немогуће, сукобљене су стране.

Мислим да смо овом одлуком за 2019. годину направили консензус који ће нам дати могућност да уз повећање пензија, повећање плата, повећање минималне цене рада, велики сет пореских растерећења привреде и максимално велике инвестиције у јавну инфраструктуру наредне године... Управо ће бити те мере стимулативне фискалне политике које ће нам дати за право да кажемо да иако постоји Самит Г20 и неке негативне одлуке, никада не можете да избегнете те шокове, али имате веће аутоматске стабилизаторе, о којима сам вам причао, а с друге стране идете на стимулативну фискалну политику да подржите ваш економски раст. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре.

Реч има Бошко Обрадовић, повреда Пословника.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Грубо је прекршен члан 104. Пословника о раду Народне скупштине, који каже – ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику. Сви сте сведоци да је председник Посланичке групе СНС Александар Мартиновић увредљиво говорио о мени, да сам апсолутно имао право на реплику, директно поменуо моје име и презиме у једном потпуно неприхватљивом контексту и мислим да сам апсолутно имао право на реплику.

Ви добро знате, господине председавајући, можда грађани не знају, да ми народни посланици који учествујемо у раду Народне скупштине Републике Србије имамо своје посланичке клубове, да у нашим посланичким клубовима можемо да пратимо директан пренос заседања Народне скупштине и да увек можемо да реагујемо и дођемо у салу. Значи, не може нама неко да одређује када ћемо бити у сали, када нећемо бити у

сали. И када нисмо у сали, ми пратимо рад Народне скупштине Републике Србије.

Ја сам одлично пратио ову намештену расправу између Чедомира Јовановића, СНС-а и СПС-а, јер је Чедомир Јовановић део владајуће већине, и зато ми је било глупо да учествујем у раду Народне скупштине кад је то између вас, нешто се свађате. Међутим, када је поменуто моје име, када сам директно прозван од стране Александра Мартиновића иако нисам био у сали, наравно да сам одмах дошао и одмах се јавио за реч, тражио реплику и тражио потом повреду Пословника зато што ми претходни председавајући није дао право на реплику која ми је следовала.

Не видим шта је ту спорно, нема никакве фрке и никаквих проблема. Просто, дате право на реплику која ми следује по Пословнику, јер не може други шеф посланичке групе из власти да ме овде прозива а да ја немам право да њему одговорим. Просто, то нити је у духу демократског дијалога, нити је у духу парламентаризма. Ја вас позивам да се исправи тај пропуст и да ми се омогући право на реплику, јер ваљда и ми који нисмо део позоришне представе између Чедомира Јовановића и СНС-а и СПС-а као коалиционих партнера имамо право на реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Сматрам да није повређен Пословник. И сами знате да ви морате да учествујете и да будете ту када је расправа у питању да бисте апсолутно могли да користите право из овог пословника.

(Бошко Обрадовић: Јавио сам се.)

Могли сте и преко „Скајпа“ да затражите да се јавите, стварно.

(Бошко Обрадовић: Овде сам се јавио.)

Није у реду. И није у реду да вређате народне посланике, ни Чедомира Јовановића ни било кога другог, и да стварате овакву атмосферу. Дођите, учествујте у расправи, добићете све што вам следи као народном посланику и шефу посланичког клуба, у складу са Пословником. Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Реч има др Александар Мартиновић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, претходни говорник је, колико се ја разумем у политику, координатор Ђиласов за Народну скупштину и практично шеф свим посланичким групама које чине Ђиласов Савез за Србију.

Господин координатор се, ако се сећате, драге колеге народни посланици, дан након што је Александар Вучић као председник Владе отворио једну фабрику у Владичином Хану, фотографисао испред те фабрике и рекао – када дођем на власт, ми ћемо да затворимо ту фабрику

зато што је штетно да у Владичином Хану радници, односно грађани Владичиног Хана раде у једној турској компанији.

То им је сада званична политика, целог тог Савеза за Србију. Дакле, то причају сваки дан по трибинама које одржавају. Додуше, мало су им посећене трибине па су због тога нервозни, али то причају по својим трибинама које држе широм Србије, да ће они да затворе сваку фабрику коју је отворила Влада коју је предводио Александар Вучић или Влада коју је предводила и коју још увек предводи Ана Брнабић. То је званична политика Драгана Ђиласа, а експонент те политике у Народној скупштини је господин координатор, који је шеф свима овима који су чланови Савеза за Србију.

Уопште не знам на који начин сам увредио господина координатора. Само сам га подсетио, њега и народне посланике, грађане Србије, која је њихова званична политика. Званична политика Драгана Ђиласа и координатора је – кључ у браву. То је оно што су радили и 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, до 2012. године. Званична економска политика координатора и Драгана Ђиласа је кључ у браву и у Владичином Хану, и у Лозници, и у Суботици, и у Београду, и у Новом Саду, и у Врању, и у Лесковцу, и где год смо отворили фабрику, та фабрика да се затвори. Зашто? Ништа у Србији не треба да ради. Једине компаније које треба да раде су компаније Драгана Ђиласа. Једино он сме да се богати, једино он сме да име новца. Нико други у Србији не сме да ради.

(Председавајући: Хвала.)

То је једна суманута економска политика и ми ћемо у Народној скупштини о томе да причамо. И баш нас брига ко је координатор и кога ће Драган Ђилас за пет минута да пошаље да говори у његово име, али против те погубне економске политике која се зове „кључ у браву“ говорићемо сваког дана и у сваком тренутку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, чл. 103, 108, 109.

Господине председавајући, ја ценим вашу толеранцију према опозиционим посланицима, али убудуће покушајте да примените неку меру када неко из кафане уђе, малтене, са кваком дигне Пословник и каже – сад ћу ја мало да говорим. Морате то бахато понашање санкционисати, посебно зато што се ради о човеку који је за све.

Дакле, он је против ЕУ, а седи с овима који су за ЕУ, чак шаље своје делегате у ЕУ. Ево фотографије из Европског парламента. Он шаље неке

људе да покуша тамо да се додвори Европском парламенту, а овде је против ЕУ. То је човек који је за Русе, а седи са Ђиласом, који је против Руса. Он је за Цркву, а седи поред Борка Стефановића који свира гитару поред спаљеног крста. Он је против масона, а масони су. Значи, у руководству, најближи сарадник му је масон. Он је против САД, а убацио га је Скот овде. Он је за ћирилицу, а маше транспарентима на латиници. Он се залаже за сиромашне, а служи тајкуна Ђиласа. Он, додуше, и не види ништа друго осим Ђиласа. Не бори се против сиромаштва већ се бори за богате, за Ђиласа. Он је против страних банака, а седи с онима који су, да ли је тако, господине Јовановићу, све банке продали странцима. Он је за медијске слободе, а забранио би многе електронске медије. Он је за демократију, а забранио је човеку да уопште говори овде у некој просторији Народне скупштине. Он је за снажну Војску, а седи поред оних који су разоружали Војску. Он је против тајкуна, а служи тајкуну. Он не служи држави Србији, он служи само Драгану Ђиласу.

Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Реч има Неђо Јовановић, повреда Пословника.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Пре свега, повређен је члан 27. Пословника, у вези с чланом 106, јер мислим да сте дозволили да Бошко Обрадовић на најгрубљи могући начин злоупотребљава посланичка овлашћења. Молим вас да то убудуће буде санкционисано на начин који Пословник предвиђа. То је најмање што можете да урадите.

Нити је Бошко Обрадовић Робин Худ, као што мисли да јесте, нити је ова скупштина Шервудска шума, што он мисли да јесте. На тај начин понижава и нас, понижава и грађане Републике Србије, понижава све оне који ову скупштину прате као дом у коме треба да влада демократија, а не осионост, бахатост и све оно што демонстрира, да га назовем господин, Бошко Обрадовић

Друго, оно што је јако битно да истакнемо јесте да СПС не пактира са било ким ко напада и газии по дипломатији државе Србије, изузетно успешној дипломатији, и ко се солидарише са политиком Косова, која је директно супротна свему ономе што Србија ради на једном успешном путу ка ЕУ. Према томе, Бошку Обрадовићу барем би то требало да буде познато. Ако му није познато, чисто да га информишем.

Што се тиче понашања у Скупштини, социјалисти неће никога учити ни пристојности ни васпитању, то се носи од куће. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, уважени колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Чедомир Јовановић, по Пословнику.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Члан 107.

Знате шта, ми смо овде разговарали, не мислим да треба да се вређамо да бисмо на такав начин истицали међусобне разлике. Нисам сваки дан у Скупштини и управо због овакве атмосфере нисам ту, јер ово је ситуација са којом не можеш да сложиш, а не можеш пуно тога да урадиш. Да ја учествујем овде у лову на вештице, да жигошем људе, да претим свакоме ко другачије мисли, не да ми не пада на памет да то радим, него ћу се против тога борити.

Ви сте председавајући. А то што је неко предвидео право на повреду Пословника не може да буде искоришћено као право за вређање, које је израз само немоћи а не доказ чињенице да је неко у праву. Шта мени има Бошко Обрадовић у повреди Пословника да држи лекције о томе ко је с ким? Ваљда је сваком у овој земљи јасно да ја никад нисам био нити ћу бити с онима који иду по улици па батинају неког само због тога што се другачије воли. Они који воле Србију до последње копејке, они код којих не постоји ниједан политички принцип.

Рекао сам вам, ово је расправа о буџету, зато сам дошао овде. Издржите ме још толико колико ми је потребно да у реплици одговорим на три излагања: и министра Малог, и вас, господине Мартиновићу, и вас, господине Јовановићу. Рећи ћу вам – довиђења. И лако ћете ви без мене и исто тако ја без вас.

Али немојте, молим вас, ако је повреда Пословника, нека се каже... То на какав начин ја градим своје односе са било ким у овој сали, то је моје право. А да ме неко жигоше као издајника, па, заборавићу да је ово Скупштина, понашаћу се онако како то врло често воли да указује господин Вулин. Није овде, па сад нема смисла.

Нећу вас запалити, не бојте се тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Знате и сами добро с ким некада, и као председавајући, имамо посла. Опменуо сам колегу Обрадовића уважавајући вашу дебату, која је била везана за тему и јако коректна, тако да сматрам да нисам повредио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, ја управо желим да укажем на члан 27, да се председник Народне скупштине стара о примени овог пословника, и мислим да ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Тај члан је већ искоришћен, колега Обрадовићу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Одлично, онда члан 108, да се о реду на седници Народне скупштине стара председник Народне скупштине. Исто се односи на вас и на ваш пропуст, а ја сам указао који је пропуст у питању по члану 104. био. Нисте дали задовољавајуће објашњење, а после тога се поново обратио председник Посланичке групе СНС и потврдио да је погрешно протумачио сва моја досадашња излагања. Мислим да је невероватно да не можете да ми дате два минута права на реплику, то је једино што ја овде тражим. Ту нема никакве непристојности. Тражим своје право, право на другачије мишљење, право на реплику, право на реч, а то нам доводите у питање.

Пазите, када Александар Мартиновић каже да ми затварамо све стране фабрике у Србији – а ми никада то нисмо рекли, то је лаж – ви морате мени да дате прилику да кажем шта смо ми заправо рекли о тој теми. Не да затварамо стране фабрике, него да подржавамо домаћу привреду и пољопривреду уместо стране инвеститоре, да нам се не би десило оно што се десило са немачком компанијом „Сервфуд“ у Смедереву, да оду из наше државе а да искористе наше субвенције. Боље да смо тих триста милиона динара, колико је тада дато да се изгради читава хала немачкој компанији од Града Смедерева и кредита које је узео Град Смедерево, дали неким домаћим фирмама или за домаћу привреду и пољопривреду. Видите колика је разлика у тумачењу. Зато имам право на реплику, зато што ме је погрешно протумачио.

Ми никада нигде нисмо ишли и затварали стране фабрике. Ми смо само указивали да уместо страним инвеститорима исти тај новац од пореских обвезника и грађана Србије треба дати домаћој привреди и пољопривреди. И, што је веома важно, национализовати све што је буразерским шемама са СНС-ом продато, као што су ПКБ и РТБ Бор, а вратити паре инвеститору... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

И даље сматрам да немате право и нисте имали право на реплику. Будите у сали, учествујте у расправи, нема никаквих проблема. Како је господин Чедомир Јовановић, човек, три-четири реплике врло квалификовано, коректно дебатовоа. Понашајте се тако, нема никаквих проблема. Сасвим нормално.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Александар Мартиновић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 106.

Ја сам само рекао оно што су сви грађани Србије видели, да је званична политика Савеза за Србију, чији је шеф Драган Ђилас, а његов координатор и шеф свих посланика који припадају том фамозном Савезу

за Србију Бошко Обрадовић, да се затворе све фабрике у Србији које су отворене од 2014. године па до данас. Као доказ тога, ја сам подсетио грађане Србије на ону епизоду из Владичиног Хана када је господин координатор, дан након што је председник Владе Александар Вучић отворио фабрику, дошао у Владичин Хан и рекао – ову фабрику треба затворити. То је њихова званична политика.

Када причају о домаћој привреди, они мисле у ствари само на једног јединог човека, а то је Драган Ђилас. Само њему треба давати субвенције, само њему треба омогућити да ради, само његовим компанијама треба омогућити да послују на тржишту Србије, а све друге компаније, да ли су домаће или стране, треба затворити а раднике истерати на улицу. То смо већ видели, то су радили када су били на власти, до 2012. године.

Ту, господине координаторе, имате један мали проблем. Драган Ђилас није чист домаћи привредник. Знате због чега? Пола фирми му је регистровано по Кипру, Кајманским, Девичанским острвима, Сејшелима итд., тако да он није образац домаће привреде онако како га ви замишљате. Делимично јесте и домаћи привредник – тако што је рекетирао после 2000. године све директоре из Демократске странке, представљајући се као експонент тадашњег председника Владе, да морају да се рекламирају преко његове фирме „Дајрект медија“ и осталих медијских кућа којима је располагао.

На крају крајева, о томе је говорио и бивши директор Демократске странке Миодраг Костић.

(Председавајући: Хвала, др Мартиновићу.)

Завршавам. Лично се жалио Зорану Ђинђићу како га Драган Ђилас рекетира. Ви бисте са том рекеташком политиком наставили и даље, само ако бисте неким случајем победили на изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Маја Гојковић, као предлагач.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Да. Захваљујем.

Молила бих вас, пошто имамо иста права као и посланици да причамо и о предлозима закона али наравно и о Пословнику, да пробамо да се вратимо на дневни ред, да разговарамо заиста о важним законима, поготово о Предлогу закона о буџету, који је најважнији предлог закона који једна влада може да предложи Парламенту Србије и који је у ствари слика будућег живота за 2019. годину свих грађана наше државе.

Предлагач сам једног другог закона, који није мањег значаја, али га је очигледно требало прочитати да би се разговарало о њему. Претпостављам да ће неко у наставку седнице то и урадити.

Али волела бих да скренем пажњу и на манир појединих посланика, поготово последњег посланика Бошка Обрадовића због кога смо и зауставили ток седнице и престали да...

Председавајући, молим вас, вама се обраћам.

... Зауставили ток седнице и престали да говоримо уопште о буџету, да коначно после две – две и по године узме тај пословник и прочита га. Није тешко. Да мало изађе од члана 27. и не знам који је још научио, и то само први став, и кад год сматра да треба да украде мало више времена него што су му грађани дали на изборима, онда маше Пословником и каже – сад ћу ја да говорим, да извређам пола Парламента и говорићу шта ја хоћу, кад год хоћу и лепићу етикете члановима већине овде у Парламенту, па и опозиционим политичарима. Не знам да ли сте љубоморни на неке. Волела бих, кад порастете, да будете као неко ко је овде 28 година. Или вам је жао што вас ми нећемо у владајућој већини.

Желим да подсетим посланике овде – „о“ или не „о“, али то је истина – ви сте мене тукли не бисте ли ме убедили да у мојој странци покушам да убедим СНС да вас узме у владајућу већину. Па сте овде правили хаос, па сте уносили камен не бисте ли ваљда разбили неком главу, па сте овде кидали микрофоне, и то посланица Марија Јањушевић. Све сте урадили не бисте ли скренули пажњу на себе и не иде, нећемо вас. То треба да вам буде јасно. Српска напредна странка Бошка Обрадовића и ПГ Двери не разматра у педесетогодишњем плану нашег политичког деловања у будућности. Нисте у агенди, шта да вам радим. Нисте.

Што се тиче члана 103, 104, треба га добро проучити, али то је већ ствар интелектуалних способности очигледно, или политичке површности, хајде да будем нешто блажа.

О реплици одлучује само председник и председавајући. Тачка. Ништа на силу, ништа на вику, Бошко Обрадовићу. Ништа. Не можете ви вашом вицом и безобразлуком да натерате председавајућег да вам да реплику. Став 4. прочитајте. И вама, повремено кад се појавите овде, не даје право да вичете на предлагача закона. И, по члану 103. став 8, ако сте дошли икада у вашем деловању до става 8, постоје санкције када злоупотребљавате то ваше право. Не може стално овде посланик неки да уђе мало око 11 до 12, па онда предвече када се нешто мало гледа пренос – повреда Пословника, и ја причам о чему год хоћу.

Значи, молим и вас, председавајући, и сваког ко води седнице, користите слободно Пословник, јер грађани Србије не желе да слушају о камењу и, не знам, о опсервацијама Бошка Обрадовића, осим о буџету данас и о законима које имамо уз буџет. Сами су се жалили да има 62 тачке. Јесте, има 62, треба наћи једну од те 62 и причати о томе. Немојте да измишљате теме данас.

А да ли је ЛДП с нама у коалицији или није, то су будалаштине. Ја нећу никог овде да браним, нити ме интересује опозиционо деловање било ког посланика, али Посланичка група Двери, стварно, подвучите једном црту, немојте никог да тучете овде у Парламенту, немојте да нападате новинарке, немојте да нас гађате камењем, немојте да уносите камење у Скупштину, немојте да измишљате некакве теме. Не размишљамо о вама, са силецијама нећемо да уђемо у Парламент и нећемо да уђемо у коалицију с онима који се лажно представљају – лажни националисти, лажна брига о деци и о породицама, лажна брига о женама, лажна брига о сиромашнима овде у земљи.

Шта ћете ви са Вуком Јеремићем и Ђиласом ако вам се срце цепа за грађанима који имају мањи стандард и који састављају крај с крајем? Шта ћете ви са Вуком Јеремићем, који је узимао државни авион да би одлазио у Вимблдон да гледа тениски меч Новака Ђоковића? Идите у Министарство иностраних послова па видите како су морали, како се то модерно сада каже, а ја бих рекла и уличарски, да „пеглају“ папире како се то десило месец дана раније и да измисле састанак Вука Јеремића са парламентарцима Британског парламента, као да причају о ЕУ. Земља која је имала намеру да изађе из ЕУ; Вук Јеремић као министар иностраних послова земље која је у оно време тек почела кандидатуру за чланство у Европској унији.

Или са Борисом Тадићем, који је исто тако државни авион узео? Не измишљам, лепо одете у Министарство иностраних послова, па, кад пратите нас, можете да видите и у Авио-служби шта су ваши коалициони партнери радили. Узео је авион да би отишао у Парндорф да купује у децембру поклоне. Ено, нека вам кажу шта су радили чланови Министарства иностраних послова и како су се мучили да измишљају неке посете, па нешто... Када је изашао са званичног састанка, он каже – зашто немам пратњу до Парндорфа? Па су му објаснили да је Аустрија једна фина, цивилизована држава и, једноставно, када неко хоће да шопингује, онда не троше паре на полицију да прати.

То су ваши коалициони партнери, а ви овде глумите, јакко сте забринути због затворених фабрика, које су они затворили, овакве катанце су ставили у дванаест година њихове владавине. Тако да молим, боље је за вас, за грађане Србије је најбоље да се вратимо на тему и да разговарамо о Предлогу буџета за 2019. годину.

Колико имам информацију, после 12 часова ће вам бити још лошије јер ћете чути податке колико је смањена незапосленост у овој држави за време владавине Александра Вучића, Српске напредне странке и свих наших коалиционих партнера. Неће вам бити добро, одустаћете од даље дискусије о повреди Пословника. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо Гојковић.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја сам се јавила малопре за повреду Пословника и зато ће моја расправа бити у односу на оно што се дешавало пре него што је Маја Гојковић говорила. Члан 27. став 1.

Знате, политичка борба у Парламенту је потпуно легитимна и чак када су у питању локални избори у Дољевцу, Лучанима, Кули, Кладову, али проблем овог координатора „агенције за СИС“ је у томе што они нису успели да сакупе потписе ни у Дољевцу, ни у Лучанима, ни у Кладову, односно у Кули и Кладову, па онда кажу да тамо није регуларно излазити на изборе, а у Лучанима, где су успели да сакупе потписе, јесте. Њихов проблем је у томе што су у овој кампањи схватили да их заправо народ у Лучанима неће.

Бошко Обрадовић се, као координатор „агенције за СИС“, тамо представљао раније као неки човек из народа, националиста, приклоњен цркви итд. Сад, када је дошао тамо и када му дође десетак људи на те његове трибине, онда га питају – а шта ћеш ти, љотићевац, овде, је л’ да кажеш људима у Драгачеву колико су љотићевци поклали четника? Нема одговора на то питање. Питају га у Драгачеву – а шта ћеш ти, љотићевац, у коалицији с овим Поздичевим унуком Вуком Јеремићем, који се гади сељака? Шта ћеш ти, кажу, љотићевац, у коалицији с овим Драганом Ђиласом, који вероватно никада није био у Лучанима, осим што ће га они сада за ручицу повести зато што им финансира кампању пошто он има много, много пара. Питање је између њега и Вука Јеремића ко има више. Питају га – шта ћеш ти, координаторе „агенције за СИС“, у Лучанима, шта то представљаш као своју кампању? Људи се плаше да ће и оно мало пара што се добија у кампањи потрошити на нека нова одела, ципеле и кошуље; сада иду и зимске јакне, треба то све да се обнавља.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Игор Бечић.

Изволите, колега Бечићу.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, позивам се на члан 109.

Мислим да је потпуно јасно да господин координатор није дошао случајно у салу силазећи из канцеларије, него је добио налог од господина Ђиласа да мора да скрене пажњу са скандала који је он направио у Скупштини града, где се унео у лице господину Весићу и претио му – платићеш ми све. Јасно је да господин координатор мора да штити Јеремића, ону издајничку битангу коју...

(Народни посланици негодују.)

Само помињем речи које господин Јеремић користи на „Твитеру“.

(Председавајући: Колега Бечићу, само мало терминологију ускладите са ...)

Ту имамо његов „твит“ где он користи ту реч, где каже – колико год да је криминалац и убица, Рамуш Харадинај се никада не би усудио да слаже у ауторском чланку за „Вашингтон пост“. Дакле, понудио је да призна Косово, издајничка битанга.

Ја само говорим оно што је господин Јеремић написао на „Твитеру“ и твитовао, да је он издајничка битанга. Господин Јеремић за мене. Тако да... То су све ствари са којих господин координатор мора, говорећи у овој сали, у својим наступима да скрене пажњу – оно што господин Ђилас ради у сали Скупштине града, оно што господин, не бих га више назвао господином, Јеремић ради твитујући, наводећи и користећи речи „издајничка битанга“. Ја кажем за њега да је он издајничка битанга.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Михаило Јокић, повреда Пословника.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Молим вас, председавајући, ако могу нешто да кажем. Све зависи од вас, председавајући, ви морате онога ко одступи од теме, а ви добро знате шта је тема, да одмах прекинете и дате му опомену, без обзира на то да ли је на левој или је на десној страни.

(Народни посланици добацују.)

Петровићу, молим вас, ви сте фини човек, председник суда итд., молим вас. Ево, видите, доказ некултуре. Ви сте врло ретко ту и добацујете, а ја сам овде све време и никад не добацујем. А вашим годинама то не приличи. Пустите ме да кажем оно што мислим.

(Председавајући: Колега Јокићу, наставите слободно. Извињавам се.)

Не могу, како да причам? Па није ово Шабац.

О чему се ради? Ова ...

Никад неће бити због таквих.

О чему се сад ради? Ово је толико захвална тема, где би опозиција могла да напада позицију, али ви нисте прочитали материјал. Узмите, први пут је направљена артикулација друштвеног бруто производа; не знате разлику између друштвеног бруто производа и друштвеног националног производа. Само на ту тему и на ту артикулацију ви бисте могли да нападате позицију десет дана. И свака тамо написана... Свака част министру што је то урадио. Ја ћу, ако будем добио прилику, дискутовати о томе, о дефлатору, о примарном фискалном дефициту и разлици итд. То су ствари о којима сте ви могли да дискутујете овде, да нас убијете, али ви нисте прочитали материјал.

(Председавајући: Хвала, др Јокићу.)

Молим вас, само још један моменат.

А тражите и кажете да вам је време недовољно. Ја бих вама скратио време, још краће време треба да буде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Враћамо се, наравно, на тему и на буџет.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање, др Јокићу? (Не.)

(Бошко Обрадовић: Реплика!)

Маја Гојковић.

Изволите.

(Бошко Обрадовић: Реплика или Пословник, десет минута ме прозивају. Па како?)

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Вратите ми време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли можете само да се умирите да можемо нормално да наставимо рад? Немојте да вичете, нема смисла. Само полако, доћи ћете на ред.

Маја Гојковић има реч.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Не знам, Бошко Обрадовић се касно пробудио, ваљда се на Дедињу, тамо где има стан, мало дуже спава, откуд знам. Толико о њему као представнику сиротиње, који је дошао на привремени рад у Београд па је нашао баш тамо стан. Баш ме интересује колика је закупнина горе.

Није проблем. Хтела сам члан 106, да скренем пажњу посланицима, односно председавајућем на став 2, да нико не може да прекида говорника осим председника Народне скупштине. Став 3. је још бољи за све њих који вичу овде и не дозвољавају посланицима да говоре, како господину Јокићу тако и Бечићу, да није дозвољено добацавање и ометање говорника, као и сваки други поступак који угрожава слободу говора.

Не видим шта је проблем што је посланик Бечић прочитао „твит“ ванпарламентарног политичара, јер он овде нема посланике, није учествовао на изборима. Кад је учествовао, седео је тамо и давао већину када је требало управо странци против које сад глуми да је као нешто. А то је Вук Јеремић. Он је лепо твитовао оно што је твитовао, он се тога не стиди. Рекао је да колико год да је криминалац и убица, Рамуш Харадинај се никада не би усудио да слаже у ауторском чланку за „Вашингтон пост“. Ваљда су блиски, ваљда су заједно писали тај чланак. И онда је рекао за председника државе у којој живи, каже, па његова адреса: „@avucic је дакле понудио да призна Косово. Издајничка битанга“.

Шта је ту страшно ако Игор Бечић такође за ванпарламентарног политичара, који сања да се једног дана врати у ове клупе, каже да је он

издајничка битанга? У чему је ту проблем? Зашто ви вичете, па није он ваш председник? Не знам, јесте неки коалициони партнер, узели сте га, ваљда да му помогнете мало, зато што он не може да пређе цензус, да га неко овде лажно представља јер грађани за њега нису гласали на претходним изборима.

Немојте да угрожавате слободу говора ако је Вук Јеремић у питању и ако Бечић каже за њега да је издајничка битанга. И сада овде да направимо консензус и да ја поставим питање као председавајући ко се слаже са ставом Игора Бечића, мислим да ту до клупе која је негодовала – сви. Према томе, немојте да угрожавате слободу говора. Писаћемо писма Стразбуру, Бриселу, како и ви једнако пишете, и жалићемо се на оно што ви радите. Ми учимо од вас, није проблем никакав.

Само, у следећем мандату, изгледа, „луковнику неће имати ко да пише“ пошто народ неће дати вама ни један једини глас, убеђена сам. Са оваквим деловањем, да ви кажете за председника државе да је ово и да је вама Рамуш Харадинај дражи од председника Србије, за кога је гласало 56%...

(Народни посланици добацују.)

Па само још мало, бавите се политиком још једно двадесет година па ћете схватити и ви, драга колегинице. Има неке наде за вас.

Молим вас, 106. и 107. су врло јасни, само примењујте Пословник. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Идемо даље са расправом.

Реч има Чеда Јовановић, право на реплику.

Изволите.

(Бошко Обрадовић: Реплика. Шта је ово?)

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господине Мали, пажљиво сам саслушао, нисам заборавио шта сте рекли иако је прошло доста времена, нисам сигуран да уопште посланици више могу да прате нашу расправу.

Само мера укидања забране запошљавања у јавном сектору. Боримо се за младе који имају проблем у проналажењу посла. То је нетржишна мера, ту нема конкуренције. Међународни монетарни фонд такође тражи њено укидање, ви сте то одложили за годину дана. Сматрам да је то лоше и понудите аргументацију зашто на томе инсистирате.

Што се тиче помињања периода Владе у којој сам ја био и за коју преузимам одговорност, заједно са премијером Живковићем, та влада је водила Србију шест месеци, Влада Зорана Ђинђића две године, ја за две и по године преузимам одговорност као власт, а за претходних осамнаест година о којима говоримо преузимам одговорност као политичар. Одговоран сам зато што нешто лоше нисам спречио. Али ви, господине

Јовановићу, долазите из странке која је у последњих осамнаест година шеснаест година била на власти. Када ми помињете „Магнохром“, приватизован је у периоду ваше власти. Када помињете пропале фабрике, приватизоване су у периоду ваше власти. Када говорите о праву некога ко је нешто приватизовао да са својом имовином поступа онако како мисли да треба, ви не разумете закон, а правник сте. Онај ко је нешто купио има апсолутно право да са тим ради оно што мисли да треба, он такође трпи штету, проблем је ако нешто није плаћено.

Шта ћемо да радимо са „Галеником“? Хоћете ли да вам кажем какве су биле перформансе 2008. године када сте је ви и ваша партија преузели и зашто нам данас у области фармацеутске индустрије држава личи као да смо ми дивље племе које је јуче сишло са Карпата?

(Председавајући: Хвала, господине Јовановићу.)

Извињавам се, нећу моћи да саслушам одговоре пошто имам заказану конференцију за новинаре, морам нешто да урадим за свој народ на Косову.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала на томе и на обавештењу.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја се сада јављам на основу члана 27. став 1. и одмах најављујем повреду Пословника на основу члана 107. став 1. зато што сте малопре направили повреду Пословника јер сте дали реплику Чедомиру Јовановићу. То што он има неке приватне обавезе, то је његова ствар, он је сам рекао да га овде ништа не интересује, да је само ето тако у пролазу, када се њему хоће. И ви, кажем, по Пословнику, дајете њему реч. Немојте то да радите; заправо, то не можете да радите.

С друге стране се јавља Бошко Обрадовић, наравно без основа да реплицира док се не заврши расправа по Пословнику. Како ћете сада њему објаснити, шта сад треба он да каже, да он некоме није симпатичан па Чеди дајете реч а њему не дајете? Знате, те ваше старе симпатије и старе љубави политичке немојте овде, молим вас. Ви сте били некада у коалицији, сад сте у некој другој, али, у сваком случају, ту сте председавајући и морате да водите рачуна да сваки посланик мора имати исти третман.

Сада молим наредна два минута по Пословнику због онога што сам хтела да се јавим малопре.

(Председавајући: Не може.)

Не може?

За ово тражим да се изјасне, јер сте ово баш прекршили, ово малопре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Добро. Сматрам да нисам.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Добро, желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање.
У складу са чланом 112, одређујем паузу од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Реч има Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ево, изашао је овај љотићевац Бошко Обрадовић. Ја сам се малопре јавила, господине Маринковићу, зато што јавност Србије треба да зна о каквом је човеку реч и политичком профилу. Заиста, та хипокризија у његовој глави је нешто што не може нико нормалан да прихвати, а нарочито мештани читавог Драгачева, значи Гуче и Лучана, где се тај његов прозападњачки издајнички савез кандидовао на предстојећим локалним изборима.

Он је требало да Ђиласу и његовој екипи објасни, пре него што их је убедио да он тамо има некакву подршку, да су љотићевци, чији је он следбеник и у чију идеологију се заклиње, извршили најмонструозније злочине у драгачевским селима. Ја не могу сада, господине Маринковићу, јер немам времена по Пословнику, јавила сам се због повреде достојанства Скупштине, да прочитам сва имена настрадалих људи, али ћу вам рећи да су љотићевци, са немачким окупаторима, дакле на њихов налог... Имали су своје сараднике који су ишли од куће до куће, говорили ко и када треба да се ликвидира. Иако су четници Драже Михаиловића, укључени у ту борбу средином септембра 1943. године, успели да одбране већину становника Драгачева, љотићевци и немачки фашисти су побили и поклали на најмонструознији начин многе људе у Доњем Дубљу, у Осаоници, у селу Лиса, у Негришорима. Постоји, дакле, једна читава експертиза тих злочина, која има назив – драгачевски црни дани.

Заиста је невероватно да такав човек претендује на било шта у месту и у крају одакле иначе потиче, одакле сам на крају крајева и ја, и да може да се појави с било ким од те своје издајничке клике, из тог савеза и да поручи да ће мештани Гуче, Драгачева, Лучана да живе боље ако они дођу на власт.

(Председавајући: Хвала.)

Могу да отимају, да краду, да пљачкају, завршавам, јер пре него што су почели да убијају људе љотићевци и немачки фашисти су као таоце од почетка 1941. до 1944. године упадали у Драгачево, као што сад упада Бошко Обрадовић...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Морам да вас прекинем, продужио сам вам четрдесет секунди. Интересантно је то што причате, али време је ограничено.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Неђо Јовановић, повреда Пословника.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Тако је, члан 27. Пословника Скупштине Републике Србије, јер поново сте дозволили да се кроз реплику вређа достојанство овог дома.

Могу да разумем да драматург претендује да буде добар правник, нажалост, то је данас учинио јако неуспешно. Ја немам претензије да будем драматург већ само желим чињеницама да укажем на нешто што грађани треба да знају. Господин Чедомир Јовановић је данас само тражио алиби, а није одговорио ни на једно постављено питање. Коментаришући да је неко ко стиче приватну имовину слободан да ради шта хоће, довољно је указао колико зна. Стицање приватне имовине може да буде на два начина: један је законит, дакле у складу са законом, а други је крађом или криминалом. На ово друго господин Јовановић није дао одговор, не зато што не зна, него због тога што се брани од онога што је учињено од 2001. године.

Последње питање које је јуче постављено такође у овом дому од стране Чедомира Јовановића није завредило одговор, а то је питање – зашто су продате шећеране за само по три евра. Да ли то значи законито стицање имовине предузећа која су пословала са друштвеним капиталом? Где су оне паре које је требало да се нађу од поступака приватизације у финансијским токовима ове државе? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Колико год се на први поглед чинило да смо се ми можда удаљили од теме и да не говоримо о основном предлогу, а то је буџет односно закон о буџету, верујте, нисмо. Јер ми народни посланици корисници смо буџета, ми из буџета примамо плату и на основу понашања неких посланика, попут овог љотићевца Бошка Обрадовића, његовог расипничког понашања, грађани Србије мисле да су сви народни посланици такви.

Нико од народних посланика и ниједна политичка партија осим његове није правила журку у неком престоничком клубу у Београду, у ексклузивном клубу, у који само неке звезде могу да ... И на тај начин је заправо вршио прање пара. Нико од народних посланика, осим љотићевца Бошка Обрадовића, не живи на Дедињу. Сад иде у Лучане и прича како је он народни посланик Моравичког округа, а живи на Дедињу. Мало је много далеко. Али не знам одговор на питање како је он доспео у ту вилу на Дедињу. Ако ју је купио, како је могао? Ако је у закупу, он човек има

петоро деце, хвала Богу, нека су деца жива и здрава, али од посланичке плате да може неко да узме вилу на Дедињу у закуп, то је једноставно немогуће. Колико у томе има удела капитал Драгана Ђиласа и Вука Јеремића, то би требало да знамо и пре свега треба да скренемо пажњу јавности на то.

Ових дана је Вук Јеремић доспео у жижу јавности зато што се коначно разоткрило да је тачно све оно што смо говорили о њему и да је силне милионе добио сумњивим путевима из Кувајта. Ево, већ је био на сведочењу, мада је питање да ли је сведочење, видећемо даље шта ће бити у том поступку.

Ми смо, Српска радикална странка је пре неколико година издала две књиге „Викиликс ми јавља“, први део и други део. Ја сам за једну од тих књига радила предговор и ради тог предговора сам прочитала многе депеше „Викиликса“ које се односе пре свега на Вука Јеремића и на Бориса Тадића.

Завршавам. Ово морам наставити неком следећом приликом, али само да завршим овом реченицом. Неко ко је отворено радио и говорио америчким амбасадорима да лобира, да је НАТО лобиста у Србији, е, њему је, поштовани грађани Драгачева, њему је сада координатор Бошко Обрадовић и доводи га тамо, да на тај начин покуша да узме гласове Драгачеваца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Настављамо са радом.

Реч има Ана Карацић.

АНА КАРАЦИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, главна карактеристика буџета који је пред нама јесте да је развојни. То је нама из Покрета социјалиста значајно зато што улива поверење и каже да развојни буџет повећава бруто друштвени производ и омогућава да се они социјални аспекти буџета који су нама важни сигурно остваре. Кад кажемо социјални аспекти, ми кажемо – повећање стандарда грађана, повећање плата, повећање пензија и разне социјалне мере за које се ми као партија свакодневно залажемо, у којем год ресурсу били.

Јуче смо слушали како се ова владајућа коалиција не односи добро према Војсци и према другим снагама безбедности. Ја мислим да многима смета то што је буџет Министарства одбране прошле године био већи него икада досад, а ове године је још већи него што је био претходне године. Шта то значи? Значи да улажемо у наоружање, улажемо у људе и омогућавамо да коначно Србија буде војно неутрална земља, као што и треба да буде.

С друге стране, имамо те исте који су јуче причали, који су од 2000. до 2012. године заједно са својим менторима уништавали наоружање, уништавали Војску, срозали је на најнижи ниво и обећали да ће Србија имати само цивилну одбрану. Али то им није пошло за руком.

Ради јавности и ради грађана, морам да нагласим шта смо ми урадили и шта се ради за припаднике Војске и снага безбедности, па они нека одлуче да ли се ради добро и како ми радимо са Војском. Значи, 2017. године у децембру плате су повећане за 10%; од 1. јануара 2019. године следи повећање за 9%. Кажу да не радимо добро, а просечна плата, и поред смањења због фискалне консолидације, у 2018. години је за 20% већа него 2012. године. Први пут је уведена солидарна помоћ породиљама од скоро 50.000 динара. Обезбеђено је додељивање новчаних награда за боравак у објектима Војске Србије. Закључени су уговори са привредним субјектима који омогућавају повољности свим припадницима снага безбедности да јефтиније могу да купе производе и услуге. Повећавају се новчана примања и стипендије за војнике, ученике и кадете. Граде се станови итд., итд. Ја немам времена да прочитам све то што смо урадили за Војску, али грађани могу да процене ко говори неистину, а ко говори истину и стоји уз свој народ. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Караџић.

Реч има Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама су јако важне тачке дневног реда чијим усвајањем ће се умногоме утицати на животе грађана.

Представљен нам је буџет који је реалан и развојни, који је направљен да прати потребе грађана али и да прати планове Владе Србије. Обезбедиће бољи животни стандард кроз повећање плата и пензија и већа улагања у капиталне инвестиције и инфраструктурне објекте, као и кроз издвајање већих износа за унапређење рада јавне управе и здравства. Анализирајући буџет, можемо закључити да има више елемената који су важни. Они који су најважнији јесу свакако, прво, побољшање животног стандарда становништва, а ту су и остали елементи, у виду капиталних инвестиција и подизања конкурентности наше привреде.

И у 2018. години имамо позитивна кретања на тржишту рада, повећану привредну активност, јак инвестициони циклус, позитивне мере запошљавања и samozapoшљавања. Све су ово чињенице које су довеле до неких резултата. А резултати су да, на пример, према последњим подацима, на евиденцији Националне службе за запошљавање има чак 11% мање незапослених лица него у истом месецу прошле године.

Оно што смо ових дана могли да чујемо од мојих колегиница и колега прекопута, који су углавном били на власти до 2012. године, јесу критике упућене Влади Републике Србије и министрима да износе неистине, да износе чињенице које нису тачне. Министри износе проверљиве чињенице.

Желим да кажем грађанима Републике Србије да не дозволе да буду изманипулисани од стране неких парламентарних представника Савеза за Србију, јер је то опција која се скоро појавила а води искључиво негативну политику, политику напада на Александра Вучића и на Владу Србије, јер они немају ништа позитивно да кажу о својој политици.

Због тога ћу прочитати оно што су прочитали и министри, а што се тиче пораста плата, а то је да ће у јавном сектору бити веће за 7–12%, у јавним комуналним предузећима за пет, за лекаре ће бити веће плате 10%, за запослене у просвети за 9%, за војску и полицију такође за 9%.

За капиталне инвестиције планирано је 220 милијарди динара. Ту спадају велики пројекти, као што су Моравски коридор, пут Прељина–Пожега, обилазница око Београда, реконструкција Клиничког центра Београд, као и нове школе, обданишта и болнице које ће се подићи широм Србије, као и субвенције за пољопривреднике, које су јако важне.

Када говоримо о повећању конкурентности наше привреде, то ће се вршити кроз смањење оптерећења зарада, дакле кроз укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца, и кроз пореске подстицаје, који ће привући нове инвеститоре. Смањиће се незапосленост, биће додатних прилива у буџет кроз порезе и доприносе и на тај начин ћемо имати могућност да се повећају плате и пензије.

За наредни период, од 2019. до 2021. године, планиране су мере које ће одржавати фискалну стабилност и мере које ће радити на даљем смањењу учешћа јавног дуга, све до испод 50% БДП-а. Пореска политика ће ићи у правцу даљег усаглашавања са директивама Европске уније. Мере фискалне консолидације створиле су услове за повећање капиталних инвестиција, за укидање кризних мера код пензија и плата и на тај начин ће се и животни стандард нашег становништва побољшати.

Управо овако предложена решења буде неки осећај сигурности код нас који смо детаљније анализирали буџет и ми тај осећај морамо да пренесемо грађанима да би били сигурни у своје плате и пензије, да би били сигурни да ће социјална заштита бити добра. То уверавање морамо да пренесемо, да се више неће поновити период који је важио до 2012. године, када је све ово било под знаком питања. Дакле, потпуно је јасно да Влада ради све да грађанима буде боље и да Србија даље напредује.

Посланичка група СНС ће подржати све ове предлоге који су данас пред нама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Жарић Ковачевић.

Реч има Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, пред нама је данас сет заиста одличних законских решења, пред нама је данас сет законских решења која имају за циљ нова улагања, још већи ниво отворених радних места у наредном периоду, дакле циљ нам је да смањимо стопу незапослености са 11,9%, колико је она износила у другом кварталу 2018. године, да је спустимо на још нижи ниво.

Осим што усаглашавамо наше законодавство са законодавством ЕУ, Влада Републике Србије максимално је посвећена олакшавању пословања привредним субјектима у нашој држави. О томе сведочи чињеница да кроз мере дигитализације у потпуности олакшавамо пословање како домаћим тако и иностраним компанијама које послују код нас. Такође, само смањењем намета привреди за 1% по стопи доприноса (то је са 63 на 62%), ми ћемо успети да у 2019. години привреди обезбедимо уштеде од дванаест милијарди динара. Дакле, привреда ће имати дванаест милијарди динара слободних средстава за нова улагања и ширење производних капацитета, што са собом доноси нова радна места.

Циљ наше владе у наредном периоду је, такође, да Република Србија буде у првих тридесет земаља на Дуинг бизнис листи Светске банке. Зашто ово говорим? Па зато што је нама пласман на поменутој листи изузетно значајан. Досад смо остварили изузетан напредак, за чак 45 места, и Србија је боље пласирана од остале 142 државе које се налазе на Дуинг бизнис листи а, подсетићу, укупно и у трци 190 држава. Бољи смо и од Хрватске, и од Албаније, и од БиХ итд.

Србија је данас апсолутни лидер у региону по привлачењу страних инвеститора. Примера ради, у 2012. години у немачким компанијама радило је 12.000 људи; у 2018. години, дакле у овој години, у немачким компанијама ради 52.600 људи. Такође, исти је случај са турским и кинеским компанијама. Пре шест година је радило пар стотина људи, данас ради на десетине хиљада наших грађана.

Само уколико погледамо закон о буџету Републике Србије за 2019. годину, сасвим је јасно колико је данас Србија економски јака и снажна држава у односу на период од пре шест година. То значи да су у потпуности стабилизоване јавне финансије. Предлогом закона о буџету предвиђено је да ћемо у 2019. години имати дефицит од 0,4% БДП-а. Међутим, чланови Фискалног савета по том питању су оптимистични и предвиђају да ћемо у 2019. години имати суфицит у буџету, што значи да наша држава четири године заредом остварује суфицит. Предлогом закона

о буџету и даље је предвиђен привредни раст и за 2019. годину, што је заиста фантастично.

Такође, у закону о буџету опредељена су средства за повећање плата за буџетске кориснике, и то за припаднике служби снага безбедности, за просветне раднике, за раднике медицинске струке, за запослене у научноистраживачкој делатности и остале буџетске кориснике, и то по стопи од 7 до 12%, што за грађане значи већи кућни буџет, а за привреду, односно на нивоу државе имаћемо значајно већу агрегатну тражњу.

У 2019. години такође имамо, у апсолутном износу, 10,9 милијарди динара више опредељених средстава по основу субвенција, и то намењених пољопривреди, туризму, „Коридорима Србије“, а 30% више средстава је опредељено за капиталне инвестиције, односно за капиталне пројекте.

Интересантна је чињеница да у 2019. години имамо 4,6 милијарди динара мањи трансфер ПИО фонду по основу недостајућих средстава, и то уз повећање пензија које смо имали у 2018. години и које ће наставити да расту и 2019. године. Значи, мањи трансфер из буџета Републике Србије, а имамо повећање пензија, што значи да смо остварили фантастичне резултате када је у питању наплата доприноса.

Не само што завршавамо пројекте започете 2018. године и ранијих година већ у 2019. години почињемо са реализацијом нових пројеката, а то су: изградња ауто-пута Е-761, ауто-пута Е-763, ауто-пута Е-80, затим, београдска гондола, улагање у Железницу, улагање у путеве, болнице итд.

Што се тиче јавног дуга, јуче смо имали прилику да чујемо прецизно од министра финансија господина Синише Малог на који начин нас је претходна власт задуживала. Толико су узимали неповољне кредите да смо само по основу њихових доспелих кредита у 2015. години по основу камата исплатили 115 милијарди динара. С обзиром на то да нам је за изградњу 60 фабрика за пречишћавање отпадних вода потребно двеста милиона евра, то значи да смо за средства која смо исплатили по основу камата могли да изградимо 312 фабрика за пречишћавање отпадних вода. Па, 115 милијарди динара, то вам је цели пензиони фонд за једну годину. Дакле, ту су пензије наших пензионера.

Такође, ову прилику желим да искористим да честитам свим члановима Владе на фантастичним резултатима и да се захвалим председнику Александру Вучићу за безрезервну подршку свим члановима Владе. Србија је данас повратила углед у региону и свету и Србија је данас понос свих њених грађана.

Посланичка група СНС ће са задовољством подржати сет свих законских решења која су на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има министар Мали.

СИНИША МАЛИ: Даме и господо уважени посланици, имам са вама да поделим једну лепу и важну вест, која је важна и за грађане Србије.

По извештају Завода за статистику који смо управо добили и који је постао јаван, стопа незапослености у Републици Србији у трећем кварталу 2018. године износи 11,3%, дакле историјски минимум. Подсетићу вас, у априлу 2012. године стопа незапослености у Србији била је 25,5%. Ово је, с једне стране, показатељ одговорне политике коју спроводе Влада Републике Србије и председник Србије Александар Вучић још од 2014. године. С друге стране, велика је одговорност на свима нама да са оваквом политиком и наставимо. Буџет за 2019. годину управо у себи садржи мере које су усмерене ка подстицању даљег раста наше економије, самим тим и смањења незапослености.

С друге стране, информација која је такође веома важна, ако погледате стопу запослености, а посматрамо је овде од 2014. године па до 2018. године – 2014. године укупно запослених у Србији било је 2.559.400 људи; по подацима из трећег квартала ове године запослено је 2.929.300 људи. Дакле, 370.000 новозапослених у последње четири године. Ово је веома важан резултат. То је 370.000 породица које су нашле могућност да зарађују свој хлеб у протеклом периоду и још једна потврда о оправданости наше економске политике да се отварају нове фабрике, да се боримо за то да Србија буде фактор мира и стабилности у региону, да мењамо имиџ наше земље, да радимо и изграђујемо нашу инфраструктуру и да се боримо за свако ново радно место, и домаћег и страног инвеститора.

Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо, уважени министре са сарадницима, поштовани грађани, ја ћу вам само рећи како ће Србија изгледати по буџету који креира будућност грађана за 2019. годину. Ви видите шта ћете да радите са тим, ви сте већина, ви ћете изгласати све што будете хтели у овој скупштини. Нас буну то што не желите о буџету озбиљно да дебатујете очигледно желећи да многе ствари сакријете. Ни ви сами се не поносите свим оним што пише у буџету или свим оним како ће Србија изгледати 2019. године.

Мени је криво што Ана Брнабић више верује у буџет Кипра него у буџет Србије, а то је веома срамотно за једну земљу и њене грађане који желе од свог премијера да чују како ће земља да изгледа наредне године.

Премијерка Србије је одлучила, пошто не верује у овај буџет, да оде на заједничку седницу Владе Кипра, а ово је најважнији закон у години и председница Владе није ту. То говори о вама, то говори о ономе што пише у овом буџету.

Оно што смо доживели јесте да је приватни сектор, са свим радницима који раде у приватном сектору, згажен, понижен, омаловажен. Целокупна држава се финансира из тог никаквог приватног сектора, који једва грца у дуговима, оптерећен парафискалним наметима. У том приватном сектору само пет тајкуна блиских СНС-у могу да добију послове. Само пет. Грађани Србије знају пет тајкуна у овој земљи, њихова имена, њихове компаније. Они могу једини да учествују у приватном бизнису у Србији. Сви остали служе да би се из њих цедило све што у години дана зараде. У државном сектору, који се финансира из тако мученог приватног сектора, само пет људи из врха СНС-а може да учествује на тендерима и само пет људи из врха ваше партије може да дође до тог посла, може да обезбеди себи милионе и милионе евра кроз послове. Међу њима су, наравно, и они који представљају мафију на северу Косова данас. Овај буџет наставља да финансира и њих и њихове интересе.

Када причамо о 2019. години, онда треба јасно и гласно да кажете да је то изборна година, да ће бити ванредни парламентарни избори, зато што је ово изборни буџет, буџет где неке покушавате, неком војнику или полицајцу, да кажете да сте му смањили за 10% плату па му сада враћате 9% плату, па му је мања за 1% у глобалу, а ви говорите да је та плата никада већа. Па сте смањили дневнице војницима, па то урачунајте у ово смањење плате, а онда израчунајте цену горива, израчунајте основне потрепштине, које су поскупеле у последњих годину дана. Како се данас у Србији живи?

Данас финансирамо овим буџетом војску, полицију, службе безбедности. Мени је драго и ја желим да српски полицајац има, желим да српски војник има, желим да сваки оперативац у БИА, ВБА, ВОА има, да може да прехрани и школује своју децу, да може да издржава своју породицу и сваки пут ћу гласати када они имају, али не могу да подржим буџет који издваја средства за онај уски део руководиоца које је наместила ваша партија који злоупотребљава своје дужности, који злоупотребљава име службе и српску униформу. То не могу да подржим. Јер, тих злоупотреба је било у 2018. години. Убијен је Оливер Ивановић у овој години. Ова година ће бити позната по томе. Убијен је један од лидера опозиције и БИА није урадила ништа да га заштити. Ми је данас награђујемо, и оне који је воде.

Част онима који професионално раде свој посао, али исто тако је репресивни апарат данас у служби странке на власти. Они

злоупотребљавају своје функције, они данас прате и прислушкују и грађане Србије и опозицију у Србији. Данас се високи челници БИА награђују зато што говоре да смо ми претња по Србију и националну безбедност. Данас се позива на убиство Вука Јеремића и сви о томе ћутите, ви и ваши посланици. Оно што је урађено Борку Стефановићу је само наставак онога што се догодило Оливеру Ивановићу. Тако ће Србија изгледати 2019. године.

То улагање у репресивни апарат и злоупотреба репресивног апарата су скандалозни. Никада избори неће бити нелегитимнији, неслободнији него ови који се расписују за април следеће године. То јасно и гласно реците грађанима зато што имају право да знају, њихове паре трошите на изборе. У току те кампање желите да потпишете споразум са Косовом па да се од свих предлога у кампањи не чује оно што ћете урадити, али то онда гласно и јасно реците, ако вам је то политика, а ми ћемо се определити да ли ћемо је подржати или не. Ви морате да кажете, а не да лажете грађане Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 107, повреда достојанства Народне скупштине.

Господин Балша Божовић нас је оптужио за све и свашта. Говорио је о тајкунима, а његов савез лопужа и превараната води човек који је, док је био на власти, зарадио, приходовао, веровали или не, пет стотина милиона евра. Директор његове странке, финансијски, био је Миодраг Костић, дакле тајкун, њему добро знан и њему веома близак. Ја нисам видео ниједног тајкуна да је новостворен од 2013. године до данас.

Он је говорио о Војсци. Он! Он је створио, заједно са Тадићем, Ђиласом и Јеремићем, „многобројну“ и добро разоружану Војску. Од авијације смо имали само један авион и орлове на застави.

Он прича о убиствима и Војсци. Па њима су убили... И треба да одговоре – ко је убио два војника у војном објекту? Ко је убио два војника док је владао Борис Тадић и његова странка? Да ли су починиоци пронађени? Убијени су само зато што су њихови пријатељи тамо штековали једну и по тону дроге. За то постоје сведочења.

Он прича о мучеништву и радницима. Они који су пустили 400.000 људи! Док се сви грађани радују овим резултатима који су изнети, он тугује и против је новог запошљавања. Ово је њихов знак за фабрике, ово су они. Ово је Балша, који купује каиш од 450 долара, који купује дуксеве од 600 евра, који летује за 30.000 евра. Ово је њихов знак који су дали радницима, ово је њихово запошљавање. Овај катанац треба да ставе, ово треба да буде симбол савеза лопужа, превараната и љотићеваца.

Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Александра Јерков: Хоћете ли да дате појашњење?)

Дала сам објашњење, рекао је посланик да не жели да се гласа. Хвала што ми помажете у вођењу седнице, посебно ћу то ценити у даљем току.

(Александра Јерков: Нема на чему, и други пут.)

Хвала.

Право на реплику, народни посланик Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, тајкуне смо наследили када смо дошли 2012. године као СНС и наплатили им порез. Када питате одакле суфицит, суфицит је од наплате пореза тајкунима, који су до 2012. године плаћали порез вама у џепове, а нама су плаћали у буџет.

Причате о томе да је упоредиво – Вук Јеремић и Оливер Ивановић, и причате о томе како мафија влада на Косову. Треба да вас је срамота, ви сте поставили границе између Срба и Срба на Јарињу. И ниједну реч нисмо чули у Скупштини Србије да је на помолу хуманитарна катастрофа на Косову, него причате о томе да подржавате политику Харадинаја и Тачија, а да су Срби криви што живе доле на Косову. То је једна срамота са којом ви једноставно не можете да у Србији и пред грађане Србије изађете уопште да разговарате на ту тему, поготово када причате о полицији и војсци.

Тврдите да подржавате повећање плата полицији и војсци, а тражите да се смањи буџет и говорите о томе како подржава власт. А не говорите о томе како воде рачуна о миру и реду у Београду, Новом Саду и Нишу, где је био повећан криминал до 2012. године, и да је Министарство унутрашњих послова, по свим статистикама, сада успело да реши одређене случајеве и доведе правди све оне који су у ваше време радили шта су хтели.

Треба да вас је срамота за оно што сте изјавили сада и треба да се извините пре свега људима који раде у тој војсци и Министарству унутрашњих послова зато што они брину о свим грађанима Србије, о раду уопште свих нас.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала пуно.

Уважени посланици, ја бих се осврнуо само на две неистине које смо чули. Желим да кажем грађанима Србије на који начин Влада Републике Србије подстиче привреду, и приватну и јавну, и да се осврнем на коментар ко и на који начин добија повећање плата од 2019. године.

Малопре смо чули – уски део руководилица ће имати користи од повећаних плата у јануару 2019. године. Даме и господо, укупно 429.865 људи ће добити повећање плата од 1. јануара 2019. године, у просеку између 7% и 12%, 429.865. То је управо политика Владе, да свима онима који тешко раде – ако нешто уштедимо, ако нешто зарадимо, дакле не узимамо скупе кредите – дамо могућност да они и њихове породице живе боље. С друге стране, чули смо да привреда грца под притиском и теретом политике Владе Републике Србије, одлука које доносимо. Ту постоји неколико показатеља који су по мени веома важни, који показују како је привреда функционисала у неком претходном периоду, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. године, и како функционише сада. Два су аспекта која желим овде да напоменем: један је како монетарна политика доприноси бољем пословном окружењу, стабилности пословања и, два, које мере Влада Републике Србије са фискалне стране предузима и које ће предузети у буџету за 2019. годину како би додатно олакшала пословање приватним компанијама.

Ако погледамо, рецимо, девизни курс, како се девизни курс кретао у протеклих десетак година – као што знате, за приватнике, за привреднике генерално девизни курс је веома важан – имате политику претходне власти која је дозволила да од 2008. године динар–евро буде на нивоу око 81 динар за евро, а да већ 2013. године буде 113 динара за евро. А 2014. године динар–евро је 117,3. Знате колико је данас – 118,26. Дакле, ово показује на који начин се Влада Републике Србије и НБС труде да окружење у коме привредници раде одрже, да га направе да буде стабилно, предвидиво и да на тај начин наши привредници лакше доносе одлуке да улажу новац у нову производњу, у нове фабрике. Девизни курс је веома важан индикатор за то.

Да погледамо други индикатор, а то је стопа инфлације. Ако се било ко бавио привредом, зна да привредници желе да имају предвидив девизни курс, желе да имају предвидив курс инфлације, односно стопу инфлације коју Влада Републике Србије планира. Погледајте, рецимо, од 2008. године, када је стопа инфлације била 11,7%, 2009. године 8,4%, 2010. године 6,5% на годишњем нивоу, 2011. године опет 11% инфлација у Републици Србији, 2012. године 7,8%, 2013. године исто 7,8%. Како ли су се тада осећали привредници и како су могли да планирају своје цене и своје трошкове, и увозе и извозе и плате и све остало када је инфлација била двоцифрена или близу двоцифрене? Данас је у Србији инфлација 2,3% на међугодишњем нивоу, 2015. године је била 1,9%, 2016. године 1,2%, прошле године 3%, ево ове године 2,3%.

Дакле, даме и господо, то су озбиљне цифре и озбиљна разлика у окружењу у коме послују сви привредни субјекти некада и сада, и то је

допринос одговорне економске политике Владе Републике Србије и Народне банке.

На крају, други елемент о којем сам желео да кажем односи се на план и буџет за 2019. годину. Поновио сам више пута, поновићу и сада, основни елементи буџета су управо усмерени ка томе да додатно олакшају рад привреде Србије и поспеше још већи економски раст него што је овај који имамо 2018. године, који је већ по много чему рекордан и у односу на земље у окружењу и у односу на последњих пар година у нашој земљи. Дакле, имамо растерећење трошкова зарада, по први пут у нашој историји, где укидамо доприносе на терет послодавца за незапосленост. Дванаест милијарди динара остаје више привреди него што узима држава. Имате закон о накнадама, где укидамо четири накнаде, смањујемо основице великог броја других накнада, остављамо још две милијарде динара више привреди него што иде у буџет Републике Србије. Коначно, имате читав низ пореских олакшица о којима сам причао протеклих пар дана, где додатних седам милијарди динара иде привреди а не у буџет Републике Србије. Тиме управо растерећујемо привреднике, покушавамо и утичемо на то да буду конкурентнији, да нам окружење буде атрактивно, одржавајући наравно макроекономску стабилност.

Све што држава ради по питању својих одлука, по питању макроекономске стабилности, тога што смањујемо удео нашег јавног дуга у БДП-у, што нам расте БДП по овим стопама раста, што имамо суфицит у буџету већ трећу годину заредом, управо утиче на стабилност девизног курса, на никада ниже стопе инфлације, на оно окружење које је управо привредницима важно да би улагали што више.

И, на крају, мало пре сам рекао, смањује нам се стопа незапослености, на историјском је минимуму од 11,3%; повећава се стопа запослености, 370.000 нових радних места у протекле четири године. То је управо егзактан показатељ успешности ове економске политике и ми ћемо с том политиком наставити.

Још једна ствар коју сам заборавио да вам кажем – желим још једном да се захвалим свим пензионерима у Републици Србији – данас ће на своје рачуне добити једнократну помоћ у износу од три хиљаде динара сваки пензионер у нашој земљи. То је још један показатељ да оно што уштедимо, оно што зарадимо, осим повећања пензија из октобра ове године, желимо да дамо онима којима је ова подршка потребна и који су, наравно, заслужили. Желим да им захвалим на терету реформи који су поднели у протеклих пар година. Са фискалном стабилношћу коју смо успели да остваримо, са уштедама које смо направили, и пензије и плате у Србији могу да буду и биће само веће у годинама које долазе. Хвала пуно.

(Балша Божовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Ко ме? Ко вас је од њих споменуо у свом говору?

(Балша Божовић: Александра Томић.)

Она је реплицирала вама, није изазвала реплику, али, ево, изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Дакле, ја вам кажем како ће бити. Знам да ћете ви ово усвојити и немам апсолутно... Биће лоше у 2019. години. Шест стотина хиљада људи је напустило Србију од 2012. године до данас, трајно. То су подаци ОЕЦД-а. Када кажете да је мање незапослених, па то су ти незапослени, који су напустили Србију заувек и више их нема у табели да су незапослени. То је то.

С друге стране, говорите о приватном сектору... Ја говорим о приватном сектору, ви говорите о привреди. Дакле, неколико огромних тајкуна који имају огроман новац у Србији такође чине привреду, њима иде одлично. Статистика је таква, када они нешто приходују, онда и статистика показује да се напредује, али онај мали приватник, средњи приватник грца у дуговима, оптерећен је парафискалним наметима. Цедите из тих људи и радника у приватном сектору све. Они финансирају пензије, они финансирају пропала државна предузећа, директоре који примају десетине хиљада евра на годишњем нивоу. Е, за њих нема места у овом буџету, за њих нема будућности у 2019. години.

Што се тиче осталих, верујте ми на реч, нису интерес Србије на Косову Веселиновић и Радоичић, не. Њихови приватни интереси на Косову су да север Косова буде без закона да би они тамо могли да владају, да би могли да учествују на тендерима у Србији. А Србији је интерес грађанин који доле живи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Предлагач закона министар Синиша Мали има реч.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Због грађана Србије, због оних који гледају овај пренос, ја бих само да поновим још једанпут, мислим да је за грађане Србије много боља вест да је стопа незапослености 11,3%, иако нисмо задовољни том стопом незапослености, него 25,5% колика је била 2012. године. Такође мислим да је за грађане Србије важна и добра вест да је стопа запослености прешла 49%, износи у трећем кварталу ове године 49,2%, и да смо у протекле четири године отворили нова радна места и запослили 370.000 људи. Толико је порастао број запослених у нашој земљи у последње четири године, ако неко случајно није чуо или није разумео.

И још једанпут да поновим, ако опет неко није чуо, данас ће сви пензионери у Републици Србији добити једнократну помоћ у износу од 3.000 динара, као знак уштеда и резултата које смо остварили у овој

години и наше жеље да у што краћем временском периоду подигнемо животни стандард наших грађана. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, у досадашњем делу расправе чули смо практично све оне аргументе који говоре у прилог томе зашто треба да усвојимо сва предложена акта, првенствено мислим на Предлог буџета за 2019. годину. Министри су нас, посебно министар Синиша Мали, али и посланици, посебно овлашћена представница Српске напредне странке госпођа Томић, подробно информисали о свим позитивним ефектима као и бенефитима које ће ова предложена законска решења донети.

Сасвим је јасно из свега приложеног да је овај закон избалансиран, уравнотежен, да су усклађене приходна и расходна страна буџета. Као што је сасвим јасно и да овај буџет можемо назвати развојним буџетом, али то ни на који начин не треба да занемари његову социјалну димензију. О томе говоре чињенице о повећању пензија и плата у јавном сектору, али и стварање услова за даљи раст пензија и плата који ће уследити.

О томе се већ доста говорило у ова, ево, већ три дана, али за мене је најважније да истакнем нешто, а то је да су та повећавања пензија и плата заснована на реалним основама, из реалних средстава, из реалних прихода, дакле без задуживања, и ту је кључна разлика између нас с ове стране и њих прекопута нас. Они су повећавали пензије искључиво у предизборне сврхе. Дакле, иду избори, задужуј се. Нема пара у буџету, нема везе, задужуј се, само нек повећамо пензије због избора. Ко ће да врати те дугове, није важно, нећемо ми, неко други ће да враћа те дугове.

Дакле, то је та суштинска и кључна разлика између нас и њих. Такву су државу они нама оставили, презадужену, а те дугове и дан-данас отплаћујемо. Ви сте, министре, потпуно у праву када постављате питање шта смо све могли да радимо са тим стотинама милијарди динара које данас отплаћујемо на име сервисирања старих дугова. Колико је то вртића, колико болница, колико школа, колико путева? У шта је све тај новац могао бити боље утрoшен уместо на отплату ранијих кредита?

Стање јавних финансија је стабилно и постижемо одличне резултате по свим могућим параметрима: и када је реч о приливу страних директних инвестиција, и када је реч о стопи привредног раста, и када је реч о смањењу јавног дуга, и када је реч о незапослености – малопре је министар рекао каква је данас рекордна стопа незапослености у Србији, на историјском минимуму – и када је реч о наплати пореза, која је на рекордно високом нивоу. То данас не виде само они који не желе то да виде, попут претходног говорника.

Претходни говорник ем не разуме све ово, ем га потпуно не занима. Он једино што зна, зна овде да износи некакве лажи, и о Александру Вучићу, и о Српској напредној странци и о Влади Србије, неке имагинарне податке да износи тек тако олако, паушално, а политика му се своди и једино што заправо зна да ради, то је да прави комбинације по дорћолским кафићима. На то је он навикао, на такву политику је навикао и то је политика коју он овде заступа.

Ја знам да њима смета када и ММФ ода извесно признање за економске резултате, када ММФ каже да је стање јавних финансија у Србији стабилно. Они би данас да протерују, данас им смета ММФ, и ММФ и Светска банка. И протеривали би стране инвеститоре. Не прође дан један да се његов шеф Драган Ђилас не обруши на стране инвеститоре. Сваки дан имамо позиве, претње; прети страним инвеститорима како ће да им одузима имовину и свашта нешто. Која се порука шаље тиме? Каква се порука шаље тиме? Нећемо стране инвестиције, нећемо прилив инвестиција, нећемо привредни раст, нећемо нова радна места. Немојте овде да уложите, овде није погодно тле за вас, идите негде другде, прескочите Србију. Да ли је то порука? Да ли је то политика Савеза за Србију? Овде је претходни говорник требало да каже – да, то је политика Савеза за Србију, ми се залажемо за то.

Спомиње изборе неке, каже како је ово изборни буџет, изборна година. Само ви немојте да причате о изборима. Па ви сте једини који избегавате изборе. Плашите се избора као ђаво крста, што каже народ. Ево, имате прилику, 16. децембра ће бити избори у четири општине у Србији. И, шта сте ви урадили? Бојкотујете те изборе. Каже – нема фер услова итд. Па ти избори су расписани по вашим законима, ми нисмо мењали законе. И они бојкотују изборе.

Каже претходни говорник мало пре, и то врло олако – биће лоша 2019. година. Ничим није поткрепио ту тврдњу, али каже – биће лоша 2019. година. Да, биће лоша 2019. година за њега, за њега и њему сличне, као што су му биле лоше и претходне године од када не врше власт зато што смо спречили могућност комбинација, зато што смо спречили политику транге-франге и зато што смо спречили политику којом се он и његов шеф богатио свих оних година док је вршио власт, док су грађани нагло сиромашили. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Па, ево, у стилу министра, и ја да обавестим драге пензионере који данас почињу са примањем 3.000 динара – то ћете морати да дате за годишњу претплату за РТС и РТВ, подигнута је са 150

динара на 220. Остаће вам неких 400 динара на крају године. И није то лоше, само да се настави таквим трендом, то је позитиван тренд.

Што се тиче овог буџета, ево још једног буџета у овом сазиву а да пре тога нисмо разматрали нити расправљали о завршном рачуну, о извештају како су се трошила средства из претходног периода.

Шта ми радимо? Вртимо се укруг, причамо увек једну те исту причу. Овде нам представници Владе, конкретно министар финансија објашњава, убеђује да је овај буџет највећим делом резултат настојања Владе и појединачно свих министара, да их не заборавимо, да побољшају стандард и да воде социјално одговорну политику. Негде при крају кажу да су то усагласили са ММФ-ом, као онако успут.

Забрављате, господо, да сте ви донели једну иновацију када је у питању финансирање ове државе. Заједно са ММФ-ом допринели сте и те како да се створи један фонд који се зове „чуваркућа“. Знате како то дивно звучи кад се каже у народу – имамо милијарду на располагању, али нећемо је узимати (милијарду евра наравно), то ми зовемо „чуваркућа“. Чуваркућа је, иначе, биљка која је распрострањена у Србији и служи у лековите сврхе. Али ви нећете то, то је више овако због народа. Иначе, да ви не мислите о народу, ви бисте и то потрошили.

А онда, коинциденција: када упоредите овај буџет с претходним, односно буџетом из ове године, 2018, видите да је повећање милијарду евра. Како то баш да се уклапа та цифра? Отприлике је милијарду евра. Тамо је било 9.900, овде је 10.900, односно 11, то је отприлике милијарда. Није ваљда да сте посегли за тим да ћете искористити ту „чуваркућу“?

Оно што је веома интересантно у овом буџету, поготово у образлагању ресорног министра, то је да ће доћи до повећања животног стандарда и на првом месту повећања пензија и плата. Ви забрављате, господо, да је ова 181 милијарда, колико сте определили за пензиони фонд, само мали део онога што сте узимали у претходном периоду. Знате какву ви математику имате? Ви рачунате – смањено је 10%, сада смо у неколико наврата вратили по мањи проценат и то је отприлике исто. Јесте, господо, када би се просто сабирало, али, не заборавите, пензија је имала много већи основ на који се обрачунавало то повећање. Ви само губите из вида да сте ви на пензију која је умањена за 10%, на то умањење додавали те проценте, и то није исто. То не може да буде исто.

Шта је овде занимљиво? Ни ви, као и претходне владе, нисте посегли за једним инструментом да дугорочно решавате питање пензионера. Ми инсистирамо на томе зато што је то по природи ствари једна од најугроженијих категорија у становништву, зато што су то људи који су радећи тридесет-четрдесет година обезбедили неки капитал, дали тај капитал држави на чување, та држава им узела те паре. Пензионери и

пензионе организације траже од вас, господо, да им вратите имовину која им припада по законима ове државе. Многе бање су направљене из пензионих фондова. Какав одговор добијају? Не може, зато што је то приватизовано. Не може по закону.

Гледајте, када радите реституцију, ви враћате нешто што је било пре седамдесет година и ту закони сви падају у воду. По свим законима, по свим правним позитивним прописима, не може да дође до реституције имовине како ви то радите. А када треба вратити пензионом фонду, онда се користите тим законима и кажете – то не може да се врати.

Хајде, кад не можете да вратите, зашто нисте размишљали да тај пензиони фонд не зависи толико од буџетских средстава? Рецимо, примера ради, ми радикали вам кандидујемо једну идеју за размишљање: зашто се нисте досетили да емитујете корпоративне обвезнице из „Телекома“, па да те обвезнице буду један део власништва у склопу будуће приватизације тог „Телекома“, па да буде пензиони фонд власник? То је сигуран извор прихода. Зашто то или нешто слично нисте урадили са Електропривредом Србије? Не, не пада вам на памет, зато што тај део становништва држите у зависности од ваше политичке воље или нечег другог; зато што тај део становништва увек живи у нади да ће бити боље, па гласа и даје поверење актуелној власти.

Чак сте толико далеко отишли да сте партију која је проистекла из тог слоја становништва и те групације становништва потценили, натерали да призна овде да је добро што сте смањили пензију. Тога још у историји ове Србије није било, да неком завлачите дубоко руку у џеп, а да кажете – то је добро. Али ви сте посегли и за тим.

Када се погледа приходна страна, имате једну неуралгичну тачку коју нећете да објашњавате, господине министре. Ви на приходној страни највећи део финансирасте из пореза; у тим порезима највећим процентом учествује порез на додату вредност, тзв. ПДВ. Шта је интересантно, господо? У том ПДВ-у највише доприноси ПДВ на увезену робу. Ви имате један проблем који је све већи и већи, све присутнији, а то је да вам увоз расте у односу на извоз. Ви то објашњавате тако лаички, лаконски, кажете – нема то везе, у протеклом периоду растао је извоз. Али структура извоза вас не интересује. Јесте можда растао извоз, али то су замрзивачи, то су фрижидери, то су шпорети из „Горења“, то су „Фијатова“ возила, то је италијански производ, то су робе које се производе за интерес страних компанија.

Ви не можете то да решите, не можете да решите све присутније повећање увоза. Зашто не можете? Више је фактора. Зато што све више и више постајемо зависни од робе која се увози у Србију. Зато што не стимулишете извознике у овој држави, домаће произвођаче који би

извозили. Не из разлога што то ви не желите; зато што вам не да Међународни монетарни фонд. Зато што је тзв. чврст курс динара дестимулативан када је у питању извоз. Зато што се све паметне економије, а самим тим и владе које управљају том економијом, увек служе мало већом инфлацијом, девалвирају домаћу валуту да би били конкурентнији на страном тржишту. Вас то не интересује, вас боли брига. Вама је ММФ рекао да је то добро, вас похвалио да сте ви нешто што је ново на економском небу Србије. Па тако су говорили и за оне на чијем челу је био Борис Тадић. Хвалили их, говорили им – ви ћете бити сто година, ваша економија, ваш начин размишљања о економији, ваша приватизација ће донети корист Србији, а вас ће народ да слави. Видели сте како су их одбацили, као папир.

Хвалите се да водите социјалну политику и у делу запошљавања. Погледајте, господо, како и та медаља има две стране. То је тачно, ви запошљавате, запошљавате у приватним компанијама, али има једна чињеница: и даље је на снази одлука да млади и нова радна снага не могу да се запошљавају у државном сектору. Видите колики се дефицит када су у питању кадрови, када је у питању стручно особље појавио у области здравства. Видите колико људи стручних фали када је у питању државна администрација, немамо правнике, немамо квалитетне економисте. Оно што је било, то је отишло, а млади људи завршавају, не могу да нађу своје радно место. Немамо довољно инспектора. Зашто ти млади људи завршавају факултете? Зашто се усавршавају? Шта, да би ишли да перу суђе у иностранству? Нема никакве потребе да ова одлука буде на снази. Биће касно када будете запошљавали младе стручњаке – онда неће имати где да раде.

Господо, ви овде наводите како дајете субвенције. Дајете и даље субвенције по запосленом када је у питању страни инвеститор, али то вам је та татовска економија, та лоповска економија коју је успоставио Млађан Динкић. Опште је познато, није више тајна, да су Млађан Динкић и његова криминална група која се звала Г17 узимали хиљаду евра по запосленом. Па су изнели званични податак да је 17.000 новозапослених људи; 17.000.000 евра се слило у џепове Динкића и његових истومیшљеника. та имамо? Имамо континуитет Динкића увек у Министарству финансија: имали смо Вујовића, опљачкао Украјину; ево, сада имамо младог јуношу. Па докле ће ова Србија да живи у убеђењу да ће то нешто ново да донесе? Ко нас може да убеди да ви не узимате?

Али имајући у виду да је ово иначе провизоријум од државе јер не знамо још где су границе те државе и имајући у виду какав је састав коалиционе власти, ништа нас не изненађује. Ми у овој држави не само да не знамо границе него се суочавамо с новим границама. Ми имамо

потпредседника Владе Расима Љајића, који подржава цуцу неку који црта нове границе, који Рашку област проглашава за Санџак, заборавља да у Санџак, такозвани, спада и северна Црна Гора. А ви и даље ћутите. Сада се реално поставља питање, питање свих питања – у којој ћемо ми то држави да осванемо? У којој ћемо ми то држави да радимо? У којој ћемо то држави да причамо о повећању БДП-а? Ако наставите тако да подржавате најдиректније ваше коалиционе partnere, тешко, богами, да ће остати и ово мало Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Мартиновић, реплика.

И Милорад Мијатовић, реплика.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Разумем господина Мирчића, као посланик једне опозиционе странке, он мора да критикује Владу, то је сасвим нормално, али за неколико ствари које је изнео није у праву.

Прво, износ пензије није стечено право, и ви упорно бркате две категорије: пензију као социјални статус и износ пензије. Износ пензије није загарантовано право. Износ пензије зависи, било би добро када не би зависило, али износ пензије зависи од реалних економских могућности, с једне стране, буџета Републике Србије и, с друге стране, фондова пензијског и инвалидског осигурања. Да смо потпуно уџбенички и економски уређена држава, онда из буџета уопште не би требао да се исплаћује ни један једини динар за пензије, него би се све пензије исплаћивале из фондова ПИО. Нажалост, ти фондови су опљачкани у неким давним временима и сада је Република Србија у ситуацији да највећи део пензија или један већи део пензија исплаћује из буџета Републике Србије. Тако да то око износа пензија, мислим да нисте у праву.

Што се тиче фабрика које су отворене захваљујући, како ви кажете, субвенцијама страним компанијама, ни ту нисте у праву. Позитивноправни прописи Републике Србије, господине Мирчићу, не праве никакву разлику између страних и домаћих инвеститора. Погледајте Закон о државној помоћи. Он препознаје само категорију инвеститора. Капитал може да буде страни, али капитал, када дође... И тај страни капитал, када дође у Републику Србију, мора да послује по законима Републике Србије. Он подразумева формирање предузећа по позитивноправним прописима Републике Србије, које мора бити регистровано у Агенцији за привредне регистре. То предузеће је домаће предузеће, које плаћа порезе, доприноси и све друге фискалне обавезе по прописима Републике Србије.

Дакле, Република Србија није држава у којој страна компанија може директно да функционише на тржишту. Капитал је страни, али све компаније које су отворене су домаће зато што су регистроване у Републици Србији. Ми нисмо банана држава у којој послују фирме које су

регистроване на Кајманским острвима, него држава уређена, у којој свака новооснована фирма мора да буде регистрована у Агенцији за привредне регистре.

Немојте да заборавите још једну ствар – ја знам да је то политички zgodно да се употребљава: мотате неке каблове и извозите горењске фрижидере – од сто и нешто фабрика које су отворене у Републици Србији од 2014. до 2018. године...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Извињавам се, посланиче.

Реч има Милорад Мијатовић, реплика.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Мене радује чињеница да имамо историјски минимум у незапослености, 11,3. То је тема о којој треба овде да говоримо. Међутим, постоје снаге које стално вуку у прошлост. Управо претходни дискусант је то рекао, а он то чини из простог разлога јер странка којој припада нема сувислу политику. То је странка која нема праву политику, измишља афере, износи неистине и управо ту гледа да нешто уради. Нажалост, нисте урадили. Та нова коалиција између две странке која је настала, истина мало чудна али је настала, изгубила је. Ви сте изгубили изборе за националне савете и једном прихватите. Да вам јавим, изгубили сте, шта вам ја могу. Али, молим вас, изборна воља грађана је закон, поштујмо је. То је закон иза којег ми стојимо, иза којег ћемо стајати, а народ зна препознати праве политике, политике које воде напред, политике које значе боље за грађане, а управо смо чули један од тих података.

Ја сам један од оних који кажу – да, треба ићи напред, али корак по корак, уз поштовање свих ресурса које имамо, а Србија има ресурсе. Због тога желим да кажем, ако хоћете политичку борбу, имајте праве политике, немојте правити афере, немојте о људима износити неистине, лажи и мислити да ћете на томе добити. На томе нећете никад добити јер истина увек побеђује и истина је коначно победила и доле у Рашкој области или Санцаку, тако ћу увек звати – Рашка област и Санцак. Она је победила, јер грађани су знали ко је Расим Љајић, како ради и све што је досад урадио.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Које реплика?

Сачекајте онда. Гроздана се исто јавила за реплику.

Значи, прво реплицирате ви Мијатовићу и онда дајем реплику госпођи Гроздани Банац.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Сувишно је расправљати са људима који два дана све што могу најгоре говоре о политици Српске радикалне странке. Али ниједног од њих нисам чуо да се оградао од онога што је урадио Џуца. Ко је са Џуцом, исти је Џуца, и по карактеру и по политичким ставовима.

Господо, само да знате једну ствар, ценим доследност у недоследности ове партије којој припада Мијатовић. Они су ушли у коалицију са Српском напредном странком тако што су преварили Бориса Тадића, а онда, доследни својој недоследности, наставили тим путем, осетили да могу код Александра Вучића да профитирају и остали му верни и биће му верни као и Борису Тадићу – до прве прилике.

Немојте да губите из вида, ви који припадате Српској напредној странци, све што су говорили Војиславу Шешељу, и да је ратни злочинац, и да је хушкач, и да је исељавао, то се односи на Александра Вучића, само не смеју сада да кажу јер им је интерес да су са Александром Вучићем. Иначе, видећете, ако дођу у прилику, исто ће то говорити Александру Вучићу. Једино је Маја Гојковић то приметила и покушала да их спречава, а ви ћутите, ћутите храбро. Мислите, оптужују Војислава Шешеља, шта вас боли брига. Не, оптужују све оне који су били и који јесу у Српској радикалној странци. То је њихова политика. Њихова политика је доследност у недоследности.

ПРЕДСЕДНИК: Морам и Гроздани Банац да дам и свима. Договорите се.

(Вјерица Радета: Реплика.)

По ком основу вама? Као заменик. Добро.

Онда редом: Александар Мартиновић, па Гроздана Банац, па...

Не можете сви реплицирати. Не могу да реплицирају и Владимир Маринковић и Милорад Мијатовић испред једне групе.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Српска напредна странка је изнела јасно свој став, а то је да смо за трајну слогу између Срба и Бошњака и у Рашкој области, као што смо за слогу и добросуседске односе са Бошњацима у БиХ. То је једна ствар.

Не желимо ни на који начин да Александар Вучић буде упетљаван, као председник Републике Србије, у интерне сукобе две парламентарне политичке странке. Нас у то немојте да мешате. То је једна ствар.

Друга ствар, нисте у праву када сте рекли да смо ћутали на неосноване нападе који су долазили на вашу странку. Ја сам лично, као председник Административног одбора, био под снажним медијским притисцима да пошто-пото, на силу бога, преко колена закажем седницу Административног одбора и да Војиславу Шешељу, као наводном ратном злочинцу, одузнем мандат. Јасно сам и гласно рекао да то нећу да урадим, не зато што се слажем са Војиславом Шешељем, него зато што нема законских услова да се човеку одузме мандат. Сада ће ми то замерити неко од мојих коалиционих партнера, али то је моје мишљење, као правника.

Као што нисам хтео да, само зато што је то било у том тренутку популарно, осудим Вјерицу Радету због једног прилично грубог „твита“

који је објавила летос, зато што знам и другу страну медаље, како ви кажете, а то је да у Подрињу нису страдали само Бошњаци, него су масовно страдали и Срби током 1992. и 1993. године.

(Председник: Време.)

Завршавам једном реченицом. У једном писму... Немојте да добацујете, много сте нервозни. У једном писму Черчилу Ентони Идн, британски министар спољних послова, каже: „За Меклејна, Тито је био потпуно бео, а Дража Михаиловић потпуно црн. Мени се чини да је“, каже, „сива боја на Балкану најчешћа“.

ПРЕДСЕДНИК: Даћу реч Владимиру Маринковићу да би могао да ме замени овде, по Пословнику, да бих ја могла да одговорим господину Мирчићу.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважена председнице.

Поштовани министре, даме и господо народни посланици, рекламирам повреду Пословника, члан 107, ради се о достојанству Народне скупштине Републике Србије.

Говорник, односно колега Милорад Мирчић је опет говорио о изборима за националне савете националних мањина, притом по ко зна који пут износећи неистине. Еклатантна је неистина да је господин Расим Љајић и да је наша странка учествовала на тим изборима. Ја мислим да би са тим требало стварно да прекинемо. Ми смо овде и врло смо спремни да разговарамо о политикама.

Ја за посланика Шешеља нећу ништа да кажем, он човек тренутно није овде. Да је ту, рекао бих шта имам и реплицирао, али ћу рећи то његовим колегама. Мислим да је доста са оваквим врстама напада јер, наравно, нити доприноси развоју наше парламентарне демократије нити дебати коју треба да имамо у овој Народној скупштини.

Боље да се бавите, српски радикали, тиме што Кадри Весели позива на велико Косово, велику Албанију, боље будите са вашим народом на Косову и Метохији. Нисам чуо да је неко био у Републици Српској Крајини и обишао пределе где живе Срби у садашњој Републици Хрватској. И нисам видео никакву ни жељу ни вољу да се боримо заједно за права српског народа. Данас у Црној Гори, управо данас, Милан Кнежевић седи у Скупштини Црне Горе, не може да изађе јер ће вероватно бити ухапшен као представник српске странке у Парламенту Црне Горе, а ви овде говорите небулозе о томе да је Расим Љајић учествовао на изборима за савете националних мањина.

Хвала. Нећу тражити да се Народна скупштина изјасни о повреди.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Хоћете, Маринковићу, молим вас?

Реч има Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Најпре, колега Мартиновић је изашао, говорио је да се СНС залаже за слогу са муслиманима.

Што се тиче Српске радикалне странке, нама то никада није било спорно, напротив, али када помињемо Расима Љајића и Есада Џуцу у Националном савету, ми ни на који начин не вређамо муслимане, ми само кажемо да Расим Љајић, као потпредседник Владе, подржава Есада Џуцу и помогао му је да постане председник Бошњачког националног савета, а Есад Џуца слика неку нову карту цепања Србије.

Каже господин Мартиновић, он је имао велике притиске да закаже Административни одбор да Војиславу Шешељу одузме мандат. Мартиновић је добар правник и он то није одбио зато што је имао некакав посебан однос са Војиславом Шешељем, него зато што као добар правник зна да је то немогуће. Замислите сада – не дај боже, тога се плашим, али опет верујем да би Мартиновић као добар правник то одбио – шта ако га буде Расим Љајић притискао да прихвати ове Џуцине мапе о цепању Србије?

Што се тиче вас из ове Љајићеве странке, који се стално хвалите, кажете да ми нећемо прећи цензус, ми смо прошлост итд., само да вас подсетим, 19. јуна 2012. године... А неколико дана пре тога Расим Љајић је рекао да би он био веома неморалан човек када би ушао у коалицију са Вучићем, јер како ће када га је Тадић увео у Скупштину. Па је онда тражио од Тадића и демократа да га пусте да дође код напредњака, наравно они то нису хтели, и он 19. јуна 2012. године каже, цитирам: „Прихватио сам коректну понуду Вучића и Дачића, какву ми нико до сада није дао ...“

(Председавајући Владимир Маринковић: Тако је, хвала.)

Молим вас. „Одлука о уласку у владајући блок је морално дискутабилна, али бирао сам између опстанка и нестанка странке...“

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Вама је очигледно криво што смо ми највећи савезници Александра Вучића, волели бисте ви то да будете.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има Гроздана Банац.

ГРОЗДАНА БАНАЦ: Ја се извињавам, само бих желела...

Господине Мирчићу, између осталог, хвала вам, и ви сте ово покренули, питање пензионера. Мени је јако драго да сви брину о пензионерима, међутим, ПУПС је једина партија која ову популацију може да подржи и да води.

Ми смо имали одређене разлоге зашто смо подржали консолидацију, да би држава могла да опстане. Међутим, у овом

обавезном пензијском осигурању, како данас функционише, то је међугенерациска солидарност, и сви добро знамо да мора да дође до реформе. Ми смо сви јако добро, са животним искуством, научили да до ове реформе мора да дође из многих разлога, не само због ове консолидације, због многих других разлога које смо навели.

Више пута смо замолили и молимо да се одрже јавне расправе на које ће се позвати сви заинтересовани, наравно представници Владе, представници синдиката, представници удружења пензионера, представници ПИО фонда, да видимо. Ми већ имамо предлоге, пратимо. Наш став и став нашег председника Милана Кркобабића је ЗП – пензије прате плате. Молим вас, без обзира на све друге, то је све дискутабилно. Можемо ми да полемишемо, хајде да изнесемо, да видимо свачије мишљење и да извучемо и да знамо где су из Фонда некретнине, где је све остало и како се са тим поступа. Према томе, најлепше молим да се одазовете, да подржите наш позив, ми смо једини као партија. Заступамо ову популацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Захваљујем.

Због личног помињања од стране посланика Милорада Мирчића.

Неспорно је и стварно поштујемо нашег коалиционог партнера СДПС; ми смо на последњим изборима заједно ушли у овај парламент из имена председника Републике Србије Александра Вучића. Он је, ако анализирате резултате избора у многим срединама у којима преовладава муслиманско становништво, или бошњачко, како се данас каже, добио велики број гласова, што значи да има поверење свих грађана ове државе. Свих грађана ове државе. И председника не треба мешати у наша међустраничка спорења.

Међутим, ја не разумем уопште како сам ја наједном постала мета изборне кампање за Бошњачко национално вијеће. Ја нисам учествовала на тим изборима, нисам навијала ни за кога, једноставно, није ме интересовао исход тих избора, све док се то није завршило и док као председник Парламента наједном ја нисам постала колатерална штета. Испало је да сам ја крива за изјаве појединих политичара доле у Рашкој области, Санџаку, са којима се Српска напредна странка не слаже.

Поштовани колега, СНС никада се неће сложити с изјавама Сулејмана Угљанина, који је рекао да је Србија фашистичка творевина и такве морбидарије. Ми се од тога ограђујемо и осуђујемо такве изјаве.

Наравно, председник Бошњачког националног вијећа господин Есад Џуџо, или Џуџевић, свеједно, такође је на друштвеним мрежама, то

је сада један признати медиј, нацртао прекројене карте Републике Србије. И наравно да то осуђујем.

Ви знате да сам ја због својих принципијелних ставова, због тога што браним ову државу, извређана, да су ми спочитавали да имам некакав стокхолмски синдром. У реду, имам ја стокхолмски синдром, ево, и Бошко Обрадовић ме је тукао, па опет морам с њим да комуницирам, није проблем. То кажу, када жртва опрости, просто је везана за неког ко вас малтретира. Ето, ја имам према Бошку Обрадовићу; тукао ме је и малтретира ме, али, добро, таква је политика, шта да радим.

Али нећу имати никакав стокхолмски синдром са Сулејманом Угљанином и са Есадом Џуџевићем. Нити Српска напредна странка. Наше коалиционе партнере поштујемо, али ове људе друге, са таквим изјавама и са таквим намерама према Србији – не. Тачка једна велика. Српска напредна странка је странка која поштује Републику Србију, а свако ко мисли да треба да сарађује или да се не ограда од оваквих изјава у великој је заблуди.

У време када имамо овако велику кризу на територији Косова и Метохије, када се боримо за опстанак нашег народа тамо, као да неко намерно, намерно, по команди, отвара некакву Пандорину кутију доле на југу Србије. Е, томе треба сви заједно да се супротставимо и да схватимо како је уопште кренула та тема о Бошњачком националном вијећу, како је то наједном Угљанин почео да виче када је доскоро био министар у фашистичкој држави, шта је радио ту, зашто није изашао из те владе. Невероватно! И да нико то не осуди?! У нашем парламенту је то свима симпатично! Па и у овом, како се зове, овај Савез за Србију, постоје Угљанинови људи, посланици... Не знам како се зову, за, против, свашта нешто, свеједно.

(Маја Виденовић: Због помињања имена, тако је рекао.)

Хвала вам, колегинице, надам се да ви браните Србију и да ћете размислити о томе да ли ће вам Угљанин бити коалициони партнер на следећим изборима, јер ћете бити лака мета, јер ћемо стално говорити да је он...

(Народни посланици добацују.)

Вук Јеремић је од јуче са Харадинајем рођени брат јер више поштује Вук Јеремић Харадинаја него председника Републике Србије.

Тако је.

Ваш посланик је, уважене колеге... Имали смо данас прилику, у склопу свега овога о чему данас причамо, да Балша Божовић устане, посланик, и каже – прети се овде смрћу Вуку Јеремићу. Нисам могла да реагујем, али како се то прети Вуку Јеремићу? Зато што се износи грађанима Србије у директном телевизијском преносу истина шта је он

твитовао? Па он се тога не стиди. Да се стиди, он би рекао – извините, погрешно сам. Овде се користи микрофон да би се уносило некакво лудило у главе грађана Србије како овде посланици измишљају, фејк њуз, или шта ми овде говоримо. Значи, он је то твитовао на свом налогу, он је поносан на то што је похвалио Харадинаја и осудио Александра Вучића. Одлично! А ми немамо права да то изнесемо. То је такође новост у политичком животу Србије.

Али, поштовани колега Мирчићу, поштовани посланиче Мирчићу, хвала вам што сте...

(Маја Виденовић: Рекла је да се јавила за реплику.)

Имам права.

Још мало па ће бити избори и онда ће преузети букачи да воде Скупштину Србије. Замало.

Значи, да се разумемо, ми поштујемо наше коалиционе партнере. Александар Вучић је нашим заједничким напорима и својим великим угледом, као председник Владе претходно, и овом економијом коју је водио добио гласове и од Мађара, и од Словака, и од Румуна, и од Русина, и од муслимана, и од Бошњака и од велике већине у овој држави.

Изјаве Сулејмана Угљанина, изјаве председника Бошњачког националног вијећа Есада Џуцевића представљају овакав проценат грађана у овој нашој држави. Ми оштро осуђујемо такве изјаве, које су морбидне и у овом тренутку представљају ко зна чије интересе да престане да се прича о Косову и Метохији и ономе што се данас дешава доле, и да ми сви причамо наједном о Бошњачком националном вијећу и о томе шта се дешава доле и да посланици овде, без обзира, били на мојој листи, не били на мојој листи... Била сам шокирана што су овде поједини посланици устали и претили – ако се не одузме мандат једном посланику у Парламенту, извешће Бошњаке пред Парламент Србије. Била сам шокирана таквом изјавом. Надам се да је то била једна велика грешка.

Верујем, посланице, да сте ви шокирани, али надам се да сте разумели о чему сам ја данас говорила. А већина искусних политичара је разумела.

Позивати због тога да ја или Александар Мартиновић, или сви ви бисте морали да учествујете у томе, одузимамо мандат... На који начин, коме, по ком закону? Које? Некоме ко је био у затвору тринаест-четрнаест година? Да одузмемо мандат? Ко је од вас завршио правни факултет? И ко вам је рекао да то тражите? И, ако то не урадимо, Србија се уцењује, каже – ми ћемо довести овде припаднике националне мањине. Каква је то порука Србији? Каква је то порука нашем парламенту?

Тако да сам се јавила да би схватили грађани Србије, јер ја знам, ми смо овде, постоји баријера и оно што знате да је истина нећете да

прихватите. Нећете, једноставно мрзите, унапред мрзите. А ми не мрзимо никога. Али када су тако велике теме у питању, када је у питању Србија, не смемо да имамо подигнуте заставе партијске једне испред других и да се мрзимо. Морамо да се разумемо када је неко велико питање испред нас, а то је сигурно застава Србије на Косову и Метохији и то је Србија, поштовање територијалног интегритета и суверенитета, и да осудимо сви заједно када се неко дрзне, може да буде припадник које год хоћеш мањине, да прекраја границе Републике Србије. Ту морамо да будемо јединствени, а не да кажемо – е ми смо ово, а ви сте оно. Не, ми сви живимо у Републици Србији и морамо да је чувамо и да је пазимо. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Милорад Мирчић: Реплика.)

Сматрам да после овог говора стварно можемо само да наставимо даље да радимо. Молим све који су се пријавили, и Милорада Мирчића, и Милорада Мијатовића, да престанемо са репликама и овом борбом која неће...

(Милорад Мирчић: Реплика за ПУПС.)

Председница је послала сада поруку, јако је јасна и требало би мало да спустимо тензије и наставимо с радом.

(Милорад Мирчић: Маринковићу, реплика за ПУПС.)

Имаћете прилику поново, молим вас.

(Маја Виденовић: Пословник.)

Реч има Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Колеге могу да причају, али ја сам у ситуацији да имам микрофон испред себе па ћу бити јачи.

Господине министре, колегинице и колеге, пред нама је најважнији документ који доноси Парламент у току једногодишњег заседања. Поновићу, као што је више пута речено данас, да је ово један добар, квалитетан, уравнотежен предлог буџета, да је истовремено и развојни, да је истовремено и социјално одговоран. Овај предлог буџета говори у циљу свега онога што су чинили у претходном периоду и што ће чинити у будућности председник Републике и Влада, и Народна банка Србије, не смемо ни њу заборавити, као и ова парламентарна већина. Значи да се понашамо одговорно, да се понашамо тако да мислимо о будућности и да стварамо за будућност.

Поменућу још у том делу нешто што мислим да су окоснице овог буџета, а то је растерећење привреде кроз оно једнопроцентно умањење, које ће донети дванаест милијарди прихода привредницима и, под два, напуштање кризних мера. Онда бих стао и поручио вам, господине

министре, да не трошите време да објашњавате нешто некое ко не жели да схвати.

Свега смо чули, али ниједне примедбе на Предлог буџета и на ове квалитетне законе нисмо чули. Овде су појединци, који вероватно немају тегове код куће, доносили материјал да показују колико је то тешко, тешко је вероватно за читање. Чак су и Алана Форда увели у Парламент. Мораћу и ја да га споменем, посебно због господина Сир Оливера, који покушава да глуми Робина Худа и доводи неког Суперхика и прича нешто што није на месту, пре свега у овом парламенту. Али изгледа да групација коју он заступа заступа и једну тезу Броја Један, неких избора тамо, и каже овако, лепо – ми не обећавамо ништа и обећано ћемо испунити. Мислим да су ту завршили.

Прва примедба коју сам приметио били су рокови, улазак у Парламент итд., и то од оних који су били на Одбору за финансије где сте лепо рекли да смо имали овде ММФ, да смо имали Светску банку, да смо сачекали, све је то требало у септембру, па у октобру; након тога, документа су дошла и по убрзаном поступку ми решавамо све те проблеме.

Друга примедба био је закон о завршном рачуну. Ми га у Парламенту добијамо. Тачно је, нисмо расправљали, али на истом том Одбору за финансије лепо је речено да ће ДРИ обрадити све завршне рачуне од 2008. до 2018. године и кад будемо добили мишљење Државне институције да ће у току следеће године бити расправа о свим тим завршним рачунима у Парламенту. Али, нажалост, ако немам шта да приметим да је лоше у буџету, ја ћу причати нешто што ми је већ једаред речено.

И онда, Фискални савет. Па баш је председник Фискалног савета, када је у питању јавни дуг, на самој седници рекао, парафразираћу – нажалост, морам да подржим господина министра, ви нисте у праву. Све ово што пише, и ова четири процента, и да ће бити смањење, ако овако наставимо, следећи пут биће 51% у односу на 54% колико је већ ове године, да је то тачно... А она ваша прича са 24 милијарде јесте таква каква јесте, али ми се сваке године задужујемо изнова јер стварамо, јер имамо инвестиције, инвестирамо и у коридор, неки тамо будући, моравски, и у много, много других ствари.

Шта је опет била примедба и оно што ми смета и данас у дискусијама? Каже – институције силе, пресије. Па нису то институције силе, нису пресије, војска и полиција нису, војска и полиција нам требају. И, зашто од оних 220 милијарди трећина иде за војску и полицију? Па и треба да иде. Овај део не иде на повећање њиховог личног буџета, односно запослених, овде је улагање у то да можемо да се заштитимо, да

заштитимо и ову државу и овај народ. Не знам зашто је то примедба и зашто то смета у буџету.

Каже се у једној од дискусија – није социјални, ето, да сте размишљали, ви бисте обезбедили доручак, ужине итд. Некада давно када сам ја био основац сви ђаци су имали обезбеђене ужине. То је неко други уништио. Они који су одузели 400.000 радних места одузели су и ужине, јер родитељи нису могли да купују ужину за своју децу. Са 370.000 од 2014. године, ми решавамо и тај проблем, да обезбедимо достојан живот сваком човеку у овој нашој земљи, да може од свог рада да живи, да ради и да ствара.

Да бих дозволио и осталим колегама да нешто кажу, завршићу овде. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

Реч има Милорад Мирчић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 27. Господине Маринковићу, ви сте направили један мали превид. Ја сам неколико пута прозван, чак именом и презименом, од колегинице из ПУПС-а када су у питању пензије. Само ради разјашњења, да не останемо недоречени, мислим да је то чисто један превид зато што сте се и ви унели у овај жар расправе, везано за дискусију коју је изнела председник Скупштине Маја Гојковић, која се јасно оградила од свега онога што је Џуца рекао, али не ограђујете се ви, ви сте му коалициони партнери, нисмо ми напали овде.

Друго, био би ред да објаснимо какав је став Српске радикалне странке по питању социјално угрожене категорије становништва, у коју, нажалост, спадају и пензионери. Било би основно да нам дозволите да изнесемо своје програмско опредељење. Не може неко да присваја и да буде ексклузивни представник једне групације становништва у овој Србији. Гласали су једнако пензионери и за нас, и за ПУПС, и за СНС и за све политичке партије, неком дали више гласова, неком дали мање, али сви имамо право. На крају крајева, то је и природно право; већина од нас има родитеље а, богами, немали број је близу да буде у статусу пензионера.

Не можемо да затварамо очи пред чињеницом да се тврди да пензија није стечено право. Па сутра ћете штедњу грађана да узмете на тај начин, па ћете рећи – није вам загарантована висина штедње, ево, ми ћемо вам дати на кашичицу. О томе се ради. Ми говоримо нешто што је стабилно финансирање пензионог фонда, што је примењиво и примењено у свету, а не говоримо да бисмо стицали јефтине политичке поене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има проф. Милорад Мијатовић, повреда Пословника.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Хвала, чл. 107. и 108.

Морам да признам да се стално питам зашто се стално од СДПС-а тражи да се изјашњава. Ми смо једна државотворна странка, странка која ради у Србији, која је странка за целу Србију и која ради не речима већ делима. Расим Љајић, у кога овде сумњате, ради за државу Србију и поштује државу Србију, и ноћас се вратио из Турске доводећи нове инвеститоре. Ви стално сумњате.

А онда нећете да кажете када осудимо. Осудили смо изјаву Сулејмана Угљанина, Расим Љајић оног тренутка када је речена, ја сам то урадио овде у Парламенту. Такође осуђујемо изјаву тог, како се зове, Џуцевића, не знам ни ја, јер смо државотворна странка. Социјалдемократска партија осуђује све изјаве које негирају државу Србију у њеним уставним границама. Молим вас, уставне границе.

Немам намеру да одговарам даље, јер истина овим људима са десне стране не одговара. Истина им не одговара зато што само у мутном, у аферама могу постојати, јер немате политику, због тога сам то наглашавао и нема потребе да стално наглашавам. Своју исправност, исправност партије којој припадам немам намеру било коме да поверавам; то чинимо делима у овом парламенту подржавајући реформе и радећи заједно са нашим коалиционим партнерима. Резултате које имамо ви не можете оспорити. Зато вам народ не даје поверење и даће нам поверење сутра поново, а вама није дао ни за председничке изборе, ни за београдске изборе и неће вам више дати поверење. Странка сте прошлости и уживајте у тој прошлости. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Мијатовићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Сагласно чл. 27. и 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Такође, сада одређујем паузу до 15 часова. Хвала.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДНИК: Настављамо са радом.

Реч има Владимир Ђурић.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Најпре бих рекао нешто што у закону о буџету за 2019. годину треба поздравити, а то је свакако смањење дефицита, смањење даљег новог задуживања, негде 4,05% у односу на лане је то мање, и смањење отплате за ранија задуживања. Дакле, то делује свакако растеређујуће. Али мислим да нема потребе хвалити се

чињеницом да је ММФ похвалио буџет јер ММФ гледа бројке, а не политике које из тих бројки проистичу и не оцењује хоће ли те бројке смањити или продубити социјалне неправде, подстаћи или осујетити привредни раст и подићи или не животни стандард. То је посао свих нас, да остваримо тај раст, а треба нам много већи раст јер у последњих десет година земље нашег региона расле су са 20%, а ми са душло мање.

Да би овај буџет био заиста развојни и исправио транзиционе неправде, социјалне неправде и подигао привредни раст и стандард грађана, он би морао обезбедити финансирање за повећање јавне потрошње, односно зарада у јавном сектору; укидање забране запошљавања и поправку структуре запослених у јавном сектору; финансирање за повећање капиталних издатака и инвестиција у трајна добра и инфраструктуру и финансирање за растеређење послодаваца кроз смањење пореза и доприноса на зараде.

Шта по ова четири питања ради овај буџет? У погледу повећања зарада јавног сектора, искорачило се испред приватног сектора и тиме се дестимулисао рад у њему а заправо се промовисао државни посао. То вероватно јесте фискално оправдано јер је вероватно компензовано негде на штету нечега.

У погледу забране запошљавања у јавном сектору, забрана се не укида и наставићемо са проблемом одласка квалитетних људи. Имаћемо и даље проблем структуре запослених у јавном сектору јер ћемо имати и мали распон зарада, па ћемо имати одлазак лекара а задржавање административаца.

У погледу повећања капиталних издатака, они су нам свакако потребни, пре свега за животну средину и друге области које би подстакле привреду, али нажалост у нашем буџету Војска и МУП највише учествују у расту капиталних издатака, 25 милијарди. То су две трећине укупног повећања капиталних издатака и заправо је требало да министри одбране и полиције седе овде све ово време и посланицима образлажу политике за које су им ова средства потребна.

Не мислим да је ово предизборни буџет, ово је војни буџет, да не кажем ратни буџет. То показује да ће се замрзнути конфликти држати на политичкој сцени и повремено подгревати, по потреби. Ми ћемо тиме заправо растерати инвеститоре, па ћемо их додатно куповати субвенцијама. То овај буџет предвиђа са додатних тринаест милијарди субвенција, да купимо инвеститоре и платимо им да дођу у овај регион у коме се стално конфликти подгревају кад год је то потребно зарад политичког позиционирања.

Неко би рекао, војска и полиција имају мале плате па им треба кроз повећање војног буџета то надокнадити, али овај буџет не решава ни то,

не решава ни социјални статус војника и полицајаца, јер зарада војске се повећава за 12%, полиције за 8%. То је седам милијарди у односу на 35 милијарди додатних капиталних инвестиција у, да кажемо, војни хардвер, то је 223% повећање војног хардвера. С друге стране, буџетски фонд за стамбене потребе Војске, уместо прошлогодишњих 650 милиона, 3.000 динара у буџету.

Смањење оптерећења на зараду, које је вредно неких дванаест милијарди одрицања државе од ових прихода, то је свакако добра и неселективна субвенција свим привредницима, али је још увек три пута мања од онога што је Фискални савет предлагао. Требало је наћи негде још двадесет и неку милијарду, да се заиста учини максимално могући напор да се привреда максимално растерети оптерећења на зараду, колико је Фискални савет изнашао простора, јер то је најкоректнија субвенција зато што је неселективна.

Има још пуно ставки у буџету где се на уштедама могло постићи пуно. Генерални секретаријат Владе има 480.000.000 необразложених трансфера локалним нивоима власти, тога прошле године није било. Фамозних четрнаест милијарди поново за судске казне и пенале, накнаду штете од стране државе. То је мање буџетирано него лане, али на извршењу буџета видимо да је већ у августу потрошено свих осамнаест милијарди буџетираних за прошлу годину. За то исто нигде образложења нема.

Осамсто педесет милиона поново за возни парк МУП-а, седамсто и нешто је било прошле године, а претпрошле године у децембру имали смо полемику о спорној јавној набавци „Шкодиних“ возила. Делује да МУП сваке године обнавља флоту.

Заправо, да би се створио простор да овај буџет буде подстицајан за раст привреде и стандарда грађана, могли смо урадити неке прерасподеле. Рецимо, две и нешто милијарде уштеде на укидању кабинета свих потпредседника Владе који су и ресорни министри па имају и тамо своје кабинете; укидање Канцеларије за Косово; укидање ова три министарства без портфеља зато што њихов посао раде ресорна министарства. Дакле, да немамо ту врсту дуплирања.

По мени кључно, могли смо заиста смањити капиталне издатке МУП-а за 40% Министарства одбране за 50%. То је неких двадесет и нешто милијарди. Они би свакако и уз то смањење имали капиталне издатке веће него лане и ти капитални издаци код њих би били највећи; дакле, свакако би били велики буџетски добитници, и то баш у домену инвестирања у војну и полицијску опрему.

Морамо се определити да ли желимо исправљање социјалних неправди, привредни раст, боље здравство и образовање, као највећи улог

за будућност, или желимо да зveckамо оружјем по региону. Дакле, нема и за једно и за друго. Просто, мислим да су нас деценије конфликта исцрпле и ту се мора неки политички став заузети.

Могли смо још додатно смањити субвенције за онолико колико је цела привреда субвенционисана и то би било једно социјално одговорније буџетирање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Михаило Јокић, по Пословнику.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Претходни говорник је направио два тешка лапсуса. Прво, рекао је да је овај буџет... Мада, прво је рекао неку паметну ствар, да ово није изборни буџет. То се јасно види из артикулације БДП-а, да не причам сада о томе, јер је државна потрошња у 2019. години на истом нивоу као и 2018. године. То сте добро рекли да није изборни, али сте рекли ...

(Председник: Посланиче, ви реплицирате, морате мени рећи у чему је повреда Пословника.)

Повреда, зато што је посланик рекао да је буџет ратни. Пазите, то је много тешко. Војни, ратни, то су огромне разлике. Рећи у овом моменту и у овој ситуацији да ми правимо ратни буџет, то је врло опасна ствар, а рећи да је војни то је нешто друго.

Другу ствар коју сте погрешили, није забрана запошљавања, него контрола запошљавања. И даље се људи запошљавају, само контролисано, уз одређене процедуре. Значи, не можете рећи да је забрањено, ви знате да се стално неко запошљава, али се то контролише. Прво иде одговарајуће министарство, па затим Министарство финансија, па онда иде на комисију. Значи, запошљавање постоји, није забрањено, него је контролисано.

Значи, то су две врло тешке омашке. А за ово „ратни“, не знам како се осећате, али морате дати неко објашњење или неко извињење преко медија, опасно сте погрешили. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Јован Јовановић.

Изволите.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Поштоване колеге и колегинице, поштовани министри и чланови Владе са сарадницима, жао ми је што ће данас поново главна вест у медијима из Скупштине бити још један перформанс, односно уношење слике и отимање око те слике уместо питања која су суштинска за грађане Србије, а буџет је свакако суштински јер се ради о новцима свих грађана Србије и како се они троше. А и то је већ добро познати механизам банализације политике и обесмишљавања Скупштине, који такође служи за скретање пажње с важних тема.

Постављам онда питање и министру финансија како се осећа кад је најважнији закон у години тек четврти на дневном реду, међу шездесетак осталих тачака дневног реда. Због великог броја амандмана који су поднети на законе који му претходе, вероватно, као ни прошле године, нећемо у детаљима расправљати о буџету.

Из досадашње расправе о буџету са жаљењем могу да констатујем да је код министара превладала улога политичара у односу на улогу економиста и стручњака. Тако смо од њега слушали неутемељен тријумфализам због једне године у којој имамо заиста добар привредни раст, а заборавило се на којој основици је тај раст дошао и да смо рецимо протекле године били на самом дну у региону са 1,9% раста и да је само Македонија, која је пролазила кроз тешку политичку кризу, имала нижи раст од нас. Помињано је, такође, да имамо већи раст БДП-а, рецимо, од Естоније, али је заборављено да се каже да је БДП по становнику те земље готово 20.000 долара, док је наш више него три пута мањи.

Затрпани смо тако великим бројем процената који би требало да илуструју успехе ове владе, али све те бројке падају у воду пред оном најважнијом – колико је људи напустило земљу и колико се тек људи спрема да напусти земљу, и то не само због лошег животног стандарда већ пре свега због начина на који функционише ова власт, због тога што главну реч воде некомпетентни и бахати послушници. Због тога земљу не напуштају само млади већ и људи наших година, који се приближавају педесетим, као министар и ја, и ускоро ћемо у многим професијама имати мањак радне снаге. Ево, већ у неким имамо: имамо егзодус здравствених радника, возача, грађевинских радника, а те бројке су најбоља оцена рада ове власти.

Мене свакако такво понашање министра не изненађује, о томе сам причао током расправе на седници када је изабран на ову позицију, јер је он пре свега оперативац ове власти. Не изненађују ни приоритети које овај буџет садржи имајући у виду и приоритете које је имао као градоначелник главног града, односно имајући у виду да је он један од главних замајца ове власти и оличење тога како ова власт функционише. Сетимо се само да се за време његовог мандата догодило нелегално рушење у Савамали, када је суспендован правни поредак на једном делу територије Србије, на чијем разрешењу инсистира и Европски парламент и без чега суштински напредак ка ЕУ није ни могућ; да је један од главних твораца и реализатора пројекта Београда на води, неизбрисивог ожиљка на лицу престонице, све више познатог као Мордор; затим, накарадних и некавалитетних реконструкција у граду, односно свеопште бетонизације и вашаризације главног града, која је у свом најдрастичнијем облику оличена у прескупој и кич новогодишњој расвети и која је ове године метастазирала.

Министар Мали је говорио о три стуба овог буџета међу којима је и раст привредног стандарда, али, како ја видим, три најважнија стуба су следећа: погрешни приоритети, нетранспарентност и даља централизација. О погрешним приоритетима је говорио и Фискални савет, на који су се обе стране позивале у овој расправи овде. Речено је да буџет не предвиђа ефикасне мере за убрзање привредног раста и да је недовољно издвајање у инфраструктуру, просвету и здравство, односно да је превише отишло у улагање у безбедносне структуре; ту имамо и гондолу...

Занима ме, такође, зашто имамо 104% повећање буџета за Канцеларију за информационе технологије и електронску управу, која је под председницом Владе, од чега се 1.400.000.000 динара издваја за одржавање софтверских лиценци (значи, то је готово 12 милиона евра), и ко ће коме те лиценце одрадити.

Додатно, имамо повећање за кабинет министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику, то је пораст од 25%. Да ли се можда опет предвиђају неке непотребне и контрапродуктивне кампање попут оне „Рађај, не одгађај“ или „Доста речи, нек закмечи“?

Што се тиче транспарентности, постоји превише простора за дискрециона издвајања средстава и клијентелизам, пре свега преко субвенција и тзв. специјализованих услуга. Што се тиче даље децентрализације, довољно је видети да је 40% повећање буџета за Владу, где се највећи износи односе на трансфере осталим нивоима власти.

Свакако је позитивно то што имамо релативно висок привредни раст, што имамо фискалну консолидацију, повећање капиталних инвестиција, мада, узимајући у обзир досадашње искуство, велико је питање како ће се те инвестиције реализовати.

Оно што је много битније за континуирани раст јесу значајне структурне реформе, којих нема. Оне су неопходне јер ће без тога овогодишњи привредни раст бити само изузетак. Зато о овоме говори и последњи извештај Европске банке за обнову и развој, те бих питао министра шта намеравају да учине и он и Влада, рецимо, по основу следећих питања: на основу глобалног индекса конкурентности, Србија је тек 104. када је реч о првом стубу институција, а без изградње институција и владавине права нема одрживог развоја; тек смо на 101. месту када је реч о развоју финансијског тржишта; на 110. месту по нивоу пословне софистицираности; последњи у региону по проценту додате вредности коју дају мала и средња предузећа, само 53% (значи да је потребно додатно растерећење привреде).

Да сликовито закључим расправу о буџету – наш буџет и економија су као „југо“ из 1990. године, који је био пред цркавањем пре неколико година; он је у међувремену сређен, промењени су неки делови, тако да

неће стати и није опасан по живот, али он неће постати ни „лада“, а камоли *BMW* или „ауди“, о чему је министар онако мало тријумфалистички причао на крају свог излагања.

ПРЕДСЕДНИК: Министар има реч.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Уважени посланици, приоритети рада Владе Републике Србије, када говоримо о економском делу, јесу што више стопе раста, што нижа стопа незапослености, односно што виша запослености и што већи животни стандард наших грађана.

Резултати које смо остварили након тешког периода фискалне консолидације у протеклих пар година и резултати које смо остварили ове године и по питању стопе раста у првих девет месеци од 4,5% БДП-а, који сврстава Србију међу најбрже растуће економије у Европи; фискални резултат, који говори о томе да већ трећу годину заредом имамо суфицит – у историји Републике Србије и буџета Србије никада се није десило да три године имате суфицит – што показује колико је Влада одговорна према грађанима и колико пази на сваки динар који троши...

Мало пре сам вам изнео податак, а ја сам гледао податке из протеклих петнаест година, да имамо никада нижу стопу незапослености, 11,3% у трећем кварталу ове године, никада вишу стопу запослености, 49,2% је резултат који је данас изашао од стране Завода за статистику Републике Србије, где сте видели да у протекле четири године 370.000 новозапослених ради у привреди Србије од 2014. до 2018. године. То су резултати на које смо посебно поносни. А да додам на то и смањење нашег јавног дуга у БДП-у са седамдесет и нешто, приближно 80%, на 55,6% данас, са даљом тенденцијом смањења. То су егзактни подаци, о којима говоре и Светска банка, и ММФ и Европска комисија, који говоре у прилог томе да се економска политика Републике Србије води на одговоран и исправан начин.

Зато је буџет за 2019. годину конципиран тако да даље наставимо са растом наше економије кроз смањење оптерећења на зараде, кроз велики број пореских подстицаја, да даље наставимо да радимо на обнови наше инфраструктуре кроз рекордно високе капиталне инвестиције (30% више него ове, 2018. године) и да радимо на томе да животни стандард грађана Србије подигнемо још више кроз повећање пензија, кроз повећање плата у јавном сектору и кроз повећање минималне цене рада од 8,6% које ће бити од 1. јануара 2019. године.

Још једном желим да честитам нашим најстаријим суграђанима, данас се исплаћује једнократна помоћ у износу од три хиљаде динара, и да им захвалим још једном на терету реформи који су поднели на својим плећима.

Још један кратак коментар везан за буџет Славице Ђукић Дејановић: дакле, имате већи износ новца који је опредељен за оно чиме се она бави управо из разлога што желимо да побољшамо наш наталитет, да се бавимо тиме да у Србији буде што више беба, да се рађа што више беба у нашој земљи и, наравно, да кроз овакве мере економске консолидације, економског раста задржимо младе људи да остану овде.

Чуо сам мало пре и о износу буџета за Канцеларију за ИТ. Па јесте, поносимо се тиме што идемо у електронску управу, што се све мање докумената издаје грађанима Србије, што већи број услуга могу да ураде преко интернета. То је дугорочно опредељење Владе Републике Србије. Хоћемо да по том питању стигнемо и прстигнемо друге земље и тиме ћемо наставити да се бавимо и у будућности. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Новица Тончев.

Изволите.

НОВИЦА ТОНЧЕВ: Поштована председнице, поштовани министри и представници Владе Србије, поштоване колеге народни посланици, у име Социјалистичке партије Србије и у своје име желим овом приликом да похвалим Предлог буџета за 2019. годину.

Пажљиво сам прочитао овај материјал и нема дилеме да је буџет избалансиран и да ће истовремено имати и социјалну и развојну димензију, уз дефицит који је пет милијарди мањи него ове године. Повећање плата у јавном сектору је за 33 милијарде динара, међу којима су плате лекара, професора, полиције и војске. Морам да похвалим и планирано повећање пензија, 35 милијарди, што ће нашим најстаријим грађанима и те како побољшати животни стандард.

Да је буџет развојни, потврђује и податак да ће капиталне инвестиције бити 30% веће у односу на прошлогодишњи буџет и да се водило рачуна о великим инфраструктурним пројектима. Имаћемо идуће године око сто милијарди намењених за субвенције, што подразумева више новца за привреду, железнице, путеве, туризам и пољопривреду. Сматрам да је важно да сви пољопривредници у Србији знају да ће идуће године буџет за пољопривреду бити за седам милијарди динара већи од овогодишњег.

Што се тиче трансферних средстава, морам да нагласим да је планирано, на пример, да Општина Сурдулица из буџета Министарства финансија идуће године добије 238.000.000 динара, што представља значајну подршку за финансирање текућих послова из делокруга локалне самоуправе.

Министре, знате да локална самоуправа даје плате свим запосленима у локалној самоуправи, као и да финансира предшколску

установу, те вас молим да у будућности повећате и овај трансфер за повећање плата. Ми ћемо се као општина трудити да део недостајућих средстава допунимо кроз изворне приходе и максимално ћемо искористити све законске могућности за убирање већих изворних прихода у буџет Општине Сурдулица.

У том смислу, замолио бих вас да на нивоу Владе и Министарства финансија размотрите један мој предлог. Реч је о члану 98. Предлога закона о накнадама за коришћење јавних добара, који је такође на дневном реду ове седнице, а којим је предвиђено да приходи остварени за накнаде за воде припадају буџету Републике, а приходи од тих накнада на територији АП Војводине буџету Војводине. Сматрам да би због инфраструктурног развоја општина широм Србије било корисно да овај однос поделе прихода буде пола-пола, тако да 50% прихода од накнаде за воде задржавају општине и градови, а 50% оде у буџет Републике. Реч је о значајним средствима, а ви сигурно имате податке и можете у динар да урадите пројекцију колико је то новца. Ако би 50% тог прихода остварили директно општине и градови, уз законску обавезу да инвестирамо у развој локалне инфраструктуре, то би за сваку општину био велики замајац. Молим вас да о томе размислите, јер је то на неки начин и правично решење, а сваки динар изворних прихода много значи локалној самоуправи.

Навешћу пример. Знате да у општини Сурдулица постоји фабрика воде „Роса“, односно „Власинка“, која ради под компанијом „Кока-Кола“. По овом предлогу и табели коју сте дали, 1,23 динара на сваку флаширану воду иде у буџет Републике Србије. Сви шлепери, камиони и све то пролази кроз општину Сурдулица, а ми морамо из локалног буџета да финансирамо поправке истих, тако да вас молим да, ако можете, ову расподелу урадите овако. Ја сам дао и амандман на ову тему и надам се, министре, да ћете га подржати.

Такође, желим да похвалим то што је Влада препознала значај пројектног финансирања кроз ИПА пројекте ЕУ. Видим да је у Предлогу буџета за наредну годину обезбеђено буџетско суфинансирање конкретних пројеката у вредности од 4,3 милијарде динара, док ће из ИПА фондова бити обезбеђено 3,8 милијарди.

Пошто долазим из Општине Сурдулица, која максимално користи ИПА фондове прекограничне сарадње, морам да нагласим да смо реализовали пројекте, у вредности од преко пет милиона евра, који су побољшали услове живота грађана Сурдулице. Моја идеја је да кроз ИПА фондове реализујемо највећи пројекат јужно од Ниша, и то пројекат изградње канализационог прстена око Власинског језера. Европска унија би обезбедила 50% средстава, али потребно је да Влада кроз буџет

обезбеди остатак новца, а то је око четири милиона евра. О томе сам разговарао са председником Вучићем и он је подржао овај пројекат. На овај начин бисмо упослили најмање хиљаду људи у Пчињском округу. Као крајњи резултат, добили бисмо здравију животну средину, развој туризма, риболова, бољи квалитет изворске воде и више страних инвестиција. Зато хоћу да вас замолим, за почетак, да Министарство финансија обезбеди новац за израду планских докумената, па да након тога и цео пројекат ставимо у буџет, уз подршку 50% новца из ИПА фондова.

Постоји овде на дневном реду једна ствар која ме забрињава, а то је мера забране запошљавања у јавном сектору, која ће на снази бити до краја идуће године. Ово не кажем због тога што имам намеру да запослим симпатизере моје странке, већ због објективних проблема који погађају локалне самоуправе, па и Сурдулицу. Због овако рестриктивне мере долазимо у ситуацију да остајемо без инжењера или геодета; неће имати ко да нам уради преглед, да га овери или изврши технички пријем. То блокира рад сваке општине. А да не говорим о лекарима – ако их не запослимо, директну штету трпе пацијенти, а то су наши суграђани. Зато хоћу да вас замолим да ову меру преиспитамо почетком идуће године или да се пронађе неки други начин, али да не блокирамо функционисање целог система.

На крају морам да се осврнем на још један трошак који је планиран у буџету за правосуђе, а реч је о трошковима новчаних казни, јер сам овде видео да ће сви основни и виши судови у Србији имати на располагању преко милијарду динара за новчане казне, што је близу десет милиона евра, не рачунајући остале судове и тужилаштва. Само у два случаја Општина Сурдулица морала је да помогне и да плати штету једној школи од 20.000.000 динара због осуде двојице професора који су неосновано отпуштени, па пресудом суда враћени на посао. Тужитељка која их је тада прогањала и без основа притварала, у намери да обезбеди члану Демократске странке реизбор на функцију директора, данас је напредовала из Основног у Више јавно тужилаштво у Врању, а трошак од 20.000.000 морали су да плате грађани Сурдулице.

Замолио бих вас и министарку правде да нађете начин да сав овај расход преbacимо на лоше судије, лоше тужиоце који праве овакве трошкове, а не на грађане Србије, који за то нису криви.

Још једанпут да вам захвалим, као члан Извршног одбора Фудбалског савеза Србије, на пројекту изградње Националног стадиона и да вам пожелим да овај буџет у идућој години спроведете како сте и планирали. Хвала, министре.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Поштовани министри, наравно да је буџет најзначајнији правни акт који се доноси у једној фискалној години у једној скупштини и наравно да је буџет најзначајнији фискални документ који се доноси у једној фискалној години.

Буџет је планска и реална категорија. Буџет Србије за 2019. годину је реалан буџет и задовољава све принципе буџетског планирања. То је буџет који подразумева да смо приходе планирали конзервативно, расходе реално, налази се у равнотежи. Свој став су дали Фискални савет, ММФ. И, господине министре, ја бих могао овде да завршим своје излагање.

Ово је буџет, јавна расправа у Скупштини Србије, у јавности Србије. Просто, за мене је изненађење – сувише вам је лако. То је последица доброг буџета. Буџет је слика времена у коме живимо, ове генерације и односа према наслеђеним националним добрима. Буџет Републике Србије свакако јесте битан и он подразумева да у наредном временском периоду функционишемо све боље и боље.

Када бих се освртао на проблеме које су наводили, на критике, да не говорим теоретски о буџету, у ствари, можемо да чујемо да постоји само један проблем, а тај проблем је – Србија не расте довољно брзо у економији. То није проблем који се тиче буџета 2019. године, није тема расправе, то је макроекономски показатељ. Фискални савет каже да не растемо довољно брзо, опозициони посланици кажу нам да не растемо довољно брзо, а растемо по 4,5% у овој години. Растемо по просечној стопи од 3,5%, и то је суштина функционисања у претходне три године.

Пореде нас са земљама Европске уније. Кажу – не, ви нисте добри као земље Европске уније, не говорећи да земље Европске уније имају на десетине предности у расту економије у односу на нас. Све земље са којима нас пореде одавно су у Европској унији, имају јединствено тржиште, имају приступ европским фондовима, имају све оно што ће Србија тек имати. У таквим условима ми растемо онолико колико и те земље.

Када говоримо о буџету, у ствари говоримо о потпуно новом систему функционисања, о систему вредности у коме је човек на првом месту. Човек. Када градимо нове болнице, градимо их за Србију и Србе; када градимо нове ауто-путеве, градимо их за Србе и за Србију и за све грађане Србије. Када подижемо плате, а подижемо плате тако што подижемо плате у реалном сектору и у јавном сектору, подижемо и пензије, у ствари, радимо за људе који живе у Србији.

Сувише смо се ми, господине министре, нагледали погрешних економских процеса. Сувише су економски процеси које смо ми гледали били на ивици сиромаштва државе Србије. Зато је борба за економску истину, а против економске лажи, такође расправа о овом буџету.

Кључни српски економски параметар, и не тиче се економије, јесте политичка стабилност. Без политичке стабилности нема јаке економије у Србији; без политичке стабилности у региону нема економски јаког српског народа и српског економског простора. То је суштина.

Први макроекономски параметар, раст српске економије, мање-више сам апсолвирао. То је просто нетачна тема, српска економија расте и у наредном временском периоду.

Нико није поменуо, сем вас, монетарну стабилност. То није тема, о томе се не говори, иако је монетарна стабилност кључни економски фактор и претпоставка за успешну економију. Инфлација од 2,2% није инфлација у Србији, него је инфлација у ЕУ, а инфлација у Србији је такође 2,2% у октобру.

Грађани Србије, када је инфлација у Србији у последњих шест месеци отприлике била иста, није отприлике него потпуно идентична са инфлацијом у ЕУ, 2,2%? Када је валута била на 0,3% раста? Чак у овим тренуцима бележимо и позитиван раст у односу на стране валуте. Значи, не говоримо о другом параметру макроекономске стабилности.

Када говоримо о трећем параметру, ви сте лепо рекли, 370.000 људи је запослено; пада ниво незапослености на 11,3%. Али, 370.000 нових радних места. А пада нам, министре, и број запослених у јавном сектору, па је у реалном сектору број запослених још много већи.

И које критике да неко каже нама из владајуће политичке странке? Шта да нам каже? Да причамо о буџету? Они о томе нису причали.

Ви сте врло лепо и јасно рекли, постоје, у ствари, четири кључна параметра која говоре о овом буџету. Србија финансира повећање плата и пензија, повећава личну потрошњу, повећава јавну потрошњу за 4% БДП-а, оно што смо сањали и чему смо тежили. Србија растеређује приватни пословни сектор за 120 милијарди динара. То је, у ствари, расправа о буџету и у тој расправи немате ниједну озбиљну тему.

Ја бих могао овако да причам десетине и десетине минута, о дефициту, који је на 0,5% на нивоу опште државе, односно 0,3% на буџету Републике. Планиран, биће суфицит. За разлику од вас, министре, ја мислим да треба да идемо у дефицит од 0,5% у реализацији зато што српска економија у овом тренутку може да издржи дефицит од 0,5% на нивоу опште државе. То би нам био простор за још већи раст. Да говорим о јавном дугу, који је 50% испод за неких месец дана; да говорим о каматама од 102 милијарде, односно њиховом умањењу од 12,5%, и то је један од основних извора буџетског суфицита који држава Србија има. Да причам о економским параметрима...

Али зашто да причамо, можемо да се хвалимо. Ви то радите, председник Владе ради, председник државе ради. Скупштина... Нема

разлога, као посланик, да помињем оно што нико нама не каже да није тачно.

Говоре само о расту. Кажу – Србија не расте. Поново да кажем грађанима Србије, када смо у Скупштини последњи пут говорили да Србија не расте довољно брзо? Није довољно 4,5%, односно 3,5% вероватно.

Кажу нама у Скупштини да ми бранимо политику. У ствари, њихова расправа о економији је само политичка тема. Ми потпуно јасно разумемо да Србија у овом тренутку има идеју, визију и мисију да грађанима Србије буде боље. Када ми гласамо за буџет, у ствари гласамо да испричамо сан Србије да Србија буде економски уређена земља. Гласамо за Србију, да више никад не доживи инфлаторне деведесете и национално понижавајуће двехиљадите. У ствари, гласамо, господине министре, за хиљаду мојих малих комшија из Крагујевца, да данас, по хладном времену, играју кошарку у школској сали, у две школе у Крагујевцу, једна је стара 40, друга је стара 108 година. Гласамо, у ствари, да не угрозимо ничији економски сан, као што су наше угрожавали.

Ја могу о буџету да причам још педесет минута и не бих рекао и поменуо све што је позитивно, али, да не угрозим ничији сан и да направим Србију каква јесте, да будем мали део те Србије и тог циља, зато, господине министре, гласам за буџет Републике Србије за 2019. годину.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има посланица Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Госпођо председнице, господине министре, пардон, господо министри, колегинице и колеге, неколико минута колико имам на располагању да говорим о 63 тачке дневног реда, које су из области културе, пољопривреде, науке, економије, обавезује ме да говорим о суштини, а суштина је... Ја вас молим да покушамо да будемо озбиљни, барем ова два минута колико имам.

Чујемо овде невероватне бајке о сновима, који не представљају само некакву поруку СНС-а због које су они данас дошли данас да говоре, него представљају понижавање и ругање грађанима. Невероватна је ваша нереалност према ономе како грађани данас живе.

Ви сте, господине министре... Премијерка Србије је рекла да је овај буџет, цитирам, праведан и развојан. Ја ћу само у неколико ствари да вас питам да ми кажете тачно где је правда за пензионере, грађане Републике Србије, којима сте отели пензије, а данас овде... Министре, ја вас молим да престанете да понижавате пензионере, да им ви кажете да им Влада данас даје некакве три хиљаде. Ништа ви њима не дајете. То, министре, нису ваше паре. То је њихов новац који сте им ви противустановно отели, па

онда, враћајући део који сте им отели, то представљате као некакво давање. То није ваш новац. Ви њим управљате и управљате неправедно. Где је тачно правда у томе?

Где је тачно, министре, правда у чињеници да се преко 370.000.000 евра за услуге по уговору налази у овом буџету? За које то тачно услуге? Које тачно ће ти уговори, са ким тачно ће ти уговори бити потписани?

Где је тачно правда у чињеници да су субвенције за културу мање у овом буџету у односу на прошлу годину за 22,50%? Где је тачно правда да грађани поново субвенционишу и финансирају „Ер Србију“, а да им „Ер Србија“ наплаћује чашицу воде када имају прилику, они срећнији, да лете и да обављају послове или да путују приватно?

Где је, министре, тачно правда у чињеници да се 250.000.000 евра Република Србија... И чујемо невероватне похвале за тај невероватни политички, визионарски сан, да ћете узети кредит у износу од годишње уштеде за финансијску консолидацију, колико сте отели пензионерима, јер ћете изградити Национални стадион. Где је тачно правда у тој неправди невероватној у вашој политици, за коју је једини и искључиви циљ да се очува СНС на власти?

Министре, где је тачно правда у чињеници да се и ове године издваја за Томислава Николића, за Канцеларију за сарадњу са Русијом и Кином, за нешто што сам сигурна да ви не можете да поновите за шта тачно?

Где је тачно правда да и овим предложеним законима не исправљате неправду и да понижавате милостињом породиље и мајке које добијају неколико стотина и неколико хиљада динара уместо онако како је требало да буде? Ни то се овим не исправља.

Где је тачно правда за нешто о чему говорим четврту годину? И, ево, сада добијамо да тако нешто треба да се укине. Четири године вас молим и тражим да укинете тзв. привремену тзв. забрану запошљавања, зато што то није ни привремена мера, јер се из године у годину продужава, нити је забрана јер она важи за сваког честитог грађанина који је одлучио да се природно усмерава, да поштено стекне диплому и да ради у оним областима које су природно усмерене на државу. За њих нема места. Има места за чланове и симпатизере СНС-а, има места за посланике СНС-а који раде у Вишој медицинској школи, док професорке остају на улици.

Ово је буџет у коме нема правде.

А када причамо о развоју, причамо само о развоју буџета БИА, причамо о развоју полиције и војске, и то не за оне часне војнике и припаднике унутрашњих послова, него за силу и репресију. То је оно што је суштина. Ово није буџет који у интересу има грађане, ово је буџет за очување Српске напредне странке на власти.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, правда није за СНС него за све грађане Србије. Правда је та да смо од 2012. године морали да враћамо дугове, оне које сте ви направили до 2012. године. Правда је да смо за све оно што сте радили до тада ми морали да узмемо тај терет на своја леђа и да доведемо земљу из минус 3% пада друштвеног производа, и уопште свих привредних активности, до плус 4,2%. То није тако једноставно. Због тога су грађани Србије и препознали СНС, да може да извуче земљу из амбиса у који сте је ви гурнули.

А што се тиче тога да у расправи о буџету треба да се провуку кроз блато посланици који раде у државним институцијама, они нису запослени као посланици у високим школама, него су запослени као професори. Учили су неке школе, завршили државне факултете, магистрирали, докторирали и имају избор у звања. Према томе, немојте то да радите, јер много тога што бисмо ми могли да причамо о вашој кадровској структури, о томе како сте ви и ваше колеге завршавали школе и где сте све радили и како сте буџет Србије трошили на ваше потребе не би ишло никоме овде у корист. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Следећи говорник је Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, Предлог закона о буџету за 2019. годину је резултат реформског процеса који је Влада Републике Србије започела још 2014. године. Желим да нагласим и похвалим добру праксу која се наставља приликом планирања буџета, односно желим да кажем да су приходи и расходи реално планирани, тако да ми данас овде говоримо о једном уравнотеженом буџету. Планирани дефицит је фискално одговоран и као такав он ће омогућити одржавање макроекономске стабилности која је постигнута у претходном периоду и довешће до смањења јавног дуга у БДП-у.

Уштеде које су направљене у претходним годинама захваљујући пре свега тешким мерама фискалне консолидације отвориле су простор за никад веће инвестиције, тако да се буџетом за 2019. годину планира 30% више средстава за капиталне инвестиције него што је то било планирано у 2018. години. Дакле, 220 милијарди је планирано буџетом Републике Србије за 2019. годину за капиталне инвестиције. Министар је више пута током свог излагања таксативно набројао о којим се важнијим капиталним

инвестицијама ради. Не бих да понављам, желим да кажем само да се ради о великом броју школа, вртића, болница, домова здравља, километрима ауто-пута. Управо из тог разлога ми с правом можемо да кажемо да је овај буџет развојни.

Буџет за 2019. годину је и социјално одговоран, јер је пре свега фокусиран на повећање животног стандарда свих грађана Србије. У прилог томе говори и то да ће плате од 1. јануара у Србији у јавном сектору бити веће 7–12%. У ту сврху планиране су 33 милијарде у буџету Републике Србије за 2019. годину, више него што је то било у 2018. години, тако да ће 12% повећање нето зарада имати медицинске сестре и техничари, 10% имаће лекари, 9% имаће установе социјалне заштите, просвета, војска, полиција, 8,5% Пореска управа и Управа царина и 7% остали буџетски корисници.

Оно што је важно да грађани Србије знају јесте да ће од 1. јануара 2019. године минимална зарада у Србији бити већа, тако да ће износити 27.000 динара. Повећане су пензије у износу од 8 до 13%, а данас су сви наши пензионери добили чек од 3.000 динара.

Након што је Влада Републике Србије обезбедила макроекономску стабилност, пре свега успешно спроведеним мерама фискалне консолидације, створила се могућност да се овим буџетом за 2019. годину смањи фискално оптерећење зарада за 1%, односно са 63 на 62%, и да се на тај начин растерети привреда.

Буџет за 2019. годину је доказ да Влада Републике Србије и Министарство финансија воде одговорну буџетску политику. Управо захваљујући томе, грађани Србије у наредним годинама могу да очекују нова повећања плата и пензија, нове инвестиције, нове олакшице за привреду, али пре свега из реалних извора, у складу с оним што зарадимо. Политика ове владе, једина исправна, могућа и права политика, јесте да трошимо у складу с оним што зарадимо, јер је то једини начин да Србија стоји чврсто на својим ногама.

У дану за гласање посланици Српске напредне странке а, надам се, и наши коалициони партнери подржаће Предлог закона о буџету, као и остале предлоге закона који се налазе на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, имајући у виду да је на данашњој расправи једна од најважнијих тачака дневног реда у току целе календарске године, ја се заиста нећу изјашњавати о нечему о чему су се крајње компетентно и

високостручно, референтно изјаснили моји уважени сарадници, колеге, другови, а то су овлашћени представник Душан Бајатовић и уважени колега Раденковић.

Једино питање које желим да поставим вама, уважени министре Мали, имајући у виду да се заиста ради о изузетно добро устројеном буџету – само једна професија, да је тако назовем, није довољно препознатљива у овом буџету када је у питању раст зарада. Раст зарада у јавном сектору је јако добро осмишљен и оно што се чини као развојни део буџета јесте не само инвестициони препород, не само привредни препород већ и оно што се везује за бољи стандард становништва кроз раст зарада. Поставља се питање шта је са правосуђем, шта је са тужиоцима и судијама, шта је с онима који ће у сваком случају имати прилику да поставе негде питање, а ја лично и моје колеге у посланичкој групи не бисмо желели да се то питање афирмише, да се сматра да је та бранша запостављена. Поставља се питање да ли су растом зарада обухваћени и носиоци правосудних функција.

Следеће што желим да кажем јесте закон...

Јесу. Захваљујем се.

Следеће питање које се појављује и као тачка дневног реда јесте Закон о стечају. Уважени министре, Закон о стечају је, као Предлог закона, односно измена и допуна закона, јако добро осмишљен. Оно што је у овом закону афирмативно јесте већа улога стечајних поверилаца приликом именовања стечајног управника. Међутим, ја бих у име Социјалистичке партије Србије овде изнео низ сугестија за које се, уважени министре, надам да ћете их прихватити. Нису предложене амандманима, али су крајње добронамерне сугестије.

Ради се о следећем: у члану 5. којим се допуњује члан 35. предвиђено је да на првој седници скупштине поверилаца стечајни повериоци чија потраживања се сматрају вероватним за више од 50% укупних потраживања имају право учествују у именовању, односно постављењу стечајног управника.

Овде се ради, у ствари, о првом поверилачком рочишту. Зашто? Зато што се на првом поверилачком рочишту бира скупштина поверилаца. Поставља се питање да ли ће тих 50% на том првом поверилачком рочишту, као вероватна потраживања, бити истовремено на испитном рочишту утврђена потраживања, 50%? Да ли се на тај начин доводе у дискриминацију одређени стечајни повериоци који ће имати привилегију да на првом поверилачком рочишту учествују у постављењу стечајног управника, а после тога ће их несумњиво бити значајно мање?

Друго што је овде јако важно јесте чињеница да не бисмо смели да честим изменама, променама стечајних поверилаца утичемо на

одуговлачење стечајног поступка. На крају крајева, улазимо у ризик да се повреди право странке на суђење у разумном року.

Што се тиче предујма за трошкове стечајног поступка, уважени министре, ја бих вас замолио да имате у виду једну чињеницу коју нико овде не може довести у сумњу, а то је да трошкови значајно превазилазе износе који су специфицирани или дефинисани у члану 59. став 2. предложеног закона. Ту су предложена рангирања на микро, мала, средња и велика правна лица и видимо да су трошкови сведени на износе од 50.000, 200.000, 600.000 и 1.000.000 динара.

Педесет хиљада динара је, уважени министре, заиста сума која неће бити довољна. Бојим се да ће на тај начин и стечајни управник и сви органи стечајног поступка доћи у један проблем, а тај проблем се везује за измирење основних обавеза. Ако имамо у виду да ће 30.000 динара бити плаћено само за оглашавање, од 50.000 динара остаје само 20.000 динара. Треба заменити катанце на бравама, платити административне трошкове, много штошта. Шта можемо да урадимо са 20.000 динара? Замолио бих вас да ове износе повећамо за 100% и да то буде одборски амандман с обзиром на то да ми амандмане у том правцу нисмо подносили.

На самом крају, с обзиром на то да су ово крајње добронамерне сугестије, драго ми је што је колегиница Вазура овде, она може да чује моје сугестије као заиста добронамерне јер наша сарадња је увек била крајње коректна, молим вас да их имате у виду.

Посланичка група СПС ће, у сваком случају, комплетан сет закона у дану за гласање подржати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има министара финансија др Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо. Мислим да су сугестије које сте дали веома корисне, у смислу савета, и ја ћу колико данас разговарати са министром привреде о томе.

Оно што је мени важно само да ви знате јесте да, без обзира на права мањинских поверилаца да изгласају стечајног управника па да се касније утврди да имају мање права него што је било на првом рочишту, у било ком тренутку након тога стечајни управник може да се промени, тако да та флексибилност постоји у целом процесу.

Иначе, измене овог закона су управо инициране нашом жељом да поступак буде што транспарентнији, да се уважи и мишљење малих поверилаца и, на крају крајева, да на Дуинг бизнис листи Светске банке напредујемо и у овој области која је за нас веома важна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Душан Петровић.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштована господо министри, централизација је у Србији добила облик самовлашћа. У погледу финансирања локалних самоуправа закон о буџету је неуставан, противан је Закону о буџетском систему, противан је Закону о финансирању локалних самоуправа, противан је Европској повељи о локалној самоуправи коју је ова скупштина ратификовала пре скоро десет година, па самим тим и противан нашем унутрашњем праву и по том основу.

Имајући у виду колико би требало новца за 145 градова и општина у овом буџету да буде опредељено када се ради о ненаменским трансферима, за Град Шабац је опредељено 479.000.000 мање, дакле четири милиона евра, за Параћин 250.000.000 динара мање, дакле два милиона евра, за Чајетину 95.000.000 мање, дакле 800.000 евра.

Непоштовање Закона о финансирању локалних самоуправа и Закона о буџетском систему довело је до тога да је у 2017. години Лесковац, који има 138.000 становника, добио 12,1 милион евра из буџета Републике Србије, Краљево, које има 120.000 становника, добило је 6,75 милиона евра, Јагодина, која има 70.000 становника, добила је пет милиона евра, Шабац, који има 116.000 становника, добио је 2,5 милиона евра. Не постоји никаква правно утемељена нити логичка матрица која може да доведе до оваквог предлога који је, још једном ћу да кажем, неуставан па ћемо на Уставном суду и да се расправимо када будете ово изгласали, ако изгласате.

Текућа резерва у овом буџету је предвиђена на три милијарде динара. Занима ме, господине министре, колико ћете пара из текуће резерве до 31. децембра да закључцима Владе определите појединим општинама и градовима у Србији? Град Београд је у 2018. години до данас из буџета Републике Србије добио четири милиона евра. Град Београд је у 2018. години потрошио, поштовани грађани Србије, три милиона евра да би купио накит за Нову годину, у држави Србији данас.

У 2017. години из текуће буџетске резерве градовима и општинама је закључком Владе подељено, господине министре Ружићу, пошто ви нисте упућени у то, како сте то рекли на телевизији, 5,5 милијарди динара.

Због тога, ово самовлашће је морало да се нађе пред међународним институцијама. Градоначелник Шапца, председник странке Заједно за Србију и један од оснивача Савеза за Србију, о свему овоме је говорио пред Саветом Европе, пред Конгресом локалних власти у Стразбуру.

Пошто су се, наравно, озбиљне међународне институције позабавиле овим драматичним и драстичним кршењем закона које спроводи Влада Републике Србије, неуставношћу одлука које доноси Парламент Републике Србије, почетком фебруара...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време сте потрошили. Ваше колегинице су потрошиле време предвиђено за вашу посланичку групу. Хвала.

Реч има посланик Блажа Кнежевић.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, пред нама се налази Предлог закона о буџету Републике Србије за 2019. годину, као и сет реформских закона који ће допринети даљем подизању животног стандарда грађана, привредног раста и још интензивнијем економском напретку наше земље. Буџет за 2019. годину карактерише социјални аспект, који је повезан са повећањем животног стандарда, никад већим повећањем плата и пензија, а такође имамо рекордна издвајања за капиталне инвестиције.

Овим законом омогућићемо растерећење привреде, да наша привреда буде што атрактивнија и конкурентнија. Привредна активност у 2018. години бележи интензиван раст и долазак великог броја страних инвеститора. Реформски процеси у нашој земљи спроводе се на здравим основама фискалне и монетарне стабилности. Подигли су кредибилитет и атрактивност наше привреде за страна улагања.

Оно што је важно напоменути, трећу годину заредом имамо суфицит у буџету. Имамо незапосленост која је спуштена са преко 25% на 11,3%. Успели смо да доведемо озбиљне стране инвеститоре. Поправили смо међународни углед Србије. Раст пензија је онакав какав одговара економском развоју наше земље. Треба да наставимо да радимо и улажемо у нашу економију, образовање, културу, здравство, у наш језик, у дигитализацију и да наставимо да запошљавамо Србију.

Зато је срамота што један од предводника петооктобарске хорде која је палила и пљачкала Дом Народне скупштине, данас присутан овде коначно, говори на овакав начин о привредном расту наше земље. Исти они који су се на најбруталнији начин обрачунавали са грађанима Србије преко тзв. кризних штабова 2001. године, када су упадали у јавна предузећа и локалне самоуправе и избацивали људе напоље с посла. Исти онај претходни говорник, који је уништио град Шабац катастрофалним приватизацијама, а онда ваљда као награду, како је то било код њих ваљда у то време, а мислим да ни сада није другачије, постао двоструки министар – министар пољопривреде – бацио је на колена и уништио српско село и, како рече колега Атлагић, за једну годину заклао сточни фонд, преко 250.000 грла. Затим, као министар правосуђа, преко ноћи отпустио преко 850 судија само зато што нису хтели да суде како су то хтели Борис Тадић, Драган Ђилас, Јеремић, Петровић и остали. Наравно да ништа од тога њима није било свето.

Не можемо, такође, да заборавимо и оно чувено идиотско питање пред Међународним судом правде, такође у креацији Бориса Тадића,

Душана Петровића, Вука Јеремића, Борка Стефановића и Драгана Ђиласа, када су проблем Косова спустили у ЕУ и самим тим довели Косово и Метохију у ситуацију у којој се данас налази.

На крају бих само рекао – министре, пуна подршка овом буџету и само напред. Захваљујем.

(Душан Петровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Нисте споменути ни једном једином речју. Стално сте викали – а ко, реци име, реци име.

(Душан Петровић: Јесте, споменуо ме је, како не?)

Не, ви сте сами у вашој дискусији рекли да је градоначелник Шапца писао против државе.

(Душан Петровић: Не, Међународном суду правде о Косову и Метохији.)

Није вас поменуо. Уважени посланиче, пажљиво пратим. Ви сте писали другом суду.

(Душан Петровић: Молим вас, имам права на реплику, рекао је име и презиме, питајте га.)

Није вама уопште рекао то, а сами сте се похвалили да је градоначелник Шапца писао против државе писмо и жалио се на ситуацију у Србији, о чему смо причали на читавој једној седници. Нисте били, жао ми је.

Останите још мало, молим вас.

Реч има Миланка Јевтовић Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Уважена председнице Народне скупштине, уважени министри са сарадницима, пред нама се налазе врло значајни закони из области финансија, и то најзначајнији закон из области финансија – Предлог буџета за 2019. годину Републике Србије, са пратећим документима, односно одлукама. Такође, налази се и сет других финансијских закона који ће користити реализацији планираног буџета за 2019. годину, али се налазе и закони из области државне управе и локалне самоуправе и, као врло значајан, закон о радијационој сигурности и безбедности, који је поднела народна посланица и председница Народне скупштине госпођа Маја Гојковић.

Српска напредна странка, у дану за гласање, гласаће за све предложене законе зато што су у фокусу ових закона, пре свега, унапређење привреде, односно унапређење привредног развоја Републике Србије; под два, растерећење привреде од свих оних намета и даље испуњавање свих оних предуслова који су везани за конкурентност наше привреде. Трећи разлог због чега ће СНС гласати јесте да је буџет избалансиран на тај начин да одговара потребама грађана. Потребе

грађана су приоритет број један за Александра Вучића и СНС. То свакако јесте разлог што ћемо у дану за гласање подржати ове законе.

За оне душебрижнике који се брину о најсиромашнијим грађанима Републике Србије, морам да кажем да једино овакав буџет, избалансиран, буџет који је развојан, буџет који се темељи на здравим фундаменталним основама, а то је на здравом привредном расту, управо може на адекватан начин да штити и оне најсиромашније. Овим предлогом закона ниједно право које се тиче најсиромашнијих грађана, а које се налази на разделу Министарства рада 30, није укинута. Сва права из борачко-инвалидске и социјалне заштите, из области заштите породице и деце и даље се налазе у Предлогу буџета и ни за један једини динар нису смањена.

Како ова влада одговорно ради, то показује и повезивање науке и привреде оснивањем Фонда за науку, што свакако јесте велики напредак и један од начина да млади људи, научници остану у нашој земљи и раде у научноистраживачким парковима.

Оно што такође желим да нагласим јесте да је на разделу Министарства рада, на разделу 30, на разделу Фонда за унапређење положаја особа са инвалидитетом, повећан укупан буџет. Желим да кажем да ова влада има одговоран приступ према тој категорији становништва, једној од најугроженијих, сарађујући и пружајући финансијску подршку за преко пет стотина локалних удружења и преко тридесет савеза.

У дану за гласање подржаћемо све предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Следећи говорник је Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, грађани Републике Србије, данас и претходних дана расправљамо о најважнијим стварима за нашу земљу, о најважнијој теми. Та тема је буџет Републике Србије за 2019. годину.

Ја не бих наше грађане претерано замарао бројкама, већ бих говорио о неким конкретним чињеницама, оним до којих је људима стало и које се тичу њихових живота, а то је да смо једном одговорном социјалном политиком, одговорном државотворном политиком довели финансије у Републици Србији у такво стање да можемо на реалним, одрживим и стабилним основама да подижемо и плате у јавном сектору, да подижемо у значајној мери пензије, које су данас више него што су икада биле у Републици Србији.

Мислим да је томе у значајној мери допринео и садашњи министар финансија господин Синиша Мали, који је показао како се одговорно воде финансије, на пример, у Граду Београду, за време мандата градоначелника

Града Београда, када је дуг Београда преполовљен, и тиме заслужио наше поверење и поверење Александра Вучића да буде министар финансија и то поверење оправдава из дана у дан.

Чули смо критику да је ово војни, ратни буџет. Па, забога, свака држава мора да има јаку војску и јаку полицију, због своје безбедности, не зато да би освајала и да би узимала туђе, већ да би била сигурна, да би грађани у њој живели мирно и спокојно. Да би у ту земљу долазиле инвестиције, морате да имате правну и безбедносну стабилност и сигурност. Због тога је добро што улажемо и у нашу војску и у нашу полицију.

Такође, они душебрижници који критикују овакав буџет неће да кажу да у значајној мери подижемо плате и медицинских сестара, и наставника, и професора и доктора, да покушавамо да на тај начин задржимо оне људе који су најчешће одлазили из Србије тражећи бољи живот у неким другим, западноевропским земљама.

У фокусу буџета за 2019. годину и у фокусу политике Српске напредне странке остају грађани, остају њихове потребе. Уверен сам да ћемо још јачом, још бољом политиком, јер имамо људе који то могу да спроведу у Влади Републике Србије, на челу са Александром Вучићем као председником Републике, у 2019. години остварити још већи економски раст, тако да ћемо моћи да наставимо са повећањем стандарда наших грађана и у наредној години.

А они који говоре да је мало три и по, четири и по, пет посто, нека се сете само својих минус три и по посто и нека упореде то, биће сасвим довољно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре са сарадницима, народни посланици и грађани Србије, свакако, данас је пред нама најзначајнији закон из финансија, закон о буџету за 2019. годину. Ја бих се овом приликом у дискусији посебно осврнула на раздео буџета за 2019. годину који се односи на туризам.

Међутим, значајно је рећи да је још у 2016. години Влада Републике Србије усвојила Стратегију развоја туризма Републике Србије за период од 2016. до 2025. године. Буџет за 2019. годину је у складу са циљевима које је поставила ова стратегија, а то су: одрживи економски, еколошки и социјални развој туризма у Србији, јачање конкурентности туристичке привреде, повећање директног укупног учешћа сектора туризма у БДП-у и укупног броја запослених у сектору туризма и, свакако, унапређење имиџа Србије како у Европи тако и у свету.

Сведоци смо да је 2012. године учешће туризма у БДП-у било 5,4%, а да је 2018. године тај проценат седам и очекује се још већи тренд раста. Такође, значајно је рећи да је 2012. године број запослених у туризму био 54.000, али те исте 2012. године, морам да кажем, 10.000 радника запослених у туризму остало је без посла, а данас је тај број преко 80.000 и очекује се буквално до 2025. године дупло већи број запослених у туристичком сектору.

Приход који је остварила Србија у 2018. години, девизни прилив, закључно са деветим месецом, јесте 1,2 милијарде евра и очекује се да ће до краја године бити 1,35 милијарди евра, што је 15% више него у 2017. години. Исто тако, број иностраних посетилаца у Србији је значајно повећан, чак и преко 15%. Све ово говори да постоји једна политичка сигурност у Србији јер, наравно, инострани гости не би долазили да посећују нашу земљу.

Сем тога, Београд је забележио у августу ове године у односу на претходни август 2017. године 26% већу посећеност иностраних туриста и остварио значајни девизни прилив, а скоро 100% су хотели били попуњени у београдским општинама.

Такође, једна од значајних ствари које треба рећи за буџет, која се односи на раздео за туризам, јесте да је Влада Републике Србије донела одлуку да се 500.000.000 издвоји за ваучере за субвенционисање коришћења услуга смештаја, што значи да је ова влада социјално одговорна према свом становништву и да ће на тај начин утицати на подизање животног стандарда свог становништва, што јесте један од приоритета овог буџета за 2019. годину.

Такође, у буџету се предвиђа развој и улагање у бање Србије, које су неискоришћени потенцијал. Приметили смо да велики број туриста из Србије одлази у друге бање, у Словенији и Мађарској, те на неки начин имамо и девизни одлив из наше земље.

У дану за гласање гласаћу за овај закон као и за сет других предложених закона, као и моје колеге из Српске напредне странке. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има Маја Мачужић Пузић.

Није ту.

Реч има проф. др Снежана Богосављевић Бошковић.

Изволите, професорка.

СНЕЖАНА БОГОСАВЉЕВИЋ БОШКОВИЋ: Поштовани председавајући, господо министри са сарадницима, уважени народни посланици, претходни говорници из моје посланичке групе изнели су јасно став СПС-а и на аргументован начин образложили због чега ћемо ми

подржати Предлог буџета за 2019. годину, као и све пратеће законе који су тема парламентарне дебате овог скупштинског заседања.

С обзиром на то да је моја матична кућа, када се ради о професионалној опредељености, факултет и научноистраживачка заједница нашег друштва, желим посебно да се осврнем на један сасвим нов предлог закона који данас разматрамо у контексту пратећих закона. Ради се о Предлогу закона о Фонду за науку Републике Србије. Сматрам да је овај предлог закона изузетно важан и да је он, уз укључивање хиљаду младих докторанада у текуће научноистраживачке пројекте, међу највреднијим резултатима рада ресорног министарства у протеклој години.

Законом о Фонду прописује се правни оквир за успостављање Фонда за науку, чији је превасходни циљ да се осигура стабилно, предвидиво и одрживо финансирање научноистраживачких пројеката.

Сматрам да је изузетно важно и то што се усвајањем овог закона стварају и правне претпоставке за спровођење неопходних реформи у нашој научноистраживачкој заједници. У нашој заједници препозната је потреба за реформама, као и потреба да се нашим научним институцијама осигура стабилност у раду. Због тога сматрам да је изузетно важно и то што се као новина планира и институционално финансирање институција чија је претежна делатност наука и истраживање.

Дакле, јасно је да је политика Владе и Министарства просвете, науке и технолошког развоја да се очувају и оснаже наши научни институти али и да се наши научноистраживачки потенцијали даље развијају и адекватно користе.

Поштовани народни посланици, нема сумње, наш највреднији научни потенцијал су наши истраживачи. Нашу научну заједницу данас чини 16.592 истраживача, од којих око 62%, или нешто више од десет хиљада истраживача, јесу доктори наука. Наши доктори наука и истраживачи раде претежно на факултетима и научним институтима, а мали број их је ангажован и у нефинансијском, тј. пословном сектору.

Важан научни ресурс Србије су и савремене и добро опремљене лабораторије факултета и института, научни центри, огледна пољопривредна добра и многи други материјални ресурси у које су протеклих година уложена значајна финансијска средства.

Да наша научна заједница има изванредан истраживачки потенцијал сведоче бројни наши научни резултати, од којих је немали број публикован у водећим међународним научним часописима. Помињем овај део резултата јер је њиховом објављивању претходила позитивна рецензија од стране најеминентнијих стручњака за одређену научну област. Многе наше научне резултате цитирају наше колеге из других

земаља, а многи од њих су коришћени и за постављање нових хипотеза у њиховим истраживањима. Важни резултати наше научне заједнице су и патенти, нова техничко-технолошка решења. На пример, нове технологије у прехрамбеној индустрији, нове сорте биља и разне иновације у многим научним областима важне за економски и сваки други просперитет једног друштва.

Резултат наше научне заједнице је и висока позиција наших универзитета на листама којима се приказују рејтинзи светских универзитета. Подсетићу вас да је Београдски универзитет на престижној Шангајској листи рангиран међу 400 најбољих, од преко 25.000 светских универзитета. Посебно високо Београдски универзитет рангиран је у области науке о храни, технологији хране, где заузима изванредно 42. место.

Поштовани народни посланици, у сваки наш врхунски научни резултат уткано је много знања, труда, објављених радова у водећим светским часописима, ентузијазма младих и талентованих истраживача, научних сарадника и посвећености универзитетских професора. Онда је јасно због чега Предлог закона о Фонду за науку завређује и пажњу и похвалу, јер пружа нове и веће могућности за нашу научну заједницу да оствари своје истраживачке циљеве у области основних, развојних и технолошких програма кроз четворогодишње, двогодишње или једногодишње пројекте.

Уверена сам да ће наша истраживања и реформски процеси који следе допринети јачој спони науке и нашег друштва, јер верујем да је заједнички циљ свих нас да наше друштво буде друштво знања, а да наши научни резултати буду стожери економског раста, унапређења конкурентности наше привреде, друштвеног и културног напретка, и то све са циљем побољшања стандарда и квалитета живота свих наших грађана.

Због тога Социјалистичка партија Србије пружа снажну подршку науци и свим настојањима да се она врати на пиједестал који јој у нашем друштву и припада. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Драган Јовановић.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ: Господине председавајући и господо министри, колегинице и колеге народни посланици, још једном да грађани Србије виде како то на папиру изгледа овај наш буџет Републике Србије за 2019. годину. Оно што је најважније, осим што је овако тежак наизглед, он је добро избалансиран. Због тога, све похвале Влади јер овај буџет за 2019. годину, ја сам посланик у трећем мандату у овој Народној скупштини, вероватно је најбољи буџет о којем досад расправљамо.

Министар је јуче и данас већ више пута рекао колико је средстава одвојено пре свега за инфраструктуру, за капиталне пројекте, затим за пољопривреду, али оно на шта бих ставио акценат у свом излагању јесте, уважени министре, једна молба, а тиче се јавне управе, тиче се локалних самоуправа и тиче се Уредбе о забрани запошљавања која ће важити и у 2019. години.

Ако је већ Влада донела одлуку да се та уредба прошири на 2019. годину, просто бих замолио и министра Ружића и министра Малог да ми одговоре да ли постоји могућност да млади људи који се први пут запошљавају, без обзира на то да ли су завршили средњу, вишу или високу школу, односно имају високо образовање, могу бити изузети из ове квоте ако као приправници долазе у општинске јавне управе. Јер ми смо, нажалост, у таквој ситуацији у доста локалних самоуправа да имамо стварно проблем са функционисањем. Тај проблем је једноставан јер, нешто природним одливом, нешто одласком људи, имамо мањак људи у општинској управи. Имамо доста надлежности које се новим законима пребацују на локалне самоуправе, а просто немамо људи који све то могу да изнесу.

Због тога молим да се озбиљно размисли о мом предлогу, да кажем још једном – млади људи који се први пут запошљавају, да би остајали у мањим срединама, да не иду ка великим градовима, да њихово запошљавање може ићи о трошку општине (тај приправнички рок који траје до годину дана), али да не улазе у ову квоту забране запошљавања.

С друге стране, нешто што сам хтео да поменем – мислим да сам више пута то истицао, а и неки народни посланици су то рекли у расправи која је иза нас – јесте одређивање критеријума за трансферна средства ка локалним самоуправама. Замолио бих вас, господине Мали, добро сте уредили овај буџет, мислим да је време да се у наредних дванаест месеци или годину дана до избора уреди и на адекватан начин јавности да до знања и на увид на који начин и који су критеријуми како поједине локалне самоуправе добијају трансферна средства.

С друге стране, добро је да се повећава аграрни буџет. Година иза нас, ова 2018, вероватно је у последњих тридесет година најтежа за српског и шумадијског сељака, пре свега због елементарних непогода. Замолио бих вас, и једног и другог министра, да се изнађу средства и да се на време, до 15. априла, до почетка сезоне одбране од града, купе противградне ракете. То нису велика средства, према неким нашим истраживањима, то је неких шест и по – седам милиона евра у старту, да наши сељаци који зависе од ведрога неба и временских услова не прођу као у већем делу градом погођених општина у овој, 2018. години. Зато је веома важно да се ова средства на време изнађу, да не бисмо после из буџетских

резерви и са осталих ствари крпили и куповали те ракете. Значи, хајде да их одмах добавимо стрелцима до 15. априла.

Оно што је такође похвално, господине министре, јесте јучерашња ваша најава, а то се и види у овом буџету, да ће негде до три милијарде динара бити, први пут, јасно намењено за изградњу локалних путева. То је добро и то треба сви да похвалимо, пре свега зато што доста локалних самоуправа, нажалост, има проблеме, има претходна дуговања.

Оно што сте нам такође обећали јесте да ћете јасно повести истрагу и Народну скупштину и Одбор информисати на који начин су неке локалне самоуправе потпуно незаконито добијале сагласност од претходних министара финансија да се задужују и да потроше унапред по два, три или четири локална буџета.

Ово су све веома важне ствари. Важно је да је овај буџет добро избалансиран и због тога ћу у дану за гласање подржати овај буџет, и надам се да ће он доста доброг донети грађанима Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар државне управе и локалне самоуправе господин Бранко Ружић.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине Јовановићу, с обзиром на то да се ово питање постављало у претходна три дана, мислим да је због грађана важно да они знају да није забрањено запошљавање у државним службама. Оно што је такође важно, то је да је управо та мера од 2013. године у једном делу смањења броја запослених, рационализације броја запослених у јавном сектору, представљала једну од мера које су највише допринеле смањењу расхода, самим тим и успеху фискалне консолидације.

Дакле, ми имамо паралелна два процеса где практично сада спроводимо процес оптимизације, уз ту рационализацију, и тиме обезбеђујемо фискалну стабилност. Ми смо се одлучили да продужимо примену овог закона до краја 2019. године како бисмо у овом средњорочном периоду остварили управо циљеве фискалне политике који су усмерени на одржање фискалне стабилности, и то је оно што је била интенција и разлог за продужетак ове одлуке. Међутим, услед позитивних ефеката ових мера које смо примењивали као Влада Републике Србије у претходних пет година, омогућено је много мање рестриктивно одлучивање о потреби новог запошљавања и то је факат, то је чињеница.

Ми ћемо наредне године разматрати ефикасније начине да овај проблем решимо, али оно што ће бити модел који је свакако најповољнији, то је да се спрам буџета јасно дефинише кадровски план и да то буде практично добитна комбинација за решење овог проблема. Али важно је

да грађани знају да нема речи о томе да нема запошљавања. Свакако, контролисано запошљавање које се сада спроводи јесте начин да се фискална консолидованост сачува, очува, а да се притом сви ови захтеви, легитимни захтеви наравно, који постоје и од стране јединица локалних самоуправа уваже на адекватан начин, и о томе се свакако одлучује на владиној комисији. У том смислу, заиста мислим да смо направили крупне кораке напред.

Један податак је веома значајан – морамо имати у виду да јавна управа и јавни сектор представља све оно што нису јавна предузећа. Управо у том сегменту друштва ради 468.000 људи, а од децембра 2013. године, када су мере отпочеле, до октобра 2018. године, дакле ове године, број који је смањен је 47.471. То је довољно да закључимо да смо, наравно паралелно с тим, имали и могућност да контролисано запошљавамо, да рационализујемо, синхронизујемо и направимо прерасподелу унутар самог система, да тамо где постоје потребе практично не спроводимо линеарну рационализацију, неко ће рећи отпуштања, него да водимо рачуна о томе шта су значајни сектори и шта нам је у фокусу, попут здравства, медицинских сестара, доктора, инспектора итд. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Ружићу.

Реч има Соња Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри, колеге и колегинице, поштовани грађани и грађанке Србије, наша Србија се налази на добром, здравом путу даљег економског, привредног раста и развоја. Успех значи радити најбоље што можемо с оним што имамо. Наша влада и наш председник Александар Вучић доказали су да је рад основни кључ сваког успеха. Изградили су успех од наслеђеног неуспеха.

Након успешно спроведене фискалне консолидације од 2015. до 2017. године, избегнуте кризе јавног дуга и обезбеђивања макроекономске стабилности, након тешких економских мера и реформи од 2014. године, дошли смо до добрих резултата. Поносно ћу истаћи те добре резултате. Смањена је незапосленост на 11,9%, а 2012. године износила је 25,2%. Незапосленост младих људи је смањена 50%, са 51% на 27,5%. Јавни сектор је притом смањио број незапослених, а приватни сектор је повећао број запослених. Трећу годину заредом имамо суфицит у буџету, завршава се буџет са суфицитом. Јавни дуг се константно смањује и на крају 2017. године износи 26,6% БДП-а; пре пар година је износио 70% БДП-а. Инфлација нам је 2,3% и привредни раст у првих девет месеци 2017. године 2,3%.

Предлог буџета за 2019. годину је уравнотежен, рационалан и карактерише га социјални аспект – повећање животног стандарда грађана,

повећавају се плате и пензије од 7% до 12%, с тим што ћемо здравственим радницима дати највише повећање, полицији, војсци, наставницима.

Развојни аспект – велика улагања у инфраструктуру, издвајања за капиталне инвестиције, преко 30% буџета за 2019. годину биће предвиђено за капиталне инвестиције, значи 30% више него 2017. године. Двеста двадесет милијарди динара је предвиђено за капиталне инвестиције. Од тих 220 милијарди, планира се завршетак обилазнице око Београда, велики број нових мостова, тунела, здравствених установа, школа, вртића, болница. Значи, развој привреде и даљи раст наше економије, смањење оптерећења на зараде са 63% на 62%.

У дану за гласање ћу подржати овакав предлог буџета, наравно и сет свих реформских закона, као и све предлоге на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Влаховић.

Реч има Марија Јевђић. Није присутна.

Реч има Марија Јањушевић. Није присутна.

Реч има Наташа Ст. Јовановић.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, колеге народни посланици, наша обавеза и дужност према грађанима Србије је да наставимо узлазним путем, јер ко хоће и зна, показало се и да може. Свакако, водити Владу Републике Србије је велика одговорност али и велика прилика и част. Утврђене су смернице за реформу управљања јавним финансијама кроз примену програмског буџетирања и утврђени приоритети расхода трошкова и, као што видите, то је уродило плодом јер се доследно држимо пута опоравка и ревитализације финансија и целе земље.

Основни циљеви буџета су одржавање макроекономске стабилности и примена мера финансијске консолидације. Затим, смањење учешћа јавног дуга у БДП-у, подизање профитабилности јавних предузећа, унапређење пореског система, смањење сиве економије и боља наплата пореза. Повећане инвестиције на нивоу државе износе двадесет милијарди динара. Дошли смо на ниво да брже отплаћујемо обавезе од предвиђене динамике отплате и да користимо кредите по каматним стопама као и много развијеније земље у региону.

Предвиђено је да у 2019. години двадесет милиона евра буде уложено у пројекте културе, што ме посебно радује. Много се радило на модерној, дигитализованој администрацији, јер се на тај начин држава бори против корупције и на тај начин се уштедело 225.000.000 динара. Посебна пажња се поклања знању и иновацијама и то је кључно за економски раст. Повећава се број места на техничким факултетима за 20%, јер ми мислимо о будућности и потребни су нам стручни и образовани кадрови.

Веома сам поносна на ову владу, на труд и рад и марљивост, јер су урадили многе ствари на које се чекало више од четрдесет година. Влада господина Вучића, а исто је наставила и госпођа Брнабић као председница Владе, поставила је темеље државе на здравим основама, и поред ужасне кампање неистина и сталних притисака којима је наша земља изложена.

Наш председник је рекао – желим уједињену Србију, јер када смо уједињени можемо све да постигнемо. Често је и наша премијерка апеловала на јединство, да у ова тешка времена треба да се сложимо око битних ствари за државу и да је срамота радити против ње. А сведоци смо монструозних и лажних изјава појединих опозиционих колега, и то нису страни држављани већ управо грађани Србије.

Ова влада је у овој години наставила претходно започето, а то је константан раст БДП-а у претходне три године; спречила банкротство, уредила јавне финансије, драстично повећала ниво инвестиција и направила највише километра путева до сада.

Овај буџет је развојни, али је и реалан и уравнотежен и усмерен на побољшање квалитета живота грађана и улагање у капиталне пројекте и даљи раст привреде. Ова влада је показала целом свету која су четири корака која треба следити до успеха: планирати мислећи на циљ; припремај и искористи добре шансе; под три, наставити у позитивном духу и поред свих тешкоћа и, четири, радити истрајно.

Кинези, вредни и паметни људи, имају једну изреку коју бих упутила нашим опозиционим колегама: „Причом нећете скувати пиринач“.

Сада, да дам прилику и другим својим колегама да кажу нешто, а овим завршавам, уз жељу да се следеће године нађемо на истом овом месту, са још бољим резултатом, иако се и овим с разлогом поносимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има господин Борисав Ковачевић.

Изволите.

БОРИСАВ КОВАЧЕВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Уважени министри са сарадницима, поштоване колегинице и колеге посланици, у овако обимном сету закона, без обзира на то што је толико обиман, доминира наравно овај закон о буџету. Не бих о њему, о самом буџету, оцени конкретно говорио много, мислим да је доста колега говорило, Посебно апострофирам оно што је мој презимењак Горан говорио и мислим да је то оно што је суштина овог закона и буџета. Само бих рекао да када проучите тај предлог буџета видите много иновација позитивних у приступу прављењу буџета за наредну годину, што се мора апсолутно поздравити и мислим да тај тренд треба задржати и тако

правити будуће буџете. Буџет какав је био пре пет, шест, седам година и какав је сада, то су потпуно различити приступи.

Као таквог, Посланичка група ПУПС ће га наравно, као и остале законе из овог сета, подржати, али бих хтео само једну ствар да кажем у вези с буџетом. Ми смо имали ситуацију да је ова влада препознала и нашла за потребно да у овом мандату посебну пажњу посвети регионалном развоју и предузетништву и тај сектор свог деловања поверила је кабинету министра без портфеља господина Кркобабића. Хајде, он је сад ту, али није важно ко је. На томе се доста радило.

Зашто ово подвлачим? Подвлачим зато што је у оквиру регионалног развоја прошле и ове године приступљено многим стварима које су умерене на ревитализацију села и унапређење и развој руралних средина ове државе. Мислим да је то нешто што стратешки морамо имати у виду, то се не може урадити за годину-две дана итд. Али мислим да је јако значајно и за укупни допринос развоју земље, да не говорим о развоју пољопривреде и привреде у целини, за уклањање многих садашњих недостатака и мана у развоју друштва, а то је пре свега да повећамо у великој мери запосленост, да растеретимо градове многих притисака који иду из те руралне средине, односно из села, да развијемо земљу у целини подједнако, да максимално искористимо све ресурсе у пољопривреди итд.

Зато ја мислим... Интимно сам чак и очекивао с обзиром на то да је доста на том плану урађено за ове две године, што је показало да је правилно опредељење Владе за тај сектор и његов развој, мислио сам да ће се остварити оно што је у експозеу приликом избора Владе речено. А, подсећам, речено је да се није мењао Закон о министарствима, што не значи, дословце цитирам, „што не значи да нећемо ићи на неко од нових министарстава, то може бити и приликом усвајања годишњих буџета“ итд. Интимно сам очекивао да ће ови послови прерасти и да ће се овим буџетом Влада можда определити да се у 2019. години формира ново министарство за регионални развој и ревитализацију села, задругарство и све ово што је рађено у ове две године.

На крају, с обзиром на то да ме време газује, предложио бих Влади, без обзира што то није ушло у буџет и обухваћено буџетом, чак је смањено за неких 225.000.000, средства су смањена, да се могу изнаћи средства, ево за шта – да ли је то путем ребаланса или на неки други начин – средства којима бисмо у овој години припремили услове и организовали, и кадровски и структурно и на сваки други начин, услове да се крајем 2019. године, када усвајамо буџет, ако не пре, рачуна и формира то ново министарство, које би било припремљено да у 2020. години, значи следећој, направи оно што се од њега очекује. Значи, да буде готово и са планом и са свим тим, да максимално буде у пуном капацитету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

Реч има Верољуб Матић.

Изволите, господине Матићу.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Што се тиче буџета, ја сам увек волео да будем конкретан и лоцираћу се само на три ствари које су по мени доста битне.

То је завршетак бране и акумулације Стубо–Ровни, која има првенствено двонаменску улогу: спречавање поплава, наводњавање и водоснабдевање здравом, исправном пијаћом водом.

С обзиром на то да је здрава, исправна пијаћа вода увек проблем и на њој треба увек радити и бити спреман и с обзиром на количине воде коју ова акумулација има, мислим да треба то проширити и на друге општине, као што су Љиг, Осечина и Коцељева. Колико ја знам, Коцељева се спрема да буде неко ко ће се „закачити“ за здраву и исправну пијаћу воду која ће долазити из акумулације Стубо–Ровни, а ове године се та велика инвестиција завршава.

Друга ствар о којој желим да кажем јесте противградна заштита. Нама је у Србији пољопривреда јако угрожена од елементарних непогода, првенствено од града, овде је један колега пре мене већ говорио о томе. Оно што ова влада и надлежно министарство предузимају јесте аутоматска одбрана од града, тако да ће се на два простора у Србији градити аутоматска одбрана од града, то је западни део Србије и део Војводине. То ће бити континуитет, тако да ће цела Србија у неком наредном периоду бити покривена ефикаснијом, аутоматском одбраном од града.

С обзиром на то да су ми се колеге, пошто сам ја те струке, обратиле једним дописом, желео бих да кажем, и то се углавном односи на министра Ружића, о Републичком геодетском заводу. Они имају вишедеценијске проблеме с обзиром на то да функционишу у оквиру државне управе, и ту је скуп, у оквиру државне управе, највише техничких лица има: од инжењера, техничара, у комбинацији са правницима. Раде јако битан посао и као такви су једна спона, једно везивно ткиво, један „лепак“ у нивоу функционисања државне управе у целини, као и локалне самоуправе. Јако су то стручни људи, ускоспецијализовани и имали су одређене захтеве, и сад имају. Ако је могуће исправити у току ове седнице, да, ако се сматра да је њихов захтев оправдан.

Суштина њиховог предлога је да се у оквиру члана 32. Закона о државним службеницима уврсте и радна места на стручним пословима који су заступљени у РГЗ. Послови који су везани за одржавање Катастра непокретности, као и они који се односе на управљање геопросторним подацима захтевају посебна знања, вештине, као и висок степен

одговорности и поузданости. У том смислу је и Закон о државном премеру решио, дефинисао једно звање катастарског службеника, тако да су ти претходни закони решили одређена питања. Ови проблеми у РГЗ-у трају, кажем, деценију и мислим да је време да се то реши на један начин; практично, та струка, спецификум те струке, оно што је потребно овој држави, заслужује пуну пажњу и верификацију неког постојећег стања.

Ово је моја, не захтев, него једна сугестија да се види да ли је могуће то сад, или у неком наредном периоду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Бранко Ружић.

Изволите, министре Ружић.

БРАНКО РУЖИЋ: Хвала на питању, господине Матићу.

Мислим да смо мало у доцњи са читавом причом, али, суштински, није само то разлог да се можда не узме у разматрање овај амандман имајући у виду и Пословник и како функционише читав парламентарни живот.

Оно што је чињеница, то је да заиста се ради о стручњацима који обављају веома одговоран посао, али они већ имају посебна звања у свом закону. Ми смо имали прошле године, ако се не варам, разговоре и са представницима РГЗ-а, међутим, они нису мењали ту систематизацију, нису убацивали нова звања и нису имали ни основ за исплату плата по њима, по истима дакле.

Оно што је такође... Не могу да узмем себи за право да то тврдим и гарантујем, али оно што је била нека интенција, што је провејавало као идеја, то је да се разматра промена статуса самог РГЗ-а, да се он претвори у јавну агенцију или неки други ниво организовања и да из тог разлога није можда потребно да се раде та, народски речено, тумбања са новим звањима у овом моменту. То је дакле, рекао бих, и став Владе у том погледу.

Видећемо шта је могуће, направимо неку врсту политичке консултације, али мислим да основа и утемељења у овом захтеву заиста нема довољно да би се у пуном капацитету овај амандман прихватио, уз сву комплексност прихватања амандмана у овој ситуацији, у овом тренутку када већ, ако се не варам, од понедељка прелазимо на расправу у појединостима. Наравно, ја ћу направити консултације и видећу шта је могуће, али мислим да је интенција Владе да се њихов статус као РГЗ-а свакако промени и то отвара свакако могућност да све оно што су већ сами својим законом дефинисали практично буде инкорпорирано не само у тај посебни закон него и, наравно, у читав систем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ружићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Косанић.

ЂОРЂЕ КОСАНИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри, председавајући, даме и господо народни посланици, пред нама је обједињена расправа о више предлога системских закона, затим споразума и одлука. Посланичка група ЈС у дану за гласање подржаће све предлоге закона из ове обједињене расправе јер њихово доношење треба да допринесе повећању животног стандарда наших грађана, затим повећању привредног раста и интензивнијем економском напретку наше земље. Моје излагање на самом почетку биће фокусирано на Предлог закона о буџету за 2019. годину, а у зависности од времена које будем имао фокусираћу се и на друге законе из ове обједињене расправе.

Као што сам рекао на самом почетку, моје излагање биће усмерено на Предлог закона о буџету за 2019. годину. Министре, ви сте у вашем излагању истакли да ћете предлогом овог буџета трошити онолико колико будете имали средстава, дакле колико будете зарадили. То је домаћинско понашање, ми из Јединствене Србије ћемо то подржати, подржавамо и наш председник Драган Марковић Палма и ми.

Исто тако, треба рећи да је политичка стабилност један од основних фактора за даљи привредни раст сваке земље, не само наше него сваке. Председник Србије Александар Вучић и Ивица Дачић у континуитету раде на побољшању политичке стабилности, али овде морам да напоменем да и председник ЈС Драган Марковић Палма, коју год земљу посети, широм отвори врата сарадње с том земљом. Последња посета председника ЈС Драгана Марковића Египту допринела је да Египат подржи политику наше земље.

Када је реч о самом закону, ви сте истакли да се овај буџет заснива на три стуба: први стуб – плате и пензије, други стуб – капиталне инвестиције и трећи стуб – сет мера за раст привреде у нашој земљи.

Министре, ми смо, ако се не вaram, прошле године имали око 920 амандмана на буџет. Ове године имамо нешто преко 160 амандмана. То говори да нема пуно бољих предлога од оних које сте ви предложили за овај буџет, али иде у прилог једној чињеници, када сте рекли да ови стубови стоје на здравим ногама и да ће Србија у наредном периоду ићи још крупнијим корацима напред. Исто овде желим да напоменем да је БДП са 70% спао на 55%, а очекивања су да почетком наредне године буде нешто испод 50%. С друге стране, вођење одговорне фискалне политике довело је до повећања плата и пензија, затим, повећања минималне цене рада. Издавања за капиталне инвестиције су овим буџетом за 2019. годину већа за 30% него у 2018. години. Шта то значи? Повећање ових пројеката и даља изградња наше инфраструктуре.

Ви сте у ова два дана говорили о скоро свим пројектима који нас очекују у наредној години. Долазим из Крагујевца, па да кажем само оно

што је најважније за нас из Крагујевца: дакле, завршетак ауто-пута Баточина–Крагујевац, затим Дата центар у Крагујевцу, КБЦ, Регионални затвор, Палата правде. Ето, то су само неки од пројеката које ћемо реализовати у наредној години што се тиче овог буџета.

Исто тако, веома важна ствар јесте да се овим законом предвиђа смањење оптерећења на зараде. Не улазећи више у овај закон, само да кажем да је буџет за 2019. годину искорак унапред. Посланичка група ЈС у дану за гласање ће га подржати.

Прелазећи на следећи закон – овде није министар Шарчевић, али ту су његови сарадници – као члан Одбора за образовање, науку и технолошки развој желим да кажем укратко о два закона која су део ове обједињене расправе а односе се на ову област. Први закон је закон о Фонду за науку. То је потпуно нов закон, који овај системски Закон о научноистраживачкој делатности уређује практично. Практично, формирањем овог фонда, чија ће основна делатност бити да финансира научноистраживачке пројекте, надлежност ресорног министарства у односу на ово биће редефинисана.

Оно што је за мене најважније, читава Влада, ваше ресорно министарство и, на крају крајева, и сви ми заједно шаљемо јасну поруку младим истраживачима да је њима место у научној заједници, да они треба да остану у нашој земљи, да треба овде да стварају породице и, с друге стране, да овде дају пун допринос што се тиче њихових резултата и пројеката.

Циљ успостављања овог фонда заснован је на принципима европске научноистраживачке праксе, али не само европске него и других светских земаља, с посебним акцентом на успостављању функционалног научноистраживачког система интегрисаног у међународни научноистраживачки простор. С друге стране, ослонац је и на партнерству, не само код нас него у читавом свету.

Овде је јако битно да тај фонд, поред матичног министарства, носи средства и других министарстава, али и привредних друштава која су заинтересована за развој науке. Зато је битно да овај фонд расте. У овом тренутку он се финансира из буџета који смо предвидели, али у једном тренутку овај фонд ће постати потпуно независна институција. И, што је за нас важно, он ће финансирати оне најбоље пројекте који буду долазили у нашу земљу и које ми будемо финансирали.

Само укратко, пошто немам пуно времена, када је реч о Предлогу закона о патентима, само да кажем, он је врло битан за Поглавље 7. Ево, овде ћу прочитати – да би се примениле одређене директиве, увела јасноћа у процедурама, да би се боље заштитили људи који аплицирају, да се заштите њихови патенти и да се стекну бољи увиди кроз правосуђе, боља

видљивост, да се кроз дигитални систем води лакше евиденција и да се укину сувишни регистри. Циљ овог закона, на самом крају желим да кажем, јесте да се све ове процедуре које сам рекао олакшају и да људи који се баве научноистраживачким радом практично буду мирни када је у питању заштита њихових ауторских права.

На самом крају, везано за све ове законе у овој обједињеној расправи, да кажем да ће их Посланичка група ЈС у дану за гласање подржати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Косанићу.

Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Чим погледате буџет, јасно је, сваки буџет личи један на другог и већ седамнаест-осамнаест година нема промена у овој земљи. Тако нема ни с овим буџетом.

Којом ми економијом и привредом да се хвалимо када рецимо – наравно, буџет пуне грађани порезима и акцизама – видите да ПДВ из увоза износи 466.400.000.000, а ПДВ у земљи 69.800.000.000? Толико о снази наше економије. Јасно је да ми имамо привреду која служи као проточни бојлер: нешто уђе као компонента, овде се склопи код тих страних фамозних инвеститора, извезе се напоље. Тај новац фиктивно у билансима прође кроз земљу, не задржава се, сем за те бедне плате које ти радници примају, и изађе напоље. Али ви се на основу тога задужујете, па планирате 630 милијарди динара примања од задуживања, а за отплату главница 559 милијарди, а 103 милијарде и нешто преко за отплату камате.

Код тога бих хтео, господине Мали, да вам дам један предлог, којим бисте могли да се прославите и, просто, да обезбедите милијарде у државном буџету. Илустроваћу кроз тачке 23. и 24. Драго ми је да је ту господин Бајатовић из „Србијагаса“. Значи, овде имамо два предлога за задуживање „Србијагаса“, јер „Србијагас“, то је пракса, код пословних банака узима кредите, и то се отплаћује. То није ништа спорно.

Шта је спорно? Као што знате, банка има право на главницу и на камату. Врховни касациони суд и правоснажне пресуде пред судовима Србије казали су да банке немају право на трошак обраде кредита. Код свих кредита које ми узимамо постоји трошак обраде кредита. Раније је у уговорима које је „Србијагас“ закључивао тај трошак је био 1%. Ми сада само видимо да је наведено да постоји трошак и накнада за узимање кредита, не видимо да ли је трошак обраде кредита 1%. С обзиром на то да „Србијагас“ сада узима 90.000.000 евра, 1% од тога је 900.000 евра. Сада помножите све кредите које су узимала јавна предузећа или Република Србија од 2002, 2003. године па до данас, па тај трошак, који је незаконит и пада пред судовима Србије, са каматама – то су десетине милиона евра

само за ту ставку. Шта чека Републичко јавно правобранилаштво? Ево, ви бисте као министар финансије могли да напуните буџет, да иницирате да Републичко јавно правобранилаштво покрене такве поступке.

Али то није све, када видите да, рецимо, „Србијагас“ узима кредите у динарима код пословних банака, значи наших („Сосијете“, „Комерцијална банка“, ОТП банка итд.), значи кредите у динарима, са индексираним клаузулом у еврима. То је пракса и раније била, не само код „Србијагаса“, али у свим уговорима „Србијагаса“, него и код других предузећа. То можда сад није проблематично, када је стабилан курс евра. Али сетите се 2006, 2007, 2008. године, када је после четири године у 2012. години евро скочио са неких 65 на 120 динара, колико је то увећало у динарима отплате. То су тек милијарде, а незаконито је. Ако сте узели кредит у еврима, логично је, враћате га у еврима, али ако сте га узели у динарима, ви га враћате у динарима. Каква индексна клаузула у еврима? Па то је потпуно невероватно!

Трећа ствар, постоји еурибор у свим уговорима. Значи, еурибор плус каматна стопа, тако и у овој тачки 24. која се помиње. Значи, 2016. године, ми смо то више пута говорили и у Народној скупштини, предавали смо Александру Вучићу, док је био председник Владе, тај материјал. Европска комисија и суд у Лондону су са 12,5 милијарди казнили одређене пословне банке због намештања еурибора. Опет се вратимо у неки претходни период, кад ви нисте ни били министар, чак ни ова власт није била актуелна власт – свугде је био уговаран еурибор.

Пошто је у Европи доказано да су банке направиле нелегалне картеле којима су намештале еурибор и пошто су они тамо кажњени, ми можемо да иницирамо судске поступке и да тражимо да и ми овде наплатимо ту разлику којом су они вештачки дизали каматну стопу. Зашто ми не желимо наш новац? Зашто не желимо да напунимо буџет? Милијардама бисте напунили буџет, господине Мали, и то вам је један врло добар предлог. Не знам зашто га не бисте прихватили. Волео бих да чујем одговор од вас. Можда и господин Бајатовић да каже зашто постоји трошак обраде кредита и зашто је индексна клаузула за динарски кредит који узимамо код домаће банке.

Још један начин како да напуните буџет, пошто због ограниченог времена не могу више да говорим нити да критикујем, с правом, овај предлог, то су таксе, односно казне које ми плаћамо за неосноване и незаконите притворе и за трошкове адвокатских одбрана. Милијарде се издвајају сваке године. Судови нам на крају сваке године буду у блокадама. Никада се није покренуо поступак регреса против неког судије и тужиоца због таквих ствари. Ако неће Министарство правде, па ви који водите рачуна о буџету Републике Србије, ви би требало да иницирате, јер

постоји законска могућност. Па када тако олако одреде пет хиљада притвора годишње и морају да плаћају неоснован притвор, онда нека господа судије плате из свог џепа. Исто тако, кад олако хоће да воде монтиране поступке па дижу кривичне оптужнице, па изгубе касније, онда нека плате и ти тужиоци из свог џепа. Тражите регрес, имате ту законску могућност, напуните буџет. Ја мислим да сам био врло конструктиван.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Јесте. Хвала, господине Ного.

Реч има др Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Даме и господа народни посланици, веома је важно да када читате буџет знате да га прочитате. Дакле, једна од неистина које смо чули је око тзв. домаћег ПДВ-а. Иначе, сви знамо да имамо домаћи ПДВ, имамо такође и увозни ПДВ. С обзиром на чињеницу да се сваке године усваја буџет Републике Србије, такође треба да знате да се у буџету показује само тзв. нето домаћи ПДВ, не бруто домаћи ПДВ, који је умањен за повраћаје ПДВ-а. Када саберете 69,8 милијарди нето домаћег ПДВ-а и повраћај од 269 милијарди, долазите до цифре од 339 милијарди динара. Дакле, то је бруто домаћи ПДВ, који чине, још једанпут, нето домаћи ПДВ и повраћаји.

Неспорно је да је ПДВ из увоза пројектован на 466 милијарди, дакле више него тзв. домаћи ПДВ. Али такође није тајна ни чињеница да је Србија увек и одувек била увозно оријентисана земља и зависна од увоза. Такође, чињеница је да се тај геп смањује из године у годину. Због чега то кажем и на основу којих података поткрепљујем ту чињеницу? Ако погледате структуру увоза, и ово је веома, веома важна информација, пошто сам у делу расправе око тога да све више увозимо итд., структура нашег увоза, и гледам првих девет месеци ове године – просечан раст увоза је 12,8%, а 18,8% је увоз средстава за рад. Дакле, због појачаних инвестиција, због појачаних улагања, због све већег броја фабрика које се отварају у Србији, увози се опрема, увозе се средства за рад, а то је управо оно што смо желели. Репродукција – 11,6%. А то су, уважени посланици, сировине, репроматеријали, све оно што се користи за производњу, што такође говори у прилог томе да нам се структура увоза мења из године у годину, другачија је била и 2017, и 2016. године и у годинама које су иза нас. Дакле, идемо на то да се увози више опреме, више нове технологије, више машина и више репроматеријала.

Наравно, за оне који прате макроекономска дешавања, треба да знају да је у оквиру репроматеријала и увоз нафте. У међувремену је порасла и цена нафте, тако да је и то довело до повећања овог процента. Али неспорно је да је 11,6% раста у репроматеријалима управо одраз појачане инвестиционе активности и производне активности у нашој

земљи. Док је, рецимо, потрошња, односно потрошна роба – раст само 9,6, много мање од 12,8, што је раст увоза у целини за првих девет месеци ове године.

Дакле, то су две веома важне ствари, два веома важна показатеља, која говоре у прилог томе како се структура наше економије мења и како полако ступа на сцену тзв. реиндустријализација, оно о чему су причали многи пре нас, који су се бавили затварањем фабрика и отпуштањем људи. Сама чињеница да имате 370.000 новозапослених у последње четири године и десетине нових фабрика у целој Србији које се управо баве производњом, а највише су и усмерене ка извозу, говори о том преокрету који смо направили и смеру у коме идемо, а то је да смањујемо зависност од увоза, градимо извозно оријентисану привреду, градимо привреду, градимо индустрију, све оно што су пре нас уништавали и отпуштали раднике. То је економска политика којом ћемо се бавити и у будућности. На крају крајева, управо ти подстицаји о којима говоримо, а који су садржани у буџету за 2019. годину, говоре у прилог томе да се тиме бавимо.

На крају, око цене капитала, о томе сам већ причао пре пар дана, али, ево, још једанпут да покажем – управо је држава својом одговорном фискалном политиком, својим буџетом, који је потпуно уравнотежен, својим економским показатељима утицала на то да се каматне стопе смање, и то неколико пута у протеклих пар година. Евро деноминоване обвезнице које су емитоване 2011. године имале су каматну стопу од 5% у еврима; данас та иста обвезница има каматну стопу од 1,25%, дакле четири пута мање. У 2012. години пондерисана просечна каматна стопа на динарске обвезнице била је 14,74%, скоро 15%. Данас на исте те петогодишње обвезнице износи 4,12%, дакле опет три и нешто, скоро четири пута мање.

То управо говори у прилог томе колико се економија Србије променила, колико се макроекономска ситуација променила, колико се поверење инвеститора у нашу земљу променило боље. То је наш допринос и јавним предузећима када узимају кредите и свима онима који се баве привредом а узимају такође кредите од приватних или државних банака које послују у Републици Србији, јер смо управо на тај начин омогућили тим предузећима да буду конкурентнија, атрактивнија, да производе конкурентније производе, да више извозе, да више запошљавају, на крају крајева, и да више новца кроз порезе и доприносе уплаћују у буџет.

По питању инвестиција једног од јавних предузећа, говорим овде о „Србијагасу“, мислим да имате прилику да видите колико се и то предузеће променило. Ја не могу сад да нађем ту табелу, али рећи ћу вам

у наредним минутима... Када сам посматрао профитабилност или резултате пословања јавних предузећа у Републици Србији, у последњих пар година ми смо имали, ако се не варам, губитке који су се мерили милијардама динара – уважени посланици, даћу вам тачан податак чим га добијем – губитке кумулативне целог јавног сектора, који су се мерили милијардама динара 2012, 2013. године. Сада имате кумулативну добит предузећа. Осим пар њих која још негативно послују, већина њих послује позитивно. То показује колико се домаћински односимо према сваком динару грађана Србије и колико се трудимо да и кроз рад јавних предузећа (а није увек тако било) повећамо њихову ефикасност и на тај начин допринесемо и бољитку грађана Србије. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Реч има Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министре, хвала вам на овим исцрпним обавештењима и разјашњењима. Каже наш народ – глумоме је залуд певати. Не заборавите, док ви нама објашњавате структуру увоза и учешће средстава за рад и репроматеријала за новоотворене фабрике у Републици Србији, њихова намера је те фабрике затворити, срушити и инвеститоре отерати. Е па чисто да знате колико је некад бесмислено некеме те ствари објашњавати.

Да се вратимо буџету. Наиме, пред нама данас је један од најважнијих закона који се може наћи у току године у овом уваженом дому и нема ту велике разлике од онога када је у питању планирање важних, односно најважнијих одлука у једном домаћинству. Свако домаћинство планира своје приходе и основ тих прихода и размишља о томе који су то расходи које може себи допустити и шта су последице тих расхода. Наравно, планирање прихода и расхода у домаћинству увек зависи од тога ко је домаћин и како се он понаша. Када је домаћин неко ко је одговоран и размишља о својој породици, онда корист имају сви чланови породице и сви у његовом окружењу, а када је домаћин расипник, онда корист имају сви они који у ствари не мисле добро тој породици.

Исти тај принцип може се применити када је у питању буџет Републике Србије. Овај буџет је сам по себи резултат вишегодишњег рада, и то рада од 2014. године ондашњег председника Владе, данашњег председника Републике и свих осталих влада које су уследиле после 2014. године, закључно са данашњом. Резултат је и стрпљења грађана Републике Србије, нарочито оних најстаријих. Још је некада давно велики владика Николај Велимировић рекао да стрпљење само по себи није тај безазлени облик који је нешто што је насупротив нестрпљењу, него је само по себи вероватно најближе мудрости.

Имали су грађани Републике Србије толико мудрости да подрже овај рад Владе и створе добре основе за буџет, тј. за предлог који је данас пред нама. Основи су, поред политичке стабилности која је услов свих услова, озбиљан привредни раст од 4,5% у односу на онај расипнички пад од минус 3% до 2012. године; основ је такође стопа инфлације, која је на 2,2%; основ је такође и стопа незапослености, која је нешто више од 11%, у односу на ону од 25 и више посто из 2012. године. Све то само по себи представља један здрав основ за све приходе буџета који су, ево, на 1.246 милијарди.

Као сваки одговоран домаћин, онда планирате шта су то могући расходи. Ти расходи, видели смо, ове године омогућавају повећање зарада, тј. аутоматски повећање животног стандарда сваког грађанина, повећање зарада од 7% до 13% у јавном сектору, повећање пензија од 8% до 13%, уз несмањено давање свих оних социјалних захватања.

Оно што је друго, у стању сте да финансирате озбиљне инфраструктурне пројекте. Ми са севера Суботице... Ево, задужен сам да вам се захвалим у име свих нас на северу. Један од тих пројеката је Ипсилон крак око Суботице. После више деценија, чини ми се да прилазимо завршетку тог пројекта и коначно ћемо тај фамозни Ипсилон крак завршити.

Међутим, данас ми се јавило доста људи из Републике Српске и задужили су ме да свакако пренесем захвалност Влади Републике Србије за оне пројекте који реку Дрину све више претварају у реку која спаја наша два народа, а не раздваја. То је нарочито важно њима у дану када имате ону срамотну одлуку правосуђа БиХ, ја бих рекао тзв. правосуђа БиХ, које је ослободило Насера Орића за све оно што је учинио деведесетих година српском народу.

Наш одговор је данас добар – пројекти који спајају наша два народа. Готово сви мостови на реци Дрини између Српске и Србије ће бити обновљени: и онај стари мост Братунац–Љубовија, и онај Склани – Бајина Башта, и Мост краља Александра у Зворнику, и мост у Каракају и мост у Шепку, а видимо и прва средства за ауто-пут Београд–Сарајево.

Поред тога што ће омогућити лакши живот грађанима с обе стране реке Дрине, ово је једна велика политичка порука и ово је та „српска кошуља“ о којој говори председник Србије, коју ћемо сви заједно обући, без обзира какав капут преко ње био, тј. без обзира каква административна целина била у којој ми будемо живели. Ово је начин да се супротставимо свим неправдама које заједнички трпимо у последњим деценијама. Ово је наш одговор на срамотну пресуду Насеру Орићу.

Доста је разлога због којих можемо подржати овај буџет. Само сам набројао неке. Мислим да су они сами по себи довољни да чак и опозиција

подржи овај буџет, а ми из Српске напредне странке ћемо свакако то учинити, јер је ово добар план прихода и расхода, који ће допринети бољем животу наше велике породице која се зове Србија, али и оних који тренутно не живе у овој породици, који живе у нашој близини, који живе у окружењу а, на крају крајева, и широм света. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Мома Чолаковић.

Изволите.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштована председнице, поштовани министри Мали и Ружићу са сарадницима, уважени народни посланици, уважена председница посланичке групе и заменик председника посланичке групе, Петровић и Ковачевић, јасно су и прецизно изнели ставове Партије уједињених пензионера Србије и њене посланичке групе у вези с Предлогом буџета и другим предлозима закона који су на дневном реду данашње седнице. Мени је преостало да истакнем три основне карактеристике Предлога буџета и, у вези с тим, да нешто кажем о пензијском и инвалидском осигурању.

Прва је да је грађанин, човек, радник, корисник пензија на првом месту, његов материјални и социјални положај. Морам истаћи да је то први пут после више година да је стављен као приоритет број један, што је за поздравити. Лично мислим да је то јако позитивно и добро после реформи из 2014. године када смо другачије разговарали и другачије приоритете имали.

Друга је развој инвестиција, од којих зависи како ћемо и на који начин остварити овај први приоритет. Због тога је веома значајно то што је буџетом предвиђено, такав развој и таква улагања.

И трећи почетак, није ни мали, али је веома значајан – растерећење привреде. То морамо поздравити и у наредним годинама инсистирати на повољнијем амбијенту за развој привреде, пре свега малих и средњих предузећа. Због тога смо истакли подршку оваквом концепту буџета за 2019. годину.

Када су у питању корисници пензија, морам рећи и поновити, пре извесног времена сам то рекао, најбоље реформе смо остварили у фискалној консолидацији наше државе. По мени, на другом месту су реформе пензијско-инвалидског осигурања. Побољшањем рада Фонда за пензијско и инвалидско осигурање (доприноси за пензијско и инвалидско осигурање), смањено је учешће буџета у исплати пензија са, да не понављам много из ранијих година, на испод 30%, учешће пензија у БДП-у такође на 11%, што нам је и био циљ.

Због тога лично мислим да је јако добро што се на овакав начин узвраћа не само корисницима пензија него у целини пензијско-инвалидском систему. Очекујем да ће посебно истаћи ту потребу да се

примењује Закон о пензијском и инвалидском осигурању који смо недавно усвојили. То је највећи број наших корисника, око 1.300.000, већ осетио у исплати октобарских и новембарских пензија. Очекујем да ће то бити и у наредној години, најмање два пута.

Када је у питању усклађивање пензија, очекујем да ћемо, у складу с изјавама господина министра, у наредној години наћи решење и за тај проблем, како и на који начин пронаћи формулу која ће бити у корист корисника пензија али, исто тако, у складу са могућностима државе. Захвалан сам господину министру што је прихватио предлог да се у наредном периоду састане са представницима корисника пензија, да се пронађе решење и убеђен сам да ћемо заједнички пронаћи ту формулу која ће обезбедити усклађивање пензија за све кориснике пензија, 1.715.284.

(Председник: Захваљујем.)

Из тих разлога, ја подржавам ово што је предложено у буџету Републике Србије. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, говорићу пре свега о Предлогу закона о буџету Републике Србије за 2019. годину и покушати да сумирам шта је то што је најзначајније у том предлогу, зашто сматрам да је то добро и због чега ћу гласати за усвајање тог предлога и осталих предлога закона.

Три су основне карактеристике, као што смо већ чули, буџета за следећу годину. Прва карактеристика је да ће буџет за следећу годину бити развојни, утицаће на повећање животног стандарда грађана. Друга карактеристика је да је у њему одвојено знатно више новца за капиталне инвестиције него претходних година. Трећа карактеристика је да је у сету закона који су на дневном реду, поред Предлога закона о буџету, предвиђен и сет мера у виду бројних олакшица за подршку развоју привреде, који ће јој омогућити да буде конкурентнија и атрактивнија. Тај сет мера обезбеђује се изменом чак 27 закона из ресора Министарства финансија, који су управо пред нама.

Дакле, да појасним зашто сматрам да ће буџет стварно бити развојни и зашто ће стварно утицати на повећање животног стандарда грађана. Прво, у буџету за 2019. годину предвиђено је повећање свих пензија, у односу на 2014. годину, у просеку између 8% и 13%. У ту сврху за идућу годину издвојено је 35 милијарди динара више него у 2018. години. Овде желим да истакнем да ће, како сазнајем, већ од данас бити почето с исплатом једнократне помоћи свим пензионерима у износу од 3.000 динара, за шта је Влада издвојила 5,24 милијарде динара. Иначе,

никада у Србији нису биле веће пензије него што су данас и него што ће бити 2019. године, предвиђене овим буџетом. Ако будемо наставили са оваквим привредним растом, по стопи од 3,5 до 4%, следеће године биће још простора за повећање пензија.

Друго, буџет је скројен тако да поред повећања пензија подржи и раст плата у јавном сектору од 7% до 12%, почев од 1. јануара 2019. године. Раст плата за општу администрацију је 7%, за царинике и порезнике 8,5%, за полицију 9% и војску 9%, запослене у просвети такође 9%, за лекаре 10%, за медицинске сестре, техничаре итд. чак 12%. Веома је важно да је ово повећање плата и пензија у складу са постигнутим мерама фискалне консолидације, са тим се сложио и ММФ, а није као некад, док су „жути“ били на власти, без покрића, тј. обезбеђивање задуживањем из кредита.

Трећа ствар, од самог почетка наредне године биће повећана и минимална цена рада на више од 27.000 динара, тако да ће сви запослени у Србији видети ефекат реформи које су спроведене.

Дакле, као што се из наведеног види, пораст животног стандарда је стварно једна од три основне карактеристике новог буџета за 2019. годину. Повећање пензија и плата повећаће личну потрошњу, што ће активирати нову производњу и поспешити привредни раст.

Друга карактеристика буџета је већи износ намењен капиталним инвестицијама, далеко већи него претходних година. На томе су инсистирали и Фискални савет и ММФ. Обезбеђено је скоро 220 милијарди динара за капиталне инвестиције, које су рекордно велике. Ево, набројаћу: наставак радова на обилазници око Београда, завршетак пута Сурчин–Обреновац, изградња ауто-пута Обреновац–Љиг, пут Прељина–Пожега, Моравски коридор, ауто-пут Е-75 Келебија–Суботица, државни пут Нови Пазар – Тутин, Пројекат мађарско-српске железнице, железничка инфраструктура и набавка возова, Научно-технолошки парк у Новом Саду, дигиталне учионице, Дата центар у Крагујевцу, развој инфраструктуре здравствених установа, а пре свега здравствених установа као што су КБЦ Србије у Београду, Клинички центар Војводине и Клинички центар Крагујевац.

Ту је и већи буџет за Канцеларију за јавна улагања, што омогућава изградњу стотина нових школа и обданишта, као и нових болница по Србији. Ту су и разне субвенције, а, на пример, за пољопривреднике оне су веће за неколико милијарди динара.

Трећа карактеристика је, као што рекох, да је у читавом сету закона који је данас на дневном реду поред Предлога закона о буџету предвиђен и сет мера у виду бројних олакшица за подршку развоју привреде, који ће јој омогућити да буде конкурентнија и атрактивнија. Само, на пример,

смањењем оптерећења на зараде и укидањем доприноса за незапосленост на терет послодаваца од 0,75%, које ступа на снагу 1. јануара 2019. године, пружа се подршка развоју привреде, и то је историјска одлука, коју су привредници деценијама чекали итд.

Све ово могуће је због економских резултата ове владе, али и оне претходне коју је као премијер предводио садашњи председник Републике Србије Александар Вучић. Буџет за 2019. годину направљен је као наставак реформског процеса који је започет још 2014. године када је председник Владе био Александар Вучић.

Набројаћу неке од тих резултата. За првих девет месеци стопа раста БДП-а у Србији износи 4,5% по чему смо међу пет најбољих економија у Европи. Када је то раније било? Никад. Већ трећу годину заредом имамо суфицит у нашем буџету, а до краја године тај суфицит ће бити 0,6% БДП-а, тј. око 28 милијарди динара, што значи да смо уштедели и зарадили више него што смо потрошили за читавих 28 милијарди динара. Поново питам – када је то раније било? Никад. Трошило се неразумно и немилосрдно, а о томе ко ће то вратити „жути“ нису ни водили рачуна.

Следеће, незапосленост смо смањили са 25,9%, колика је била у 2013. години, на садашњих 11,9%. То је и даље високо, али је тренд јасан. Када је то раније било? Никад. У њихово време, без посла је остало 400.000 радника.

Србија трећу годину заредом привлачи више од 50% директних страних инвеститора у региону. Поново питам – када је то било раније? Никад. Само су затварали и рушили фабрике.

Јавни дуг у односу на БДП такође пада. У односу на раније године, када је био скоро 80% БДП-а, данас смо већ на 56% БДП-а, а очекује се да до краја године јавни дуг буде на 50–51% БДП-а. Опет питам – када је то раније било? Никад, никад се дугови нису враћали, само су се увећавали.

Из суфицита је отплаћен и део јавног дуга. Исплаћен је стари дуг према Руској Федерацији од седамдесет милиона евра, а већ за неки дан, 3. децембра, на наплату доспева дуг од милијарду и тридесет милиона долара по основу издатих обвезница, који ћемо исплатити већ у децембру и тако још смањити јавни дуг.

На крају свог излагања желим да истакнем још нешто што је потпуно ново и веома значајно, а то је да је овим предлогом закона о буџету предвиђен новац за изградњу станова за припаднике снага безбедности. У 2019. години из буџета је у ту сврху планирано укупно 3,7 милијарди динара. Иначе, реч је о инвестицији вредној око двеста милиона евра, рекао бих капиталној инвестицији, која ће се реализовати током наредне три године. Од тога се 9,5 милиона евра односи на инфраструктуру коју држава финансира преко локалне самоуправе,

65.000.000 евра иде из буџета, а остатак преко кредита „Поштанске штедионице“ кроз пројектно финансирање. Реч је о изградњи нешто више од 8.000 станова у седам градова, чиме ће се решити вишедеценијско нерешено стамбено питање припадника снага безбедности, на иницијативу председника Александра Вучића.

Овим бих завршио. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Вељковић. Није ту.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Хвала.

Три хиљаде динара, колико данас добијају пензионери, није повећање пензија, него социјална помоћ. Ја себе не сматрам лицем које треба да прима социјалну помоћ и зато ћу овај износ вечерас, одмах после седнице, у Главној пошти уплатити на рачун Црквене општине Прељина да га дарују некој социјално угроженој породици будући да сваке године иначе донирам тај фонд Црквене општине Прељина.

Трагедија је у томе што ова средства не оптерећују Министарство за рад, социјална и борацка питања, него оптерећују Фонд за ПИО. Та сума служи као клацкалица, да се одржи ниво учешћа државе изнад 11%, и на тај начин омогућава Влади да ради интервенције у пензионерском законодавству.

Друго, када се ради о буџету, наставља се стара пракса, и поред тога што је номинално буџет за Министарство пољопривреде повећан, и буџет за субвенције, на 51.776.777.000, односно буџет за субвенције у пољопривреди на 41,5 милијарди. Реално, међутим, имајући у виду да су пренете обавезе веће него иначе редовне пренете обавезе које се преносе из четвртог квартала, због немогућности исплате субвенција за млеко итд., око пет и нешто милијарди, овај буџет је практично на нивоу буџета који је био прошле године.

Ако се пак семантички, изворно примени значење појма „подстицаји и субвенције“, по Закону о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, минималан износ је 5%, али не за буџет Министарства, без обзира на то што су за трошкове Министарства несумњиво потребна буџетска средства, већ за субвенције. Пре неки дан разговарао сам са колегиницом која је експерт ФАО-а и рекла ми је да јој као експерту ФАО-а није познато да постоји земља у којој плате запослених у министарству и материјални трошкови који су неопходни представљају средства која се могу подвести под субвенције.

Молим министра финансија да ми одговори зашто нема регреса или повраћаја акциза за гориво у пољопривреди, а има за авионско гориво, и можда за неке шпедитере или не знам за шта.

Друго, да ли може да се укине једна здраворазумска нелогичност, а то је да се једино у Србији плаћа ТВ претплата за све штале које имају електрично бројило и за све бандере са бројилима, које служе за наводњавање воћњака, повртњака итд.? Мислим да је то здраворазумски крајње неодрживо.

Даље, имамо најмање субвенције за биљну производњу, свега 4.000 динара или 33,9 евра по хектару, што је десет пута па навише мање него у земљама ЕУ, а имамо потпуно либерализовано тржиште извоза-увоза са земљама ЕУ. Посебно је забрињавајуће да онај сектор пољопривреде у коме имамо највећу шансу, а то су субвенције за органску биљну производњу...

ПРЕДСЕДНИК: Време, хвала.

Ваша посланичка група је потрошила време за дискусију.

Реч има Бранимир Ранчић.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председниче Скупштине госпођо Гојковић, поштована господо министри, поштовани гости из министарства, поштовани народни посланици, пред нама народним посланицима данас је на дневном реду најважнији закон за Републику Србију, Предлог закона о буџету Републике Србије, Предлог закона о буџетском систему, као и сет других не мање важних закона.

Као што се види, Предлог закона о буџету је обиман, опширан и свеобухватан, а не, као што неки имају да кажу, да је материјал „дебео“. Само су свиње дебеле, а књиге су опширне. Буџет Републике Србије доносимо на време и у року, а не као што су владе „жутог“ ДОС-а буџет доносиле после поноћи, у нула часова и пет минута. Што би се рекло, доносили су буџет за јуче и на тај начин нам узели будућност, а сада се жале да будућности нема. Са СНС будућности има.

Да се вратим на буџет. Нећу говорити уопштено већ ћу се у оквиру расправе о буџету за 2019. годину задржати само и говорити о предностима које се односе на град Ниш. Прво, Предлог закона о потврђивању Анекса број 1 Финансијског уговора Железничка пруга Ниш–Димитровград од 31. јануара 2018. године између Републике Србије и Европске инвестиционе банке. Финансијски уговор, као што знамо, потписан је 31. јануара 2018. године у Београду, а потврђен 19. априла 2018. године у овом високом дому доношењем одговарајућег закона. Дана 24. априла 2018. године, Европска инвестициона банка је одобрила кредит у износу од 134.000.000 евра за финансирање Пројекта реконструкције пруге Ниш–Димитровград. Као што сам и раније говорио о овом пројекту који је значајан за град Ниш и Републику Србију, укупна цена коштања износи 268,28 милиона евра, од којих се 134.000.000 евра обезбеђује

кредитом Европске инвестиционе банке, 61,24 милиона евра из буџета Републике Србије, а 73,04 милиона евра у виду донације Инвестиционог оквира за Западни Балкан.

Не улазећи у даљу правну елаборацију овог финансијског уговора, могу да кажем само следеће: споразумом о овом пројекту дефинисан је начин спровођења јавних набавки у складу са правилима из Водича за набавке Европске инвестиционе банке, док се за решавање у другом степену по приговору заинтересованих страна примењује Закон о јавним набавкама Републике Србије.

Друго, говорићу о научно-технолошким парковима у Нишу, Новом Саду и Београду. Научно-технолошки парк у Београду је завршен, у Новом Саду се завршава, а у Нишу је постављен камен темељац за површину од 14.000 квадрата. Укупно, ова три пројекта коштаће око сто милиона евра. Научно-технолошки парк чини јединствену целину са Иновационим центром на Универзитету и Стартап центром на Електронском факултету у Нишу. Овим се спроводи идеја да се иновативно знање трансформише у иновативне производе. На тај начин испуњено је обећање које су дали Влада и председник Александар Вучић, тада премијер, приликом седмодневног боравка у Нишу пре две године.

О буџету, што се тиче здравства, говорићу кроз амандмане које сам поднео. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Хвала.

Хтео бих на почетку да кажем да је предложени буџет добар, добро избалансиран. С једне стране, он јесте развојни јер предвиђа велика издвајања за капиталне инвестиције, чији је циљ раст БДП-а. С друге стране, он је и социјални јер води бригу о социјалним категоријама, социјално осетљивим групама, предвиђа пораст плата и пензија. С треће стране, предвиђена су и значајна издвајања за здравствене објекте, за модернизацију школа, за побољшања у култури, за социјалну заштиту, као што сам рекао, и посебно за субвенције у пољопривреди.

Оно што није добро јесте да је буџетом предвиђено одређено смањивање средстава за борачко-инвалидску заштиту. Добро знамо да у Србији живи преко 400.000 грађана који су учествовали у оружаним сукобима деведесетих година прошлога века, да имамо значајан број ратних војних инвалида, цивилних инвалида рата и да се предвиђа усвајање новог закона о правима бораца и борачко-инвалидској заштити. Очекујемо да до краја ове године, у складу са договором у кабинету председника Вучића и председником Вучићем лично, наведени закон о правима бораца и борачко-инвалидској заштити буде усвојен и да се предвиде и средства за његово спровођење.

Оно што нам је битно, везано за тај будући закон, јесте да се коначно исправи историјска неправда према преко 50.000 крајишких бораца, који до сада нису признати, односно признато им је право на ратни стаж до 27. априла 1992. године, до дана стварања Савезне Републике Југославије, односно до 19. маја, до дана повлачења ЈНА са подручја данашње Хрватске и Босне и Херцеговине. Оно што очекујемо јесте да у новом закону о правима бораца и борачко-инвалидској заштити стоји кључна одредба – да свим крајишким борцима буде признат ратни стаж у двоструком трајању за читаво време рата, као што је признат и крајишким официрима, подофицирима и грађанским лицима која су била у ЈНА.

Посебно бих хтео да истакнем питање положаја Срба у региону. Такође имамо одређено смањење средстава за Управу за дијаспору и Србе у региону. Мислим да се сви слажемо да питање скоро два милиона Срба у региону треба да буде једно од питања од државног и националног значаја. Положај Срба у региону је у већини држава тежак. Можемо да кажемо да је тај положај једино добар и задовољавајући у Мађарској и Румунији, где званична Будимпешта и званични Букурешт издвајају значајна средства и помажу да се негује и очува српски национални и културни идентитет. Међутим, у осталим државама тај положај је, као што сам рекао, веома тежак. Најтежи је и најтрагичнији у Хрватској и Федерацији БиХ, одакле је протерано преко милион Срба. Срби у Хрватској, Срби у Федерацији БиХ, оно што их је остало, грађани су не другог него грађани петог реда. Њихова имовинска и статусна права се свакодневно крше. Имају проблеме, такође, везане за очување свог националног и културног идентитета.

Посебно тежак јесте положај Срба у Црној Гори. Актуелна власт у Црној Гори спроводи политику дискриминације према готово трећини свога становништва. Срби у Црној Гори имају проблеме везане за запошљавање у јавном сектору, проблеме везане за употребу српског језика и ћирилице. Ево, јуче и данас имамо две срамне, две скандалозне одлуке. Синоћ је Скупштина Црне Горе донела срамну одлуку којом се поништавају одлуке Подгоричке скупштине из 1918. године о уједињењу Србије и Црне Горе. Нажалост, у Црној Гори већ дуги низ година на делу је потпуно фалсификовање историје, чији је циљ даље удаљавање и даље продубљивање подела између српског и црногорског народа. Овом скандалозном одлуком Скупштине Црне Горе од синоћ Србија је званично проглашена за окупатора, да је тобоже извршила анексију Црне Горе 1918. године. А српска војска, која је ослободила Црну Гору и која је имала кључну улогу да спречи анексију Боке Которске од стране Италијана којима је та територија била дата Лондонским уговором из 1915. године, такође се проглашава окупаторском војском. То је оно што је веома лоше

и не може допринети развоју добросуседских односа између Србије и Црне Горе.

Такође, имамо и данас срамну одлуку власти у Црној Гори да се ухапси један од лидера опозиционог Демократског фронта, Небојша Медојевић, и да се изда налог за хапшење другог лидера Демократског фронта, Милана Кнежевића. Ове одлуке апсолутно су штетне, изазивају додатни раст тензија у Црној Гори. На овај начин власт у Црној Гори шаље једну лошу поруку: с једне стране, жели да буде члан ЕУ, а с друге стране, крши темељне европске вредности поштовања опозиције, толеранцију, поштовање цивилног сектора, дијалог итд.

Положај Срба у Македонији такође је веома лош, имају много проблема везано за слободну употребу ћирилице, српског језика за информисање на српском језику. У Албанији такође оно мало Срба што је остало има велике проблеме да очува свој национални и верски идентитет. Срби у Словенији су највећа етничка група после већинског словеначког народа, међутим, и даље немају статус националне мањине.

Дакле, генерално говорећи, положај Срба у региону, понављам, веома је тежак и сложен. Оно што је најбоље у свему томе јесте то што је коначно западно од Дрине створена друга српска држава, наша Република Српска, која развија најбоље економске, политичке, културне, спортске и све друге односе са Србијом, у складу са Дејтонским споразумом и у складу са Споразумом о специјалним паралелним односима између две државе. Коначно је Дрина постала река спајања, а не раздвајања.

Очекујем да ће Србија у наредном периоду, као што је досад радила, на челу са председником Вучићем, помоћи опстанак Срба у региону, помоћи очување њиховог културног и националног идентитета, да сви Срби у региону, понављам, њих близу два милиона, заиста знају да Србија, као њихова мајка, сваки дан стоји иза њих и брине о њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Линта.

Реч има Крсто Јањушевић. Није присутан.

Реч има проф. др Марко Атлагић.

Изволите, професоре.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине господине Маринковићу, поштовани проф. др Мартиновићу, обраћам се и вама директно зато што сте ви данас читав дан једини од председника посланичких група у овом високом дому. То доказује колико наши политички противници држе до грађана Србије и до овог високог дома, а знали су читаво преподне неистине износити о вама и господину Влади Орлићу.

Поштовани грађани Србије, лагали су вас када су о њима говорили. Професор Мартиновић и професор Орлић имају своја радна места и на

њима раде и имају, по Закону о високом образовању, још у једну трећину радног односа да иду, као и сви ми други професори универзитета. Они су скромни и неће то да кажу. Е, ја вам то кажем. Изађите, господо из бившег режима, реците је ли ово истина или не.

А сад ћемо мало о буџету, о лажима њиховим. Поштовани државни секретаре и поштовани министре и даме и господо из Министарства, буџет је одлично конципиран, он је развојни али и социјално одговоран, и заснива се на три стуба, први пут прошле године и сада у овој години – прво на производњи, тј. на привредном расту, на инвестицијама и први пут на потпуној потрошњи.

Ја ћу на необичан начин да говорим о буџету. Видећете, врло кратко, али на необичан. Они који вас критикују данас, господине секретаре и господо из Министарства, из странке бившег режима, оставили су Српској напредној странци и бившем председнику Владе, данас актуелном председнику, Александру Вучићу 2014. године Србију урушену и понижену. Ја их питам, нека устану и нека кажу – да ли је истина ово што ја говорим? Прво, која је била економски, индустријски и инфраструктурно девастирана. Да ли је тачно, господо из бившег режима? Устаните овде пред грађанима Србије и реците – јесте ли или није. Друго, Србију без безбедности и сигурности њених грађана. Је ли тачно, господо из бившег режима, гледате по канцеларијама сада овај пренос? Треће, Србију која је била понижена. Четврто, Србију која је била без плана и програма. Да ли је тачно, господо из бившег режима, или није? Србију без наде и вере њених грађана у будућност. Да ли је тачно, господо из бившег режима, или није? Дођите у овај дом и реците да ли је ово тачно или не. Даље, Србију са превеликом задуженошћу, Србију тотално уништених државних институција, Србију без међународног угледа, народ у Србији који је тотално сатанизован, и Србију са бруталном пљачкашком приватизацијом, у коју је за време вашег режима ушло 128 милијарди а изнета 51 милијарда. Господо из бившег режима, где су паре? Положите рачуне овде пред грађанима. Ниједан километар нисте изградили, ни творницу направили.

А онда је 2014. године дошао за председника Владе Александар Вучић, поставио експозе, који сам ја овде често цитирао, а ви спрдњу правили – ја вас данас, након три године, питам да ли је тачно ово што износим или не – који је био најтранспарентнији, најконкретнији, најпрецизнији, највећи и најбољи од 72 претходна, почевши од 1805. године до данас. А ја ћу цитирати из експозеа ову реченицу, на страници 9 експозеа из 2014. године господин Александар Вучић је рекао: „Мерама фискалне консолидације дефицит буџета ће се до краја 2017. године спустити на границу одрживог (3-4% бруто друштвеног производа), што

ће довести до заустављања раста јавног дуга на нивоу од око 75% бруто друштвеног производа“.

Господо из бившег режима, цитираћу све и једног од вас који сте спрдњу правили од овога и рекли да је то немогуће, да су то бајке, да су то приче за малу децу. Питам вас, устаните данас овде, господо из бившег режима, ако имате бар мало политичке коректности, посланичке, академске, грађанске честитости, на коју се често позивате, и бар мало истинитости и мало морала – да ли су ови параметри остварени или нису, не стопостотно, него неки 120%? Због тога сам упоређивао, а ви сте спрдњу правили од тога. А где сте данас? Сакрили сте се у мишћу рупу.

Ви сте створили некакав савез који се зове „за другу пљачку Србије“. Прво сте опљачкали када сте у ДОС-у били. У том савезу је, гле чуда, и некакав Саша Јанковић звани Сале Прангија – знате због чега, па, убијен му је Гојковић у његовом стану, то је и доказано – који је 3. августа господње 2017. године изјавио, је ли тачно, господо или не, цитирам: „Косово и Метохија треба да буде примљено у Интерпол, а тиме и да призна независност Косова и Метохије“. Ронио је сузе због дебакла Приштине на пријему у Интерпол. Толико туге нису показали ни представници државе покровитеља шиптарске независности. За њега је академик Душан Теодоровић, који му је био члан председништва, рекао: „У својој дугогодишњој каријери у земљи и иностранству нисам толико погрешно у процени моралних и радних квалитета као што сам погрешно код Саше Јанковића“.

Знате ли ко је још тамо? Нико други него Вук Јеремић звани Вук Потомак. То је тај Вук Јеремић који је у разговору са конгресменом САД Теодором Дором рекао, цитирам: „Косову треба признати независност и да постане независна држава“. То је један од вођа међународне бандитске групе којој се данас суди у САД, он иде као сведок.

Знате ли ко је још у тој групи? Нико други него Драган Ђилас звани Ђики Мафија. То је човек који је од 2008. до 2012. године, гле чуда, увећао приход на триста милиона евра док је био градоначелник и у политици!

Е то је тај савез. Ту су и остали окупљени. Знате, поштовани грађани, ко још? Е, сад ћете чути: Јанко Веселиновић звани Јанко Станокрадица, јер је украо стан у Обровцу Милици Бади, избеглици која је и данас, а он није био избеглица.

Знате ко је још? Онај што је побегао малопре, Душан Петровић звани Кравоубица, који је као министар пољопривреде (нека дође, нека каже да ли је) наредио да се покоље 250.000 крава, а укупни фонд петсто. Он данас говори о пољопривреди! Његов представник благи нашу државу неки дан, видели сте где. Срам га било, и једног и другог! Нека овде дођу, нека кажу. Није чудо, јер је његов председник цинкарио за време

бомбардовања. Прочитајте књигу једног нашег аутора, шта је рекао саветник Јошке Фишера, он их је водио по немачким градовима, како да се бомбардују, убије Милица Ракић и наша деца. Од чега ми очекујемо? Од њих очекујемо нешто?

На крају, да оставим нешто и својим колегама, поштовани државни секретаре, о Фонду за науку нећу да говорим зато што сте у хаос ушли, невиђени хаос. Ви знате и научници знају који је то хаос. Хвала вам што сте удостојили сектор науке, баш ви директно, Владимире Поповићу, и министар Шарчевић. Нека кажу господа из бившег режима да ли је тачно, њихов министар Ђелић је 11.000.000 евра у том министарству украо. Нека кажу да ли је или не, ја ћу им дати податке овде директно.

Е сада, дозволите још да кажем, да ли је тачно или не да је Република Србија постала стабилна економски 2017. године на крају? Да ли је тачно? Устаните, господо из бившег режима. А спрдали сте се са експозеом. Побегли сте у мишје рупе, нема вас нигде, бре!

Сад на крају, дозволите, да би сви грађани Србије разумели, како се то каже на српском језику...

(У салу улазе народни посланици Балша Божовић и Маја Виденовић.)

Ево их, ево их, поштовани грађани, сада долазе на јутарњу кафицу. Ево их, долазе на јутарњу кафицу.

Поштовани грађани Србије, то се на српском језику каже, да би сви разумели, ево сад улазе, уместо од јутрос, лезиједовићи, џабалебароши, сецикесе и луфтигузи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Атлагићу.

(Балша Божовић: Реплика.)

Балша Божовић, по ком основу? Није вас споменуо професор Атлагић.

(Балша Божовић: Добро, онда по Пословнику.)

Изволите, по Пословнику.

БАЛША БОЖОВИЋ: Господине Маринковићу, рекламирам достојанство Народне скупштине, које је повређено из простог разлога што је неко ко себе назива професором допустио да каља углед не само универзитета на коме предаје него и свих његових колега које предају на истом тиме што псује, што се недолично понаша, тиме што вређа, тиме што је полупијан очигледно дошао на данашњу седницу ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, одузимам ово време од времена посланичке групе.

Идемо даље са радом.

Нема смисла да вређате професора Атлагића на тако приземан начин, било кога. Није он то заслужио, нико од нас то није заслужио.

Немојте, молим вас. Ја сам овде задужен за ред у сали. Радимо већ три дана. Молим вас, разуман сте човек. Хвала.

Идемо даље, Милан Кнежевић има реч.

Изволите, докторе Кнежевићу.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре, даме и господо народни посланици, ми данас расправљамо о буџету као једном од најважнијих докумената једне земље. Планираним буџетом се планирају све полуге, функције једне државе за наредну годину.

Наравно, све моје колеге су досад изнеле добре стране буџета, који је и развојни и избалансиран. Ја бих при крају, јер расправа о буџету је при крају, да опет резимирам, мада је све то речено, да су три основне карактеристике овог буџета повећање животног стандарда грађана Србије, већи износ намењен капиталним инвестицијама и умањење оптерећења послодавцима.

У изради овог буџета види се да су Министарство финансија и Влада на одговарајући начин саслушали потребе привреде и њене предлоге, што је неопходно за даљи развој привреде у наредној години.

Што се тиче повећања животног стандарда, наравно, на првом месту је већ увећање пензија, које је било у просеку од 8% до 13% и за које су одвојена средства у буџету у износу од 35 милијарди за наредну годину. Исто тако, у буџету су планирана повећана средства за увећање плата у јавном сектору, исто од 8% до 13%, и за то су предвиђена средства од 35 милијарди. Као што су рекле и колеге и министар, у овом пакету за побољшање животног стандарда је и увећање минималне цене рада, која ће од нове године бити 27.000 динара.

Што се тиче увећања новца за капиталне инвестиције, издвојено је 220 милијарди. То је око 30% више него у овој години. Ова средства су опредељена за пројекте као што су: изградња Моравског коридора, аутопута Пожега–Прељина, завршетак обилазнице око Београда, пут Сурчин–Обреновац.

Треба рећи да се за 2019. годину планира и више новца за субвенције, укупно 101 милијарда динара, што је више јер овогодишње планирање за субвенције било је 89,3 милијарде. Највећи део овог новца (41%) у наредној години биће дат за дотације пољопривредницима. То говори о политици Владе, која води рачуна и о овој области иако су поједини посланици били критични што се тиче дотација у пољопривреди. Затим, 17% привреди, 14,5% железници, 9% за путеве. Значи, пољопривреда ће у суми, да не говоримо у процентима, добити шест милијарди динара више него ове године, а буџет за привреду биће већи за две и по милијарде динара него ове године.

Треба још напоменути да ће области које су мени блиске опет бити увећане, а то је да ће за Министарство просвете средства бити увећана за 6% у наредној години, а за Министарство здравља 7,7%.

Што се тиче Министарства просвете, ту има доста тога, ми смо имали много закона, усвајали, а овде ћу само две ствари да поменем. Предвиђено је од ових средстава, између осталог, опремање осам хиљада учионица за извођење наставе за употребу дигиталних материјала, што није мали број. Осам хиљада учионица за дигитализацију и едукацију деце у тој области.

Оно што је малопре мој колега професор Атлагић поменуо, битно, што је урадило Министарство просвете, то је формирање Фонда за научноистраживачку делатност. Та област је годинама била неуређена или, боље речено, није била на прави начин уређена. Ту је требало много посла и труда. Хвала богу, Министарство просвете је нашло начин да се формира овај фонд, с јасно дефинисаним плановима и циљевима које треба да оствари, који ће у овој области да учини напредак. Притом, много је значајно и ово што је данас на расправи, а то је промена Закона о патентима, јер и то су аспекти који утичу на побољшање научноистраживачког рада.

Изнео сам главне ствари, по мом мишљењу, које су изнеле и моје колеге пре мене. На крају опет треба поменути, јер се напада и у новинама, чак много више него овде у Скупштини, како је смањење намета послодавцима од 0,75% нешто што је јако мало. Да је та мера тако лака, зашто то досад није урадила нека влада и влада ових посланика прекопута? Мало изгледа, али је тешко било урадити. Јер, да преведемо мало и у новац буџета за државу, тих 0,75% кошта буџет око дванаест милијарди динара, то је сто милиона евра. Али ово је још један аспект подстицаја и ослушкивања потреба привреде, како би било више улагања и нових привредних инвестиција и подстицаја, а све са циљем повећања запослености у следећој години. Да поновимо због гледалаца, чули смо данас најновији податак да је незапосленост рекордно ниска досад, да је пала на 12,3%. А у време оних који су били бучни и гласни из клупа, у време претходне власти, Демократске странке, незапосленост је, да поновим још једанпут, била 25,8%.

Бројке су некад сурове, али су сурове по оне који нису радили на прави начин, који су злоупотребљавали власт, оштетили своју државу и ставили је у један предбанкротски положај, у којем ју је затекла Влада, прво формирана, председника Александра Вучића. А изврсну, одговорну и посвећену политику наставља и Влада председнице Ане. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Љубица Мрдаковић Годоровић. Није присутна.

Тијана Давидовац. Није присутна.

Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри са сарадницима, предложени државни буџет за 2019. годину и сет реформских закона указују на побољшање животног стандарда наших грађана, привредни раст и економски напредак. Ми ове године имамо изванредне економске резултате: за првих девет месеци стопа привредног раста је 4,5%; трећу годину заредом имамо суфицит у буџету, што је око 28 милијарди динара.

Предлог буџета резултат је мера предузетих 2014. године, конципиран да убрза развој, да повећа зараде и пензије и да наставимо реформе. Главни циљеви су: развојна подршка привреди, смањење оптерећења на зараде, наставак јачања економије, подизање здравствених услуга, унапређење рада јавне управе и виши квалитет живота грађана.

Буџет ће бити уравнотежен јер предвиђа и раст плата у јавном сектору и пензија. Предвиђене су додатне 33 милијарде динара за планирано повећање плата и 35 милијарди динара за планирано повећање пензија. То је резултат тешких реформи које смо спровели у периоду од 2014. године до пре месец дана, односно терета који су наши грађани, наша деца и пензионери издржали на својим леђима за добробит свих нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице, истекло је време на листи. Хвала.

Настављамо даље.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, односно истекло је време, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам – да ли реч желе председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника?

Доктор Драган Весовић има реч.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Штета, министар Мали је изашао.

Пре неки дан су на листу нематеријалне и културне баштине, светску листу Унеска, уврштене српске гусле. Сада, какве везе имају гусле са буџетом, ја ћу да вам кажем. Наиме, у једној гусларској песми гусле кажу како „људи жељни руководства много пута одричу се чојства“. Видите, ја буџет доживљавам као заједнички новчаник; тај новчаник пунимо сви ми, и они који гласају за власт и они који гласају за опозицију. Сви га заједнички пунимо, а да ли се питамо заједнички како ћемо да га трошимо? Наравно, не питамо се, и ту се губи тај сегмент чојства.

Дакле, није у реду да 62 тачке буду обједињене, да буџет буде на четвртој месту као закон, да се амандманима, које с пуним правом дају и позиција и опозиција, онемогући амандманско поправљање буџета и да се на тај начин лишимо могућности да уопште сазнамо да ли је тај буџет добар или лош. Мало пре сам, не једанпут, од цењених колега из СНС-а чуо да је буџет најзначајнији правни акт који се доноси у једној години. Ја се апсолутно слажем с тим, али ако је најзначајнији правни акт, зашто не дозволите да о њему људски причамо?

Опет и овде долази оно што је Марко Миљанов, Куч и Дрекаловић, говорио, шта је чојство – чојство је да браните друге од себе. Хајде да ово буде један апел да идуће године заиста дамо могућност да сви проговоримо коју о буџету. Овако остајемо лишени могућности да чујемо и неки конструктиван савет, неки предлог који је можда смислен, од стране опозиције. Дакле, мислим да није у реду. Толико сам хтео да вам кажем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Весовићу.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

За мене је велико разочарење што данас, односно вечерас министар финансија није овде да чује завршне речи народних посланика. Ја сам потпуно свесно оставила највећу количину времена управо да бих говорила о горућем проблему у Србији. Поред њега, на расправи данас нису ни министар Ђорђевић, нити министарка Славица Ђукић Дејановић, уз дужно поштовање према министру кога се, нажалост, тема којом ја желим да се бавим у највећој мери не тиче. Не знам ко би могао да ми одговори на питања која желим да поставим. Искрено се надам, пошто имам довољно времена ...

(Председавајући: Ту је министар Ружић, колегинице Мацура, врло свестран. Нема проблема, не брините. Изволите.)

Да, знам, и поштујем његову свестраност, далеко од тога, али једноставно ово није у ресору његовог министарства. Зато се плашим да министар Ружић, уз најбољу вољу, неће моћи да ми најадекватније одговори.

Наиме, прошле године у децембру, отприлике у ово време, расправљали смо исто о буџету и у обједињеној расправи са још неких тридесетак тачака расправљали смо о Закону о финансијској подршци породици са децом. Ја сам покушала и тада да укажем на све неправилности и мањкавости тог закона и на проблеме на које ћемо наићи применом тог закона од јула ове године. Нажалост, нисам успела. Чак ми је то једини инцидент који сам имала са министром Ђорђевићем с обзиром на то да имам пријатно искуство што се њега тиче у Скупштини, јер док је

био министар одбране и као министар за рад и социјална питања, увек је одговарао народним посланицима. Зато ме чуди што вечерас није овде. Могу да кажем заиста, с правом се питам да се можда није уплашио расправе јер није био ни јуче у скупштинској сали.

(Александар Мартиновић: Човек је у Мексику, на инаугурацији председника Мексика.)

Добро, поштујем, колега, да је у Мексику. С тим у вези, министар Мали је био до малопре овде и могао је он да се задржи на скупштинској расправи још оволико да одговори на постављена питања. Али да ставимо то на страну.

Дакле, када смо у децембру разговарали о Закону о финансијској подршци породици са децом, већ тада смо могли да приметимо какви ће бити проблеми са применом овог закона. Тада смо могли да приметимо да у буџету нису резервисана довољна средства која ће помоћи трудницама и породиљама у Србији да имају достојанствено материнство. Исту ситуацију имамо и данас. Данас се, нажалост, дупло већа количина законских предлога налази на дневном реду ове седнице и сада имамо 62 тачке дневног реда. Ја сам покушала пре два дана да додам и 63. тачку на дневни ред, а то је Закон о финансијској подршци породици са децом, да пробамо да пронађемо средства заједничким снагама, заједничким интересовањем, да пробамо да нађемо средства за једну од најугроженијих друштвених група у Србији данас.

У чему се састоје ти проблеми? Дакле, од јула труднице и породиље у Србији примају решења која им обезбеђују новац, односно надокнаде од 1.000 динара, 2.000 динара, 3.000 динара итд. Добили смо уверавања оба ресорна министра да ће се до краја године решити овај проблем. Чак смо добили уверавања у појединостима, тачно на којим тачкама ће бити решен овај проблем. Ево, дошао је крај године, дошла је расправа о буџету. Не само да нисмо добили предлог измена и допуна тог закона већ нисмо у самом буџету добили уверавања да су одређена средства за ту намену и да ћемо током 2019. године расправљати уопште о изменама и допунама овог закона. То је био један шамар, могу слободно да кажем, свим мајкама у Србији данас.

Између осталог, у неколико наврата добијали смо уверавања да новца у буџету нема. Дакле, у току 2018. године од стране оба министра добијали смо информације да новца у буџету нема. Ми смо врло стрпљиво, као иницијатива „Маме су закон“, чекале да видимо предлог буџета за 2019. годину. И, заиста, нису одређена никаква средства за ову намену, али смо ми успеле за ово кратко време колико смо имале испред нас да анализирамо буџет и извршимо једну рационалнију расподелу унутар буџета и да кажемо – да, можемо да имамо и за то за шта је Влада

Републике Србије наменила средства, али можемо да направимо једну хуманију, рационалнију расподелу унутар буџета, па да одвојимо средства и за мајке, и за будуће мајке, и за пензионере и за многе друге угрожене друштвене групе које нажалост у овом буџету нису препознате.

Шта то мајке траже па се толико њима не може изаћи у сусрет? Дакле, мајке у Србији траже достојанствено материнство, које каже да свака мајка, без обзира на то да ли је била у радном односу или није била у радном односу, има право на надокнаду која ће бити најмање у висини републичког минималца. Подсетићу вас, републички минималац у Србији је нешто више од 20.000, 25.000 динара. Ако узмемо као податак да је у Србији у 2017. години рођено 65.000 беба, говоримо о око двадесет милијарди динара. Ово је најгрубља могућа рачуница коју смо могли да изнесемо.

С тим да морате да знате да ова груба рачуница подразумева да се у исто време већ одвајају у буџету нека средства, јер неке мајке имају оних 18 месеци радног стажа који јесу услов за пуну надокнаду да би је добијале током породилског одсуства или одсуства ради неге детета. Дакле, те мајке исто тако траже да им се, ако су се охрабриле да имају треће и четврто дете, надокнаде које долазе по основу дечјег додатка не укидају зато што им се привремено увећавају примања јер ће добијати надокнаду односно подстицај, дуго најављивани подстицај државе за то треће и четврто дете.

Затим, да се мајкама које су родиле децу с инвалидитетом не укида надокнада коју ће та деца добијати по основу туђе неге и помоћи, јер та намена коју та надокнада има није иста као и надокнада коју треба да добијају по основу зараде.

Затим, да се редефинише која је то максимална надокнада коју породиље у Србији могу да приме и да се не кажњавају оне жене које су међу нама најуспешније. Жао ми је што министар финансија није овде, ја сам сигурна да он има тај податак, када говоримо о групи жена које имају највиша примања у земљи, да је то група од 2.300 жена, према подацима које је дао НАЛЕД. Сигурно нису све оне у категорији тих које треба да примају пуне надокнаде, односно које ће имати пет просечних надокнада, максималних, онако како „Мамае су закон“ предлаже.

Такође, један велики грех је направљен према женама које пуне буџет Републике Србије, а то су предузетнице. Стављене су у мат позицију и морају да бирају да ли ће да користе породилско одсуство и одсуство ради неге детета или ће да затварају своје фирме. Посебно су угрожене жене које се баве пружањем здравствених услуга: зубарке, лекарке, фармацеуткиње. Дакле, то су жене које не само да морају да се двоуме између ове две одлуке него морају, ако желе да користе породилско

одсуство или одсуство ради неге детета, да трајно затворе своју фирму и да поново пролазе кроз процедуру отварања фирме зато што немају на кога да пребаце своје пословање.

Да ли има новца у буџету? Има, и бићу врло кратка зато што су све колеге то неколико пута нагласиле – дакле, имамо ако делимично ускратимо Министарству одбране и Министарству унутрашњих послова, ако укинемо кабинете потпредседницима Владе и ако укинемо кабинете министара без портфеља јер се ресори министара поклапају.

Дакле, имамо новца у буџету. Жао ми је што министар није овде.

Ето, толико, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мацура. Само да вам кажем за министра Ђорђевића, он је на инаугурацији новог председника Мексика, Обрадора. Знате да нам је Мексико стратешки важна земља у том делу света. Хвала.

Министар Бранко Ружић има реч.

Изволите.

БРАНКО РУЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наравно, желим да делимично одговорим на ова питања која сте изнели. Оно што је најважније, то је да је буџет у равнотежен, да је социјално и развојно оријентисан, да имамо довољно новца за повећање плата у јавном сектору, од 7 до 12%, да ће бити додатних средстава и за војску, и за здравство и за многе друге сегменте нашег друштва, и то је генерално оцена да јесмо на добром путу.

Што се тиче критика које сте изнели, ви знате да је Влада Републике Србије, а и председник Републике је у фокус деловања поставио управо ту проналитетну политику, борбу против беле куге. Донет је Закон о финансијској подршци породици. Имајући у виду да је обухват много већи, нека нијансирања су потребна и неке исправке, то уопште није спорно. Дакле, то је нешто на чему се ради. Комисија управо лоцира оне проблеме који се дешавају у имплементацији самог закона како би се ово питање регулисало.

Оно што је такође важно када говоримо о достојанственом родитељству и уопште о ситуацији да се да подстицај, то је да је опредељено, као што читава Србија и све њене грађанке и грађани знају, да треће и четврто дете добију 12.000, односно 18.000 динара. Али то, наравно, није у функцији тога да мајке не раде, него управо да се на неки начин усагласи тај стандард. И то свакако јесте велики искорак ове Владе Републике Србије.

Оно што свакако очекујемо да у будућем периоду буде решено, без неке беспотребне политизације нити неких прерасподела апропријација у буџету, имајући у виду да је буџет заиста, као што сам рекао, и социјално

и развојно оријентисан, то је да се управо радом ове комисије дође до најбољих и одрживих решења и до исправљања оних грешака које су у једном мањем делу заиста наступиле, како би се све ово о чему сте и ви делимично говорили на прави начин регулисало и добило позитиван епилог. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, министре Ружићу.

(Татјана Мацура: Реплика.)

Право на реплику, народни посланик Татјана Мацура.

Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем.

Порука мама које су сад слушале расправу и чекале, верујте ми... Прво, рукомет је на РТС 2, дакле немамо ни директан пренос и ове мајке не могу да испрате расправу. Дакле, маме јесу љуте и с правом су љуте, зато што су на крају 2018. године у неколико наврата, не од вас, министре Ружићу, него од других ресорних министара, добиле уверавања да ће се проблем, који они не негирају, решити до краја ове године. Не само да се није решио проблем већ се ни у 2019. години, према томе како је планиран буџет, не назире да ће се овај проблем решити.

Дакле, ја и даље молим Владу Републике Србије, има простора да кроз расправу о амандманима ово питање поново отворимо и да уважите аргументе које смо ми изнели, а то је да морају да се пронађу, не знам како... То јест, понудили смо решење како, али ако ви мислите да то није адекватно решење, понудите било какво друго решење и пронађите новац који је потребан да све мајке у Србији имају достојанствено материнство.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има господин Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, поштовани министре са сарадницима, моја пажња је, поред свих ових закона о којима су моје колеге дискутовале, била усмерена и на закон о изменама и допунама Закона о порезима на имовину. Наиме, Покрету социјалиста и мени је наравно увек у фокусу пажње питање правичности. У том правцу су биле и биће и даље расправе када дођемо до дела расправе у појединостима, када су амандмани у питању, јер смо поднели одређене амандмане на овај закон.

Оно што бих ипак у овој начелној расправи желео да напоменем јесте да је остала мало неразјашњена једна одредба, која је била још у ранијем закону, који се сада мења, а то је да се порез на имовину не плаћа на земљиште до површине од десет ари. Наш став јесте, и мислим да то чак проистиче из старог закона али смо амандманом предложили да се то

дефинише, да се на првих десет ари земљишта не плаћа порез на имовину од стране било ког пореског обвезника. Знате, ако неко има 11 ари, онда је подлегао обавези да плаћа порез на имовину, а ако је имао 9,99, онда није.

Зашто је ово још један од разлога правичности? Зато што је 2014. године променом начина рачунања земљишта одређен број грађана у Србији... Преласком на дигитални прерачун површине земљишта, парцеле које су биле испод десет ари одједном су добиле више од десет ари, па људи који су својевремено купили парцеле од девет и по данас можда имају и више од десет ари а то не знају. Мислим да је апсолутно правично да имаоци земљишта на првих десет ари – ако је то гранична вредност, а јесте, за коју се Министарство определило да је задржи – не треба да плаћају порез на имовину, него само на оно преко те површине.

Када сам се већ дотакао катастра, занимљив је и Закон о изменама и допунама Закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова. Овај закон је донео много занимљивих решења основног закона, а видимо и нека нова решења када су у питању ове измене и допуне.

Наиме, када говоримо о правичности, и ту се амандмански реаговало, одређене врсте потврда више не могу да се добију у Републици Србији, које су државни органи дужни да поседују. То су одређене потврде које се односе на то да ли је нешто било предмет овере или утврђивања судском пресудом у појединим судовима. Наиме, оно што ми је апсолутно засигурно познато, то је да архива суда у Обреновцу не постоји, тако да је неправично да грађани Обреновца, без своје одговорности, на било који начин трпе штетне последице тога што те архиве нема. И у том делу се реаговало.

Реаговало се и у делу за који мислим да је један, условно речено, ситан уступак који ће морати да учине нотари, а поједноставиће поступак и грађанима и катастру. Предлажемо да су јавни бележници или, како је то популарно и лакше рећи, нотари у обавези да, поред све документације коју прилажу да би неко уписао право својине, доставе и потврду да су плаћене таксе за упис. Тиме бисмо избегли да грађани одлазе у катастар, посебно плаћају те таксе, а самим тим растеретили бисмо катастар обавезе да води рачуна о тим таксама.

Наравно да нимало не сме да се смањи контрола катастра, нити право и одговорност катастра када врши контролу оног што добијају од нотара, јер смо у претходном периоду, вероватно ће то бити још неко време док се ствари не уходају и не уједначи пракса, били сведоци да је много захтева за упис одбијено јер нотари нису достављали сву документацију коју су дужни да доставе – доказе о постојању брака, изјаве брачних другова, податке о њима... Видим да се део тога овим законом поново регулише.

Само се надам, када је буџет за 2019. годину у питању (нисам довољно стручан и надам се да ћу ових дана на то добити одговор), да ће обезбедити довољно средстава да се ускладе и зараде судија за прекршаје, односно да се те зараде ускладе с износима зарада које примају остале судије. Јер у свим осталим правима и обавезама те судије су изједначене са осталим судијама редовних судова, осим у овом сегменту.

Чули смо да је овај буџет и војни буџет, па једну накарадну конструкцију – да је ратни буџет. Мени је велико задовољство да се од 2012. до краја 2018. године стало на ноге, да се не мора рестриктивно односити према овим сегментима безбедности који су јако важни за Републику Србију, већ се у будућем периоду, од плата, преко других видова социјалне помоћи када су у питању припадници безбедносних снага, до наоружања, улаже у Војску Србије. Знате, није ова влада крива што та средства мора да утроши у то, криви су они који су нас довели у позицију да поново сада купујемо неке ствари које смо имали, а које су они због ситних провизија продали будзашто.

Данас томе ми плаћамо велику цену, али разлог за то јасно показује оно што се десило данас. Ми можемо да кажемо да смо јако поносни јер живимо у Републици Србији, која је обезбедила правду свима. Значи, сви који су процесуирани пред судовима у Србији су, где год су постојали докази, оглашени кривим и одговарали за злочине, где год да су их починили. Данас смо сведоци да је осведоченом злочинцу, доказаном злочинцу, у Босни и Херцеговини изречена ослобађајућа пресуда. Ово је показало да животи Срба ван Србије нису једнако вредни.

Да никада више не бисмо дошли у ситуацију да се и овако додатно осећамо пониженима, Војска Србије, безбедносне снаге Србије, економија Србије мора бити довољно јака, да више никоме никада не падне на памет да угрози било које право било ког грађанина у Републици Србији, али и било ког Србина који живи ван територије Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Комленски.

Реч има др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министре, колеге посланици, ево, приводимо крају ову начелну расправу. Оно што морам да кажем и оно што смо имали прилике да чујемо јесте да неки посланици сматрају да се много тога није чуло. Чуло се, и мислим да је заиста добро да министри имају довољно разумевања да траже најбоља решења која треба да одређеним законским предлозима дају, да чак и она која су можда негде имала мањкавости, да не треба правити грешку поново, два пута. Због тога не треба гледати то са те стране да неко не жели или неће да уради одређене промене у закону,

као што смо имали прилике од колегинице да чујемо када су маме у питању. Ту има доста закона који се косе у својим надлежностима, а проблеми су наведени.

Ми знамо да, рецимо, постоје различита становишта када су у питању маме, поготово када су у питању жене послодавци и када је у питању, рецимо, држава, као што је Министарство за рад и социјална питања. Мислим да је увек добро решење да се ради узимајући у обзир све релевантне субјекте заинтересоване за одређену тему. Стога мислим да ће сигурно министарства, и за финансије и за рад и социјална питања, наћи одређене предлоге решења који ће задовољити одређене циљне групе које сада имају заиста проблема када је у питању финансирање, рецимо, породилског одсуства за жене које се баве малим бизнисом. То је оно где рецимо, и уз подршку Удружења пословних жена, заиста знамо који су проблеми и мислим да решења морају на одређен, егзактнији начин да се креирају.

Да сигурно постоји добра жеља и политичка воља да се изађе у сусрет свима, доказ је и то што смо у дискусији имали прилике да чујемо да треба већи и јачи допринос дати пољопривреди. Ми ћемо после ове начелне расправе имати седницу Одбора за финансије, буџет и контролу трошења јавних средстава, где ћемо имати и предлог одређених решења, као што су амандмани Одбора, за виша издвајања за пољопривреду, и то тачно дефинисано са којих позиција. Министарство финансија је изашло у сусрет да са својих позиција изврши прерасподелу.

Али морам да кажем да поред тога постоји жеља и да одређени закони, као што су накнаде, у предлозима који су дати заиста дају растерећење привреде. И то је оно што данас морамо да кажемо када одређени посланици говоре о томе како уопште не постоји жеља да се приватни сектор подржи. Први пут у буџету Србије ми имамо подршку приватном сектору, прво, кроз смањење обавезних пореза и доприноса од 1%; друго, кроз смањења накнада. На тај закон и измене и допуне закона чекали смо јако дуго, чекали смо четири године, док су прошле све економске реформе и фискална консолидација. И то растерећење привреде, за шта чак ни сами послодавци нису знали него су сазнали од министра финансија када је имао један скуп, када је презентовао свој буџет... Тек онда су суштински видели колико ће то допринети да се отвори један бољи инвестициони амбијент.

Шта то значи за грађане Србије? Значи нова радна места, значи ново запошљавање. Управо ови резултати које данас имамо, који кажу да је од 2014. до 2018. године отворено 370.000 нових радних места, у ствари су резултати свих ових напора током четири године, па, на крају крајева, и овог парламента. Имали смо три сазива од 2012. године, донели смо преко

600 закона, аката и докумената, тумачења и одлука, којима смо много тога променили у Србији.

Можда неки људи то не виде и можда једноставно не желе да признају наши политички неистомишљеници, али свакодневни живот показује да се много напредовало од 2012. године до данас. Оно што не могу да разумем, не само као посланик Српске напредне странке него као човек, јесте да једноставно не признате да постоји побољшање у свакодневном животу, и саме привреде и самих грађана Србије, који су и корисници буџета Републике Србије.

Значи, овај буџет по први пут после шест година прелази из оних оквира у којима је функционисао до 2012. године, а то су велика задуживања, велики буџетски дефицит – чак 163 милијарде динара је био дефицит за 2009. годину – када су највећа дуговања, највеће трансхе кредита, када смо плаћали годишње само камату на кредите по 1,5%, милијарде евра плус главница која је ишла. Долазите у ситуацију да имате пројектован буџетски дефицит са свега 22,9 милијарди динара, што је 0,5% БДП-а, долазите у ситуацију да три године узастопно имате суфицит, што значи да сте у прошлости нешто наплаћивали када су у питању приходи, односно порези. То показује, у ствари, велику одговорност свих политика влада које су биле од 2012. године до сада, и када је господин Вучић био председник Владе и сада када је председник државе и када је госпођа Ана Брнабић практично наследила добру економску слику Републике Србије и наставила такву политику заједно са својим тимом.

Значи, оно што показује овај буџет јесте да после шест година говоримо о томе како расподелити буџет да запослени у државним институцијама, да пензионери имају много већа примања, значи да имају повећања; говоримо о томе да имамо много веће улагање, инвестиције, поготово када је у питању инфраструктура; сада говоримо о томе да је то избалансирано, уравнотежено давање и када су у питању трошкови и када су у питању приходи. И, на крају, имамо и онај део који је јако важан, тај трећи елемент, који говори управо о субвенцијама, који говори о подстицају, о повећању конкурентности привреде.

Морам рећи да оног тренутка када ви растерећујете привреду и када у разговору са синдикатима подижете минималац са 24.000 динара месечно на 27.000 динара месечно то показује заиста да се Србија креће у једном развојном тренду и да ће привредне активности бити све учесталије и све веће и веће. То је онда интерес државе да не само страни него и домаћи инвеститори отварају нова радна места.

Ми имамо овде измене и допуне Закона о улагањима. Управо смо тим законом још пре две године изједначили статус домаћих и страних инвеститора. Значи, држава се и даље определила да преко сто милијарди

динара даје подршку, односно да даје субвенције, како привреди за мала и средња предузећа – 17,75 милијарди динара, тако и пољопривреди – 41,5 милијарди. Немојте да заборавите да је 2012. године то било 19 милијарди. То значи да је практично дуплиран износ предвиђен за будућу подршку пољопривредницима. За туризам – 1,27 милијарди динара. Немојте да заборавите да смо увели 100.000 ваучера за туристичке услуге сваке године у Србији. За културу сада имамо издвојена јако велика средства за инвестирање у изградњу културних објеката, концертних сала и реконструкцију свих објеката који се односе на културне активности. Имамо и део који се односи на железницу и путеве, који је нама од великог значаја.

По први пут причамо о пензијама где буџет Републике Србије не учествује са 54% када говоримо о укупним износима за исплату пензија, него говоримо о свега 27,4%. То значи да је Србија пре свега рационализовала своје трошкове и, с друге стране, повећала рапидно своје приходе, и то значи да Србија заиста има стабилне финансије.

Да ли су довољна повећања за пензионере од 8% до 13%, за државне институције од 7% до 12%? Наравно да нису. Када говорите о томе колика треба да буду повећања, увек треба да буду у складу са могућностима приходне стране буџета. То значи да је Србија у ствари на путу, да и даље напредује и да тај раст о коме говоримо... Раст је укупан број привредних активности увећан у односу на прошлу годину, значи, када гледамо 12 месеци, са 31. децембром за претходну годину. Када говоримо о том расту, морамо да поставимо питање које је почетно стање. Наше почетно стање за пројектовани буџет за следећу годину је 31. децембар претходне године. Дакле, уколико смо установили да у претходној години, значи у овој сада, имамо раст 4,2%, ми смо конзервативно као држава рекли – имаћемо 3,5. Ако се сетите, прошле године смо рекли да ће раст бити 3,5%, али је он дошао на 4,2. То значи да смо ми сада крајње строго рекли – биће тај раст од 3,5% БДП-а. Он ће сигурно бити преко тога.

Ви сте сви приметили, онога тренутка када су све међународне организације које се баве финансијама, па богами и Фискални савет, виделе да тај раст прелази 4%, одмах су кренули да раде одређене оцене како треба да изгледа методологија повећања пензија, како треба пензије да се усклађују, свако је почео да тражи одређене моделе како треба повећавати плате.

На крају крајева, морам да кажем поводом критика које се односе на то због чега није донет закон о платним разредима... Мислим да је добар тренутак што се то одложило за годину дана, управо због тога што су многе категорије дале своје критике, поготово део који се односи на синдикате образовања, који нису били задовољни овим предлогом закона

о платним разредима. Мислим да очито треба још времена да би се у друштву постигао консензус када су у питању платни разреди, да би стварно на један поштен, крајње коректан начин све институције са својим запосленима биле на одређен начин праведно распоређене кад су у питању плате.

Ови закони који су дати уз предлог буџета Републике Србије за следећу годину у ствари су саставни део развојне политике, не само економске већ и политике која се односи на образовање, културу, здравство, где је посебан фокус на том делу који је потребан свим грађанима, да се развије.

Оно што је најважније да се каже јесте да су Скупштина Србије и Одбор за финансије разговарали са свим институцијама које су у надлежности рада Скупштине, као што су РЕМ, Комисија за хартије од вредности, Агенција за енергетику. Имали смо разговоре и са оним институцијама које су такође саставни део буџета али подносе извештаје Одбору за финансије. Што се тиче буџета за 2019. годину, мислим да смо по први пут отворено причали о томе да ли су одређене институције задовољне Предлогом буџета, што се тиче њиховог финансијског плана. Мислим да су сви били на становишту да је ово добар тренутак, када је Србија заиста ушла у мирне воде што се тиче јавних финансија, да су политички изазови који постоје једноставно предвидели све могуће ризике који се налазе у овом буџету.

Због тога сматрам да у дану за гласање и они који се можда политички не слажу са Српском напредном странком и њеним коалиционим партнерима за овај буџет заиста треба да подрже овакав програм Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Томић.

Сада закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–62. дневног реда.

Настављамо са радом у појединостима у понедељак, 3. децембра, у 10 часова.

Овог пута захваљујем се и министрима Сениши Малом, Бранку Ружићу, Шарчевићу и њиховим тимовима на посвећеном раду.

Леп викенд и видимо се у понедељак.

(Седница је прекинута у 18.55 часова.)